Râdeți, copii!

EDITURA ION CREANGĂ

Rîdeţi, copii!

Editura Ion Creangă

Copertă şi ilustraţii : A. Poch

Rîdeţi, copii!

Antologie de anecdote şi epigrame,
selecţionate, prelucrate
sau create de
PATIŢA SILVESTRU ŞI GEORGE ZARAFU

Ediţia a II-a, revizuită

Editura Ion Creangă
Bucureşti, 1990

Ridendo castigat mores

(ÎNDREAPTĂ MORAVURILE PRIN RÎS)

EFIGIE

Chiar cînd vremile buimace
Ne-au lovit cu spini și ace,
Am păstrat în România
Zîmbetul și omenia !

ISBN 973-25-0350-5

Către cititori

Această antologie este plină de tîlc pentru voi, copiii. În primul rînd deoarece rîsul e sănătos, cum recunosc și medicii. Apoi, fiindcă „cea mai irosită dintre toate zilele e aceea în care n-ai rîs", cum zicea moralistul Chamfort. Și nu în ultimul rînd, pentru simplul fapt că aparțineți unui popor care a știut din moși-strămoși să rîdă copios, cu vervă, exteriorizîndu-și umorul de stirpe latină în snoave spuse la șezători, strigături lansate la horă, glume care pișcă pe purtătorii de cusururi, sau vorbe de haz spuse pentru simpla descrețire a frunților.

Un motiv în plus îl reprezintă specificul activităților voastre școlărești și din timpul liber, cînd „vă umflă rîsul" la orice răspuns nejudecat sau confuz la lecții, ori vă bucură replicile inteligente date purtătorilor ignoranței, prostiei și viciilor de marile spirite ale omenirii.

Rîsul s-a dovedit a fi un excelent pedagog, care are o mulțime de procedee eficiente împotriva trufiei, ridicolului, minciunii, demagogiei, impusturii, servilismului, lăcomiei, bîrfei, speculei, naivității, șmecheriei, grosolăniei, indolenței și a altor metehne ce fac obiectul unor capitole ale acestui volum. Uneori biciuirea acestora naște amărăciune, care invită la reflecții profunde, la opunerea valorii nonvalorii, autenticului la tot ce e artificial. Umorul e sarea pămîntului, care face să fie proaspăt numai ce merită să fie păstrat.

Rîsul este un act social propriu doar omului. El are un profund caracter constructiv numai cînd tăișul său critic e pus în slujba progresului. Noi rîdem cînd constatăm că pentru obținerea unor rezultate mărunte s-au depus eforturi prea mari — „S-au scremut munții și s-a ivit doar un șoricel" — sau cînd în dosul vorbelor umflate se plămădesc fapte lipsite de valoare — „Mai mare daraua decît ocaua" — ori cînd sub masca atractivă

se ascunde același conținut — „Alte măști, aceeași piesă". Și cîte și mai cîte alte situații de nepotrivire între pretenții și realitate.

Dacă porniți de la definițiile din dicționare ale anecdotei, glumei și epigramei, veți înțelege și mai bine conținutul acestor pilule concentrate ale umorului. Anecdota vine de la anèctotos (în l. greacă), avînd înțelesul de tainic, inedit. Adică, ea este o scurtă povestire hazlie, spirituală, cu un sfîrșit deosebit, neașteptat. Gluma e o vorbă de haz, care redă unele adevăruri pe ocolite, păcălindu-ne, sau modalitatea agreabilă de a spune adevăruri neagreabile. Epigrama, etimologic vine de la cuvîntul grecesc *epigramma, (epi* = pe ; *graphein* — a scrie) care înseamnă inscripție (deasupra mormîntului, monumentului, vasului etc.). Mai precis, ea a devenit cu timpul o specie de poezie scurtă, cu caracter satirizant, care se sfîrșește printr-o poantă (vîrf) ironică, mușcătoare la adresa unui personaj sau viciu.

Dascălii voștri fac adesea glume, vă povestesc anecdote, gustă epigramele și caricaturile ce le puneți la gazete și reviste, se slujesc de aceste mijloace plăcute de cîte ori trebuie creată o destindere la lecții sau în activitățile din timpul liber. Gluma devine astfel o metodă educativă care condimentează lecțiile, făcîndu-le mai atractive. Unde nu pătrunde umorul, ca și unde nu intră soarele, biruie întunericul.

Și în viața obișnuită, omul glumeț se bucură de simpatia generală, iar cei care se supără de șagă, fiind arătați cu degetul că nu știu de glumă, sînt socotiți săraci sufletește. Cel mai elegant este să poți răspunde la o glumă, epigramă, sau anecdotă ce ți se adresează, prin altă glumă, epigramă sau anecdotă. Duelul acesta spiritual e semn al robustеții psihice, al optimismului și sănătății morale, al unei înțelegeri umane superioare. Se și spune că satira e arta de a călca astfel piciorul cuiva încît el să observe, dar să nu strige.

De fapt, credem că vă veți convinge ușor, parcurgînd capitolele acestei antologii, că umorul răsare la tot pasul fie din contrastul între ceea ce te aștepți să urmeze și contrariul său, fie din îngroșarea exagerată a unor calități sau lipsuri, folosirea unui limbaj neadecvat situației, grandilocvent și pretențios, ori din comicul de situație, din caraghioslîcul în care cineva se complace, din automatismul acțiunilor sau imitarea servilă a altora ș.a.m.d.

În școală, la gazetele satirice, folosiți texte care stigmatizează lipsuri ale colegilor voștri — la învățătură și purtare, în ținută, gesturi și vorbe — care, spuse pe ton glumeț, devin mai usturătoare decît orice critici făcute pe un ton aspru. Vorba de duh rezolvă mai multe, mai repede și mai bine decît cea de ocară.

Exemplele trăite de voi îmbracă haina vorbelor ajunse celebre în operele marilor noștri clasici ai umorului, începînd cu Anton Pann, Ion Creangă sau sarcasticul I. L. Caragiale, pînă la cei mai apropiați de zilele noastre : Cincinat Pavelescu, Tudor Mușatescu, Constantin Tănase, Păstorel (Al. O. Teodoreanu), Ion Băieșu, Teodor Mazilu ș.a.

„Privitor ca la teatru / Tu în lume să te-nchipui..." zice marele Eminescu și atunci vei vedea multe de vestejit prin rîs, ironie sau cu fierul roșu al epigramei. De la simplele anunțuri negîndite, generatoare ale umorului involuntar, în presă sau în unele vitrine — de exemplu : „Vînd cărucior pentru copil demontabil" — pînă la pățaniile hazlii din viața unor mari oameni surprinși cu mintea distrată, ori dînd replici incisive, sau metehnele unor îndeletniciri, gama pe care se înscriu notele rîsului, de la cel abia schițat printr-un zîmbet pînă la cel sarcastic (încărcat de ironii mușcătoare) ce explodează în hohote, este foarte variată.

Ridendo dicere verum (Să spui adevărul rîzînd), ne invită Horațiu, încă din antichitate, pledînd pentru eleganță spirituală în țintuirea viciilor, a prostiei și ignoranței. De altfel, glumelor li se cere să fie „sărate", deci cu gust, eleganță și discreție, cele „nesărate" fiind de prost gust și vulgare. Fie ca selecția noastră să nu păcătuiască din acest punct de vedere.

După ce vă veți desfăta cu cele mai reușite anecdote, glume și epigrame din acest volum, se cade să dați un semn că aparțineți de drept singurei specii care știe să rîdă, cum spuneau Homer și, mai tîrziu, Rabelais. Deci, voi știți să stîrniți umorul ? Puteți să faceți glume ? Ați creat epigrame ? Unele întîmplări din jur vă îndeamnă să ticluiți anecdote ? Dar caricaturile unor colegi vă vin cumva în ajutor spre a vă ascuți simțul de observație și cel critic în tălmăcirea angajantă, dar plină de haz a existenței ? Dacă da, atunci rîdeți din toată inima, copii, și faceți-i și pe alții să rîdă la fel !

PATIȚA SILVESTRU

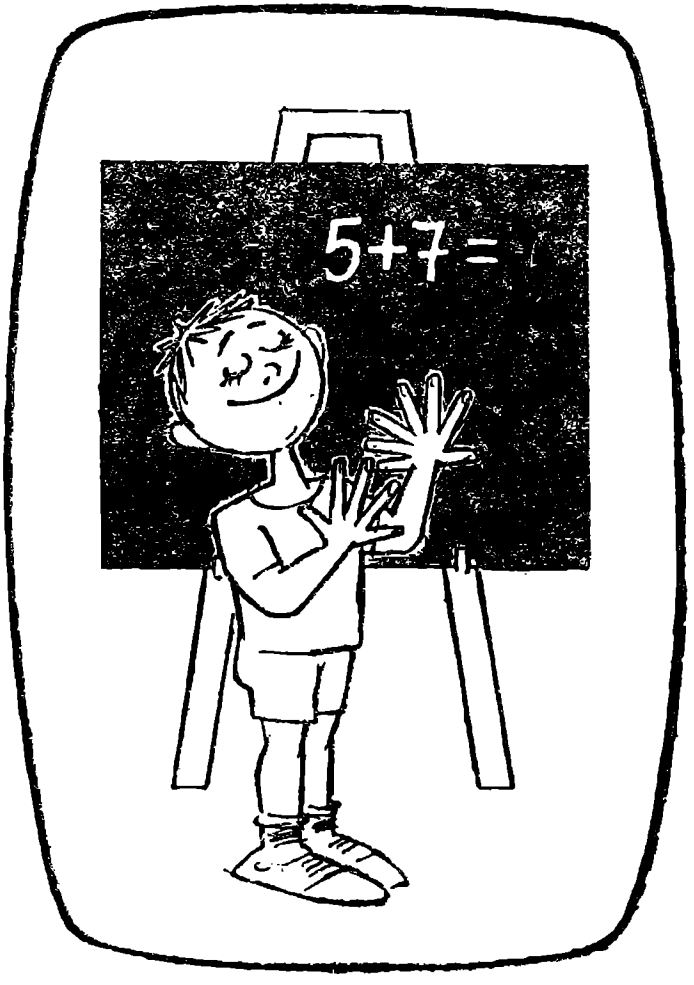

Capitolul 1

Imagini în oglinda aburită

Calcule întortocheate

1 — Dacă veţi aduna în ritmul acesta plantele medicinale, într-o săptămînă veţi realiza abia a zecea parte din planul ce vi l-aţi propus, îi atenţionă dirigintele pe elevii săi.

— Atunci să muncim mai mult, îndeplinind într-o săptămînă a douăzecea parte din plan, zise Costică, mirîndu-se că toţi au început să rîdă.

— Cît este jumătatea lui opt ? întrebă învăţătorul.

— Pe vertical sau pe orizontal ? se interesă Lică.

— Cum vrei s-o iei.

— Pe orizontal este zero, pe vertical trei.

— Cîţi ani ai, micuţule ?

— Pi.

— N-am înţeles.

— Trei ani şi paisprezece luni. Dumneata n-ai făcut algebră ?

4 — Numărul meu de telefon e 12 289. Nu vrei să ţi-l notezi ?

— Nu, îl ţin minte : o duzină şi 17 la pătrat răspunse matematicianul clasei.

— Marinică, ştii cît fac trei şi cu unu ? întrebă învăţătorul.

— ! ?

— Fii atent eu îţi dau trei mere şi mai tîrziu încă unul. Cîte mere ai în total ?

— Cinci.

— Cum aşa ?

— Am mai avut unul în ghiozdan.

6 Profesorul scrise pe tablă : 2 : 2 şi întrebă pe un elev ce semnificaţie are.
— Scor egal ! răspunde acesta.

7 — Dacă-ţi dau 12 mere şi-ţi cer să-i dai jumătate frăţiorului tău, cîte-ţi mai rămîn ? întrebă învăţătorul.
— Opt.
— Nu ştii împărţirea ?
— Eu o ştiu, dar frăţiorul meu, nu.

8 — Clasa voastră e aşa de slabă la matematică încît 70 procente aveţi note nesatisfăcătoare, comentă dirigintele situaţia elevilor.
— Ha ! Ha ! izbucni Mitică.
— De ce rîzi ?
— Păi noi nu sîntem atîţia !

9 — Cum poţi împărţi 4 mere la 5 copii în mod echitabil ? întrebă învăţătorul.
— Făcîndu-le compot ! răspunse Lizica.

10 — Cum merg lecţiile de latină ?
— Le-am întrerupt din cauza pronunţiei. De exemplu, cum citeşti MDCCCXIV ?

11 Costel se înapoiază de la şcoală şi îşi anunţă mama :
— Mămico, am căpătat azi nota zece !
— Bravo, puişorul mamei, la ce ?
— Doi la aritmetică, patru la dictare, trei la istorie şi unu la gramatică !

12 — Ionel, ţi-ai însuşit teorema lui Pitagora ?
— Nu pot, doamnă profesoară ! Tata mi-a interzis să-mi însuşesc ce nu-mi aparţine.

13 — Vrei să spui că nu te-a ajutat tatăl tău la rezolvarea problemei ?
— Nu m-a ajutat.
— Dă-ţi cuvîntul !
— Mi-l dau. Nu m-a ajutat, a rezolvat-o singur.

14 *Unui elev certat cu matematica*

Cînd e vorba de algebră,
Simte cum îl ia cu febră,
Nu c-algebra-i boală-acută...
Ci că-i e necunoscută !

15 *La ora de algebră*

Exerciţiu-l năuceşte !
Are trei necunoscute !
Şi atunci mi-am zis „Fireşte !
Marile dureri sînt mute !"

16 *Unui corigent la geometrie*

Pe listă-afară nu-l aflaţi,
Oricît l-aţi căuta de-atent,
La *cercul* celor promovaţi
N-a vrut să fie nici *tangent* !

17 *Ghinion la teza de la matematici*

Excelent a copiat !
Dar de trei tot n-a scăpat,
Că vecinul său, Costel,
Nu ştia mai mult ca el !

18 *Unui distrat la ora de geometrie în spaţiu*

Profesoara nu-i severă !
Trei îi pune cu durere,
Că-ntrebîndu-l ce-i o sferă...
El era în alte „sfere" !

19 *Unui elev bine crescut, dar slab la geometrie*

S-a zvonit prin şcolărime
Că, de-l iei la o adică,
Vezi că are *înălţime*,
Dar o *bază* foarte mică.

20 *Unui risipitor „econom"*

Risipeşte energie
Cînd produce gălăgie,

Cînd rezolvă un binom
Este foarte... *econom !*

21 *Geometrie*

Nu-i decît o frază
Înălțimea-n viață,
Cînd nu ai o *bază*,
N-ai nici *suprafață !*

22 *Definiția notei opt*

Cifră mare vi se pare ?
Nu-i grozavă, orice-ați spune !
Este media cu care
Iei abia o... mențiune !

23 *La geometrie*

Ics la teză își prevede
Vara fără de vacanță,
Că, la *cercul* dat, nu vede
Nici o *rază* de speranță !

Clio se amuză

24 — Ce știi despre Războiul celor două roze ?
— Domnule profesor, acest război a fost cel mai frumos din istorie.
— Cum așa ?
— Păi în loc să se bată oamenii, s-au bătut florile între ele.

25 — De cînd n-am mai stat noi de vorbă, Costele ?.
— De la războiul de 30 de ani, domnule profesor.

26 — Copii, centaurii erau ființe legendare, jumătate om, jumătate cal.
— Dar atunci ei unde dormeau în *pat* sau în *grajd ?*

— Cum a dezlegat Alexandru cel Mare nodul gordian ?
— L-a tăiat cu sabia lui Damocles.

28 Profesorul : — Ce au spus indienii cînd a debarcat Columb în America ?
Elevul : — Bine ai venit, Cristofor Columb ! Sîntem foarte bucuroși să ne-ai putut descoperi !

29 — Care a fost cel mai vestit portar al turcilor ?
— Sultanul.
— Cum așa ?
— El apăra Înalta Poartă.

30 — Ce vîrstă are papagalul tău ?
— N-aș putea spune precis, dar el vorbește mereu despre Cucerirea Constantinopolului.

31 — În vechime, cînd nu se cunoşteau banii, plăţile se făceau cu grîu, legume, oi, vaci... zise profesorul.

— Dar cum puteau încăpea toate acestea într-un portmoneu ? exclamă Costică.

32 — Profesorul m-a certat că n-am ştiut unde este Sfinxul ! zise Ionel.

— Ai meritat-o, îi răspunde frăţiorul său, mereu îţi atrage atenţia mămica să nu uiţi unde-ţi pui lucrurile.

33 — Vecinul meu are o colecţie valoroasă de monede.

— Are şi renumiţii Neander taleri !

34 *La ora de istorie*

— Ce să te întreb, Marine ?
Auzit-ai de Buzeşti ?
— Cum să nu ? Păi ştie-oricine !
E o piaţă-n Bucureşti !

35 *Unui elev*

Viteaz să fie, nu-i fu dat,
Că nici un pic de glorie,
Deşi a vrut, n-a cîştigat
La ora de istorie !

Între valenţe şi echivalenţe

36 — Cum se poate măsura înălţimea unui bloc cu ajutorul barometrului ?
— Coborîm barometrul de pe terasa blocului cu ajutorul unei sfori, a cărei lungime o măsurăm apoi.

37 — Care-i principiul soneriei ?
— Apeşi în exterior şi sună în interior.

38 — Care invenţie a făcut cel mai mare zgomot din lume ?
— A lui Nobel. Dinamita.

39 — Oamenii sînt menţinuţi pe pămînt datorită legii gravitaţiei, zise profesorul.
— Dar înainte de descoperirea legii ce făceau oamenii ? întrebă un elev.

40 — Cum se enunţă principiul lui Arhimede ?
— Un corp scufundat în apă este împins de jos în sus cu o forţă de două ori mai mare decît cea cu care îl apăsăm noi pe individul respectiv, răspunse Costică.

41 — Cîţi litri adîncime are Oltul la Rîmnicu Vîlcea ? îl întrebă Ionel pe tatăl său.
— Dragul meu, poate vrei să zici metri ?
— Nu, doamna învăţătoare a zis că apa se măsoară cu litrul, protestă copilul.

42 — La ce temperatură fierbe apa ?
— La 90 de grade.
— Eşti sigur ?
— A, scuzaţi-mă. La această temperatură fierbe unghiul drept.

43 — Costică, de ce n-ai reparat soneria de la biblioteca şcolii ? se interesă conducătorul cercului de mecanică.

— Păi, am găsit uşa închisă şi, deşi am sunat de mai multe ori, n-a ieşit nimeni.

44 — Tăticule, ce este o pompă ? întrebă Ionel.

— Uite, îţi desenez pe hîrtie, ca să înţelegi mai uşor, zise părintele, inginer de meserie. În acest tub cilindric, intră o tijă care acţionează un piston — acesta în formă de dop care nu lasă să se scurgă pe lîngă el nici aerul. Cînd tija este trasă spre în afară, pe această mică deschizătură, pompa aspiră aer, iar cînd tija e împinsă înlăuntru, aerul din cilindru este expediat — prin deschizătura asta din stînga — spre destinaţia utilă camera unei biciclete, de exemplu. Ai înţeles ?

— Daaa !

— De ce-ai întrebat despre *pompă ?* se interesă inginerul cîteva minute mai tîrziu.

— Fiindcă domnul profesor de istorie ne-a spus că Cezar a intrat în Roma cu mare *pompă*.

45 — Ştiţi ce este un termometru ?

— Un termometru este o sticluţă lungă şi îngustă în care se ţine febra, zise un elev.

46 — Daţi un exemplu de lichid care nu îngheaţă.

— Apa clocotită.

47 *Unui şcolar la ora de fizică*

Ics, şcolarul cel cu plete,
Scos la tablă să-l asculte
Despre ultra-violete...
Dă răspunsuri „ultra-scurte" !

48 *Consecinţă normală*

N-a ştiut Legea lui Ohm
Şi cu nota e în pom !
Consecinţă, zic, normală :
Unde-i *lege*, nu-i *tocmeală !*

49 *La lecția despre electricitate*

Cine face ca Matei
Un *scurt-circuit* de trei,
Va avea asigurată
O vacanță-*niunecată !*

50 *La ora despre structura atomului*

Profesoara o să-l lase !
Că, la fizică, Andrei
Are un nucleu de șase...
Dar cinci electroni de trei !

51 *Unui școlar care nu s-a pregătit pentru teza la chimie*

Multe zile a chiulit
Urmărind atent Rapidul,
Și l-a ars un trei cumplit
Mult mai rău decît acidul !

52 *Nedumerire estivală*

— Ce-i cu el de-nvață, noaptea, pîn' la două ?
Experimentează vreo formulă nouă ?
— Aș ! Nu-i arde-acuma de experiențe...
Pregătește, bietul, două corijențe !

Scurt-circuite

53 Pe un aerodrom militar, un bombardier atomic modern se adresează unui avion de luptă clasic :

— Ai îmbătrînit, amice. Arăţi ca un lup năpîrlit.

— Mă recunosc totuşi în tine, răspunde acesta nostalgic. Lupul îşi schimbă părul, dar năravul ba !

54 Într-un autobuz, un pasager manevrînd stîngaci un balot, sparge un geam. Şoferul opreşte maşina şi i se adresează :

— Paguba vă costă 500 lei.

— Cum aşa, un asemenea geam nu poate costa mai mult de 20—30 lei !

— Vă înşelaţi, acesta e un geam special.

— Adică.

— E incasabil.

55 — Ce explicaţie are principiul lui Arhimede în zilele noastre ?

— La noi nici una.

— Cum ai ajuns la această idee ?

— Păi, tata n-a instalat vană în baie, ci numai duş.

56 Un băştinaş, venind prima dată într-un mare oraş sud-american, văzu la intrarea unui bloc o bătrînă gîrbovită urcînd într-un lift. După un timp liftul coborî şi din el ieşi o tînără.

— Ce maşină grozavă ! exclamă bătrînul. Dacă ştiam că tehnica e aşa de perfecţionată, o aduceam aici şi pe baba mea.

57 — Nu vă impacientaţi, îl liniştește portarul blocului pe omul blocat în lift, trebuie să sosească mecanicul !

— Dar eu sînt mecanicul !

58 Un automobil rămase în pană de motor într-un sat. Fierarul locului fu rugat să-l repare. Acesta îl cercetă din priviri şi-i dădu motorului 3 lovituri scurte de ciocan, după care acesta începu să funcţioneze.

— Cît mă costă ? întrebă proprietarul.

— 150 lei.

— Aşa de mult pentru trei lovituri de ciocan ?

— Greşiţi. Pentru fiecare lovitură vă iau doar cîte 10 lei, iar ceilalţi 120 lei mi se cuvin pentru că am ştiut unde să lovesc.

59 Un mecanic pregătea avionul care mergea din California în Hawaii. Cînd termină, fu întrebat de pilot :

— Ne mai temem de ceva ?

— Da, de rechini ! răspunse acesta.

60 — Îţi merge bine ceasul nou ?

— Minunat ! Închipuie-ţi face o oră numai în patruzeci de minute.

61 Un electrician îşi găseşte băieţaşul bandajat la un deget.

— Ce-ai păţit ?

— Am prins o albină care avea un capăt neizolat.

62 — Am inventat un computer aproape uman ! se lăudă un savant unui coleg.

— Vrei să spui că gîndeşte ?

— Nu, dar de cîte ori face o eroare, o pune în seama altui computer.

63 — Ce avantaj am cumpărînd acest tip de ceas cu cuarţ ? se interesă un cumpărător.

— El vă va indica ora şi data, conform programului, timp de 25 de ani, răspunse negustorul.

— Şi ce garanţie are ?

— Doi ani !

64 — Care-i deosebirea dintre fulger şi electricitate ?

— Fulgerul e gratis, iar electricitatea costă bani.

65 — Ce este infinitul ?
— Infinitul este o coloană dintr-un parc din Tîrgu Jiu, pe care am văzut-o anul trecut în timpul unei excursii.

66 — Băiete, vrei să vezi dacă barometrul a coborît ?
— Nu, tăticule, e tot la locul lui !

67 — Dă-mi un exemplu de figură geometrică !
— Euclid, domnule profesor.

68 — Tăticule, cine a inventat termometrul cu argint viu ?
— Zeul Mercur, puişor.

69 *Unui elev ceasornicar amator*

Ceas de marcă mi-a lăsat
Moştenire tata-moşu,
Sandu mi l-a „reparat"
Şi-astăzi m-a trezit... cocoşul !

70 *Unui electrician*

Cînd a reparat un ştecher
Ieri colegul meu cel nou,
A pocnit o siguranţă
De-am rămas cu toţi tablou !

71 *La fizică*

A-nceput de-un timp reculul
Încă din sezonul rece :
Oscilează ca pendulul !
De la *unu* pîn' la *zece !*

72 *La ora despre curentul electric*

A primit şcolarul Dinu
Iar un patru, costeliv !
Cică la curent *continuu*
A ştiut *alternativ !*

73 — Cine face de 999 de ori „clic" şi o dată „clac" ? întrebă Lică la concursul de ghicitori.

— Un miriapod care poartă o proteză, sosi răspunsul prompt al unei fete.

74 — Care sînt factorii indispensabili vieţii, copii

— Soarele, aerul, apa şi... televizorul, răspunse Mitică.

75 — Copii, ştiţi de ce peştii sînt tăcuţi ?

— Da. Au capul sub apă !

76 — Am văzut un crocodil care n-a mîncat nimic de vreo doi ani, se lăudă Petrică.

— Nu se poate. Unde l-ai văzut ? săriră mai mulţi colegi cu întrebarea.

— La muzeul de ştiinţele naturii.

77 — De ce plînge crocodilul ? întrebă profesorul.

— Îi este dor de Nil ! răspunse Mitică.

78 — Toate ciupercile pot fi mîncate ? se interesă Costel.

— Toate, însă unele numai o dată ! precizâ prietenul său.

79 — Care e cel mai modest animal ?

— Molia, deoarece se mulţumeşte numai cu găuri !

80 — Nu ştii, Tomiţă, unde o fi papagalul nostru ? îl întreabă mama.

— N-am idee. Dar nu ştiu cum se face că pisica noastră a început să vorbească.

81 — Bunico, e adevărat că cine mănîncă morcovi are vederea bună ?
— Sigur. Ai văzut vreun iepure cu ochelari ?

82 — Greu trebuie să le fie peştilor cu puricii de apă !
— De ce ?
— Păi, cum pot ei să se scarpine ?

83 În parcul zoologic un copilaş, văzînd păunul, exclamă :
— Mămico, uite, găina aia a înflorit !

84 — Îmi poţi numi cinci animale care trăiesc în Africa ?
— Da. Patru elefanţi şi o girafă.

85 — Ce vrei să faci cu ciocănitoarea asta ? îl întrebă un amic pe Răducu.
— Am vrut să cumpăr un papagal care vorbeşte, dar n-am găsit nici unul.
— Şi crezi că poţi s-o dresezi pe ciocănitoare ?
— Dacă nu să vorbească, cel puţin să comunice prin semnale Morse.

86 — Care e cea mai folositoare pasăre ? întrebă învăţătorul.
— Găina !
— De ce ?
— Păi, ea poate fi mîncată şi înainte de a se naşte şi după moarte.

87 Profesorul : — Peştii pot vedea şi auzi ?
Elevul : — Da.
Profesorul : — Dar mirosi ?
Elevul : — Numai cînd nu sînt proaspeţi !

88 — De ce ai încrucişat porumbelul acesta călător cu un papagal ?
— Ca atunci cînd porumbelul-papagal se va rătăci să poată întreba care-i drumul spre casă.

89 — Cînd vom învăţa ceva despre creier ? întrebă un elev.

— Peste vreo două luni ! răspunse profesorul. Acum avem altceva în cap.

90 — Ionică, tu ai văzut vreodată un cerb ? îşi întrebă bunica nepoţelul venit în vacanţă la ţară.
— Da, la televizor.
— Eu te întreb dacă l-ai văzut în natură ?
— Nu, tăticul nu ne dă voie să scoatem televizorul afară.

91 — Ionele, de ce nu pui în livadă o sperietoare ?
— Nu e nevoie, eu sînt toată ziua acasă.

92 — De cîteva luni îl tot dresez pe Bubi să latre cînd îi este foame.
— Şi ai reuşit ?
— Da. De cîte ori mă aude pe mine lătrînd, se apucă de mîncat.

93 — În ce grupă animală clasificăm şarpele cu ochelari ? întrebă profesorul.
— În cea a animalelor cu vederea slabă, răspunse un elev.

94 — Care păsări sînt cele mai înaintate în vîrstă ?
— Cele împăiate.

95 *În faţa pomului de iarnă*

Se-ntreba, mirat, Matei :
„Pentru ce mi-o fi dat trei ?
Cînd am spus, la naturale,
Că şi-n brad cresc portocale ?“

96 *Cunoştinţe agricole asimilate superficial*

Dac-am pune bază pe
Pregătirea lui Novac,
Orice-ardei sau pepene
I-am culege din copac !

97 *Cunoştinţe agricole*

Ştie-oricine, cu temei,
Ce-i un bob de orz, sau mei,

Dar cu Gicu-i altă treabă
El nu știe nici o *boabă !*

98 *La grădina zoologică. Lîngă cușca maimuței*

Stau copiii și, în joacă,
Toți se strîmbă și-o irită...
Iar maimuța ce să facă ?
Îi imită !

99 *Unei școlărițe*

Cînd e fată silitoare,
Nota-n catalog e *floare*,
Cum s-a lenevit puțin,
Nota se preschimbă-n *spin !*

100 — Aş dori să cumpăr o carte.
— Vreţi ceva mai uşor ?
— N-are importanţă ! Am maşina afară.

101 — Mămică, scrie-mi o scrisoare pentru Moş Crăciun !
— De ce n-o scrii tu ?
— Pentru că-mi trimite iar o carte de gramatică, dacă vede cum scriu.

102 — Ce este umorul ? fu întrebat, de către un coleg, un membru al cenaclului „Umoriştii".
— Umorul, dragul meu, este atunci cînd rîd eu de ce scrii tu ! răspunse acesta.

103 — Mi-am cumpărat trei cărţi de Barbu Ştefănescu Delavrancea, îi zise o elevă unei prietene.
— Vai, eu n-am citit încă nici o carte a acestor autori !

104 — De ce ţi-ai intitulat poezia *Scrisoarea a VI-a* ? întrebă conducătorul cenaclului pe elevul Ştefănescu.
— Păi, celelalte au fost scrise de Eminescu, iar dumneavoastră aţi spus să fim originali şi să nu imităm pe alţii...

105 Poetul : — Unde au dispărut, dragă, poeziile mele de pe masă ? Nu cumva le-o fi aruncat Nicuşor pe foc ?
Soţia — Nu cred. E prea mic ca să le fi putut citi.

106 — De ce eşti atît de deprimat ? îl întrebă un prieten pe Aurică, la ieşirea acestuia de la şedinţa cenaclului literar.

— Păi, am întîlnit la cenaclu pe unul care n-a auzit de Homer.
— Şi ce-ţi pasă ?
— Mă gîndesc că, peste cîteva milenii, tot aşa or să mă uite şi pe mine...

107 — Referitor la piesa dumitale, cei trei lectori au ajuns la concluzia că un act trebuie eliminat.
— Nu e nici o nenorocire.
— Da, însă fiecare s-a referit la alt act...

108 — Uite, ţi-a căzut cartea din mînă, zise sora către fratele ei.
— Vai, eram aşa de cufundat în lectură încît nici n-am observat ! se dezvinovăţi acesta.

109 — Vreţi să pun mai mult foc în poeziile acestea ale mele ? întrebă poetul pe redactorul revistei.
— Invers, dragul meu ! ripostă interlocutorul său.

110 — Cum se face că în compunere descrierea cîinelui e asemănătoare cu aceea a fratelui tău ? trebă învăţătoarea.
— Păi, avem acelaşi cîine...

111 — Ce crezi c-ar fi bine să-i cumpăr fratelui meu de ziua lui ? o consultă Sanda pe amica ei.
— Ia-i şi tu o carte, că e băiat mare !
— N-are rost. Mai are una de acum doi ani nici pe aia n-a citit-o !

112 — Nu vă deranjează faptul că exersez zilnic la pian ? întrebă un copil pe vecinul său.
— Ba da şi încă mult.
— Vă rog spuneţi-i asta şi mamei mele...

113 — Cum, oferiţi pentru tabloul acesta numai două sute de lei, cînd numai pînza a costat trei sute
— Da, dar era curată !

114 — La ce timp este „eu mă scald" ?
— La cel de sîmbătă seara ! răspunse elevul.

115 Gică a început să citească unele cărți de filozofie.

— De ce nu citești și tu cărți potrivite pentru copii ? l-a întrebat tatăl său.

— E prea multă filozofie în ele, răspunse micuțul.

116 — De ce ai primit notă mică la gramatică ? îl întreabă dirigintele pe Ionică.

— Domnul profesor mi-a cerut să conjug verbul „a merge" și după ce apucai să spun eu merg, tu mergi, el merge, a intervenit zicîndu-mi Mai repede !

— Ei, ce-i dacă a spus asta ?

— Eu am continuat noi alergăm, voi alergați, ei aleargă.

117 — Mihăiță, anul trecut cînd am fost la voi tot grămada asta de cărți era în mijlocul camerei ! constată unchiul.

— Așa-i, eu pun în raft numai cărțile pe care le-am citit.

118 După ce profesorul le povesti elevilor despre poetul englez Milton, spunîndu-le că a fost orb, se adresă unuia care nu era atent :

— Ce defect am spus că avea Milton ?

— Era poet, răspunse elevul.

119 — De ce la „Cenaclul umoriștilor" lipsește umorul ? se interesă un cetățean.

— Fiindcă membrii cenaclului sînt adepții curei de slăbire.

— Adică ?

— Cum, nu știți că rîsul îngrașă ?

120 *Unui elev poet*

Se spune c-ar avea talent,
Dar nu se vede, e latent !
Urechile-s mai indiscrete...
Apar enorme printre plete !

121 *Unui epigramist şcolar*

Epigrama ta-i sublimă,
Are totul în stil mare
Ritm perfect, măsură, rimă,
Doar atît că n-are sare !

122 *Unui epigramist începător*

De vrei succesul să-ţi remarc,
Îţi dau un sfat şi ţine-l minte
Cînd potriveşti săgeata-n arc,
S-o pui cu vîrful înainte !

123 *Unui elev cu veleităţi de poet*

În poemele-i încape
Multă apă-n revărsare,
Încît versurile *şchioape*
Se întrec cu cele *chioare !*

124 *Cea mai mare artă*

Greşelile, în fond, sînt omeneşti.
Să afle, deci, acei cu gura spartă
„Să ştii s-asculţi este o artă,
Dar artă şi mai mare-i să vorbeşti !"

125 *Părere critică*

Catrenele lui Ics sînt uşurele,
N-au nici o poantă, sincer, poţi să-i spui !
Citii şi pe-ale tale ! Nu sînt rele,
Dar parcă tot mai bune-s ale lui !

126 *Unui epigramist*

Puţin pleşuv, monden, stilat,
Te-asemui mult cu Cincinat,
Dar Cincinat, orice s-ar spune,
Făcea şi epigrame bune !

127 *„Ocupaţie"*

E fată cultă, mititica,
Deci n-o luaţi în zeflemea !

Citește toată ziulica
Cu sete-n ceașca de cafea !

128 *Unuia care nu înțelege o epigramă*

Am să-ți dezvălui un secret
Considerînd c-o să te-ajute :
Vorba de duh se spune iute,
Nu poți s-o prinzi gîndind încet.

129 *Unui poet fecund*

Imaginile-i curg în salbe
Și, urmărindu-i schemele,
Din versurile sale *albe*
Ies, *cenușii*, poemele !

130 *Unui școlar a cărui teză la limba română abundă de greșeli*

Teza ta, real dezastru,
Văd — și rezultatul e normal —
Că-i adnotată — aproape-n mod egal —
Și cu roșu, și cu-albastru !

131 *Tot e ceva*

— Dragul meu elev Sotir,
Știi tu cine-a fost Shakespeare ?
El răspunse abătut :
— Numele mi-e cunoscut !...

132 *La oral*

Profesorul pe Doiniță
A-ntrebat-o : „Ce e schița ?"
Ea, cu ochii în pămînt,
N-a „schițat" nici un cuvînt !

133 *Deplină sinceritate*

— Ei, ai auzit matale
De Ion Luca Caragiale ?
A răspuns, cam trist, Matei :
— De nici unul dintre ei !

134 *Unui leneș*

Din gramatică, Ilie
Numai verbul ce-l mai știe,
Să vă spun din ce motiv
Verbul este și *pasiv !*

135 *Defect*

Stimabile, condeiul care
Îți scrie tezele aceste,
Are-un defect destul de mare :
Cuvîntul *sînt* îl scrie *este !*

136 *Unui elev neglijent*

Despre teza-i compromisă
Profesoara zise-uimită :
— Asta nu-i lucrare *scrisă,*
E lucrare *mîzgălită !*

137 *Unuia care-mi citise niște versuri*

— Ce zici de versurile mele ?
— De, nu pot spune că sînt rele !
— Pe care însă le-am brodit ?
— Pe care nu mi le-ai citit !

138 *Domnului X*

Capetele multor oameni
Au produs ceva în viață,
Numai capul dumitale
N-a produs decît mătreață !

139 *Aducerea tezelor la limba română*

Treiul, după tratative,
A rămas definitiv,
Cică, la *predicative,*
Prea a fost... *subiectiv !*

140 *Atenție la exprimare*

Aflat-am în mașina de-Afumați
Că un școlar (altfel băiat cuminte)

Ştia ce-nseamnă vorba „Avansaţi !“
Dar o făcea pereche cu-„Nainte !“

141 *Unde dai şi unde crapă*

Ieri mi se plîngea Cutare :
— Eu nu pot memoriza !
Tot ce spun cu voce tare
Intră-n cap la sora mea !

142 *„Recunoaştere“*

Nici nu te-am zărit pe hol,
Că prea repede treceai,
Însă mi te-a dat de gol
Dezacordul, cînd vorbeai !

143 *La ora de limba română*

Într-o zi elevul Voina
Întrebat fu : „Ce e doina ?“
El, ca şi picat din lună,
A răspuns : „E fată bună !“

144 *Interviu cu un pix*

Pixul ce-l avem în mînă
Mi s-a plîns de Adrian :
Eu aş scrie la română,
Dar stăpînu-i pe maidan !

145 *Inscripţie pe cartea pentru copii „Chiţ, un şoricel cel mai mititel“*

Iată-aici un şoricel !
E isteţ şi frumuşel,
Dar de-i dai această carte
Cu părinţii săi o-mparte !

146 *„Surprize“*

Eu i-am oferit în dar
Cartea *Fram ursul polar,*
Dar pe urmă sora sa,
Mi-o dădu de ziua mea !

147 *Inscripție pe o carte*

Celui ce o răsfoiește
Îi ofer și o povață :
Cine-i promovat *citește*,
Cine-i corigent *învață !*

148 *La un cenaclu*

La cenaclu-i invitat
Să citească astăzi Doru,
Vezi că-i foc de talentat...
Ia cu tine extinctorul !

149 *Unor elevi poeți*

Cu poeții mai ales
Se destramă cîte-un mit !
Unii sînt de ne-nțeles,
Alții sînt de necitit !

150 *Colectivului gazetei satirice dintr-o școală*

Am văzut gazeta voastră
Și n-o pot citi în pace,
Că desenele n-au țepi,
Iar catrenele n-au ace !

151 *Unui epigramist*

Eprigrama pare-adîncă,
Ai muncit-o-n fel și chip,
Ai trei versuri ca de stîncă...
Numai poanta de nisip !

152 *În Olimp*

În Olimp, pe-un postament,
Am văzut o placă scrisă :
„Limitare de talent,
Depășirea interzisă !"

153 *Dentist și epigramist*

Meserii la antipod,
Se aseamănă-n esențe :

Carii vindecă dentistul,
Un epigramist — *carenţe !*

154 *Unui poet*

Ştim ! Poetul cu nesaţiu
Vrea s-ajungă în Olimp,
Editura îi dă *spaţiu,*
Cine o să-i deie *timp ?*

155 *Unui plagiator*

Ciudată-i soarta, dragi confraţi !
În cartea sa, dacă privim,
Cu versuri de la consacraţi,
El a rămas tot anonim !

156 *Din cenaclu*

Dacă iar vii, Panaite,
Cu poeme *prăfuite,*
Te previn că-n viitor
Eu mi-aduc *aspirator !*

157 *Verbe*

Două verbe-i sînt plăcute :
A mînca şi *a dormi,*
I-au rămas necunoscute :
A lucra şi *a citi !*

158 *Îndemn*

Nu porniţi cu mîna goală
Vara-n vilegiatură,
Luaţi vacanţă de la *şcoală,*
Nicidecum de la *lectură !*

159 *Profesorilor de limba română*

Facultatea v-a dat harul
De-a lupta în România
Ca lui Trăsnea, legendarul,
Să-i dispară seminţia !

Surprizele poliglotului

160 O pisică alerga după un șoarece care se ascunse într-o gaură din podea. După un timp, auzind un lătrat, șoarecele ieși afară, convins că pisica fugise de teama câinelui. Dar aceasta îl înhață, spunîndu-i

Vezi ce bine-i să știi limbi străine ?

161 Cînd ne-am apropiat în Munții Făgărașului trecerea numită „La trei pași de moarte", era ceață, povestea un turist. Din spate am auzit niște străini vorbind englezește și un zgomot specific încărcării armei. Ce crezi c-am făcut ?

— Habar n-am ! răspunse interlocutorul său.

— M-am gîndit c-or fi vînători care, pe ceață, trag în noi, crezînd că sîntem urși. Și atunci i-am rugat să fie atenți că în fața lor e o prăpastie.

— Cum naiba le-ai spus toate acestea, cînd tu nu știi o boabă englezește ?

— Ei, tu nu știi că de frică omul face orice ?

Spre a ajunge la ministrul care refuza să primească o delegație de studenți, Rabelais — ca trimis al acestora — i se adresă secretarului ministerial în limba latină. Cînd i se aduse un vorbitor în această limbă, el vorbi în greacă. Următorul, care vorbea grecește, fu abordat în italiană, apoi cel care l-a secondat, în germană. Ministrul fu impresionat de poliglot și dori să-l cunoască, primindu-l în audiență.

163 E greu să înveți franceza ? întrebă o cucoană Victor Eftimiu.

Dar de unde ! În locul cuvintelor românești pui simple cuvinte franțuzești, răspunse flegmatic

164 La un oficiu de angajare a interpreților de limbi străine se prezintă și Mitică.

— Franceză ? îl întrebă secretara cînd îi veni rîndul.

— Nu.

— Engleză ?

— Nu.

— Atunci ce limbi străine ştiţi ?

— Nici una. Am venit doar să vă spun să nu contaţi pe mine !

165 — Ce înseamnă *Caesar venit in Gallia summa cum diligenţia* ?

— Păi : Cezar a venit în Galia sus pe diligenţă, răspunse Mitică în loc de : Cezar a venit în Galia cu maximă repeziciune.

166 Participînd la concursul pentru exprimarea celei mai scurte propoziţii, adversarul lui Voltaire zise

— *Eo rus.* (Merg la ţară.)

— *I* (Du-te !) îi răspunse filozoful, cîştigînd concursul.

167 Pe vremea împăratului de la Viena, un cioban din Ardeal făcu drumul pînă în capitala împărăţiei, să-şi vadă feciorul cătană acolo. Ca să-i facă o bucurie intră într-o prăvălie cerînd bretele. Negustorul nu pricepu în ruptul capului dorinţa clientului. Ciobanul dădu să plece, zicînd necăjit

— Bată-le sfîntul de hozăntroagăne, că n-avui parte de ele !

— A, Hosentragen ! zise negustorul şi-l servi imediat.

La întoarcere, moşul povesti cunoştinţelor întîmplarea, încheind

— Să ştiţi că şi neamţul te înţelege cum trebuie numai cînd îi vorbeşti româneşte !

168 Într-un restaurant francez se putea citi inscripţia „Aici se vorbesc toate limbile." Un client uimit îl întrebă pe chelnăr

— Aveţi mulţi interpreţi ?

— Nici unul, răspunse acesta.

— Păi cine sînt cei ce vorbesc toate limbile ?

— Consumatorii, domnule.

169 Cînd primii europeni veniţi în Australia văzură un animal ce făcea salturi mari pe două picioare şi avea o pungă pe burtă în care-şi ţinea puiul, întrebară :

— Ce este acesta ?

— *Kan-gu-ruh !* răspunseră băştinaşii.

Aşa i-a rămas numele animalului, care în limba localnicilor înseamnă Nu înţeleg.

170 — Nu înţeleg de ce latina îţi pune atîtea probleme doar ea e o limbă moartă.

— Da, tăticule, dar profesorii trăiesc.

171 *Sfat*

Tu, tinere, ascultă sfatul meu !
Învaţă şi latina în liceu,
Că dincolo de-a veşniciei poartă,
Nu te descurci şi făr-o limbă moartă !

172 *Unui chiulangiu*

Cunoscînd că are teză
Azi, la ora de engleză,
Dumnealui se pregăteşte
Să o şteargă englezeşte !

173 *Mărturisire*

De franceză-mi spun părerea
Că-i o limbă ca şi mierea,
Dintre cele mai superbe...
Dacă n-ar avea şi verbe !...

174 *Opinie*

La engleză să te ţii !
Orişicum o-ntorci, te-ncui !
Una spui şi alta scrii,
Una scrii şi alta spui !

175 *Unuia care învaţă limbi străine*

La engleză nu-i „okei“,
La franceză este clei,
La română-i agramat...
Alte limbi nu a-nvăţat !

176 *Motivare*

Aş rămîne să dau teză,
Dar nu pot şi rău îmi pare,
Pică ora de franceză
Chiar în ora de plimbare !

177 *Catren de septembrie*

Azi din ghiozdanul mirosind a vară
Am scos cuminte ziua de vacanţă
Şi-n locul ei am pus a opta oară
O carte, un caiet şi o speranţă !

Rătăciţi printre meridiane şi paralele

173 — Ce însemnătate au descoperirile geografice ?
— Una istorică !

179 — De la Sulina la Mangalia ai navigat utilizînd busola ?
— Da de unde ! Eu merg spre sud, iar busola arată mereu nordul.

180 — Care insulă o puteţi ţine în două degete ?
— Creta.

181 — Bunicule, pe mări şi oceane trăiesc oi ?
— Nu, dragul meu.
— Păi, atunci cu ce se hrănesc lupii de mare ?

182 — Ştiţi voi de cîte feluri e un sol ? întrebă profesorul de geografie.
— Da, de două feluri sol diez şi sol bemol, răspunse un elev.

— Oceanul Pacific e mereu liniştit, tăticule ?
— Întreabă şi tu ceva mai serios !
— Bine. De ce a murit Marea Moartă ?

184 — Aici, la Polul frigului, totdeauna plouă îl întrebă un excursionist pe un localnic din Joseni.
— Nu, domnule, uneori şi ninge ! răspunse acesta cu calm.

185 — Cine sînt corsarii ?
— Locuitorii Corsicei.

— Ştiţi că la Polul Nord noaptea ţine şase luni ?
— Nu mai spune ! Vai de paznicii de noapte !

187 — Bade, care dintre arborii parcului acesta este arinul ? întrebă un trecător pe un bătrîn care trecea prin apropiere, în Parcul arinilor din Sibiu.
— Nu știu, dragă ! Eu nu sînt din partea locului.

188 — Unde-i Londra pe harta Europei ? întrebă profesorul.
— N-o văd din cauza ceții ! răspunse elevul.

189 — Cui îi datorează marea sănătatea ei ? întrebă profesorul.
— Heringilor ! răspunse elevul

190 *Galaxie*

Pămîntul, în sistem solar,
E mic, nici cît un degetar.
Cînd îl înveți la geografie,
E mare cît o galaxie !

191 *Unora care nu învață la geografie*

Prin Mediterana trece
Meridianul cinsprezece,
Iar prin catalog la ei
Numai *paralela*... trei !

192 *Unui școlar nepregătit la ora de geografie*

Pînă să răspundă bine
Despre apele alpine,
Îndoială nu încape
Că-l trecură „zece ape" !

193 *Sinceritate la ora de geografie*

— Să-mi răspunzi în mod concret,
Sofia pe unde vine ?
— Păi, vă spun, că nu-i secret
Pe același drum cu mine !

194 *Geografie cu cîntec*

— Știi să-mi spui tu, dragă Grama,
Cine-a fost Vasco da Gama ?

— Gama ? bănuiesc că da :
Pe la muzică ceva !

195 *În Carpații Meridionali*

Parîngul este — spun bătrînii —
Obstacolul predestinat
Ca Munții-aceia-ai Căpățînii
Să n-aibă drum spre... Retezat !

196 *La lecția de geografie*

Gică nu s-a preparat,
Socotind că scapă,
Dar de ape fu-ntrebat...
Și-a intrat la apă !

196 *La examen*

Cînd despre munți fu vorba, crunt
Fu prins de enervare,
Că-l întrebase-n *amănunt*,
Iar el știa... *în mare !*

198 *La ora despre capitalele țărilor Americii latine*

Costa Rica ?... San José !
Zise Nicu repede !
Și-a făcut, la repezeală,
O greșală... capitală !

199 *Geografia se complică*

Dragă tată, de privești atent,
Geografia-i cea mai grea din toate !
Africa — un *singur* continent —
Are-acum *zeci* și zeci de state !

200 *Dezorientare*

Că Ceahlăul cu Negoiul
Nu-s alături, ce contează ?
Dumnealui, la geografie,
Nu se prea orientează !

Cu capul în nori

201 — Grozav aș vrea să zbor în lună în timpul examenelor !

— De ce ?

— Acolo, orice materie e șase ori mai ușoară decît pe pămînt.

202 — De ce n-ai răspuns la întrebarea „Care este semnificația științifică a quasarilor" ? se adresă profesorul unui elev.

— Fiindcă n-am înțeles un singur cuvînt, ultimul.

203 — În cartea dumitale despre mecanica universului n-ai pomenit nimic despre Dumnezeu, i-a imputat Napoleon lui Laplace.

— Maiestate, n-am avut nevoie de această ipoteză ! răspunse ilustrul fizician.

204 — Cum s-au stabilit anotimpurile anului ? întrebă profesorul.

— După trimestrele în care ele vin la noi, răspunse elevul.

205 — Mărește mult telescopul tău

— Atît de mult încît apropie Filarmonica, aflată la cîțiva kilometri, de se aude concertul în excelente condiții.

206 Tăticule, de ce ziua nu se văd stelele
Nu știu
De ce n-ai întrebat cînd mic

207 Știi care e adevărata cauză a aurorei boreale ? întrebă profesorul.

— Am știut, dar acum am un lapsus, se scuză elevul.

— Păcat. Ai fi fost singurul care să știe acest lucru.

208 — Tăticule, de ce are soarele pete ? întrebă un copilaș.

— Fiindcă face ca tine. E neglijent cînd mănîncă.

209 — Nepoate, cînd îți aniversezi ziua de naștere ?

— Din patru în patru ani.

— Din zgîrcenie ?

— Nu, m-am născut în 29 februarie.

210 Familia unui conte sosi la Observatorul astronomic după ce eclipsa de lună trecuse.

— Nu-i nimic, zise contesa. Domnul Arago va fi atît de amabil s-o mai repete și pentru noi.

— Cu mare plăcere aș dori să vă pot revedea peste 84 de ani, cînd luna va intra din nou în eclipsă, răspunse Arago.

211 — Ce-ți place mai mult, soarele sau luna ?

— Luna, deoarece ea luminează noaptea, cînd e întuneric, pe cînd soarele...

212 — Ce se mișcă mai repede pe cer, luna sau norii ? l-a întrebat un copil pe amicul său de cinci ani, Gassendi.

— Norii, a răspuns viitorul matematician.

— Cum dovedești ?

— Uite, dacă privești luna și norii dintre ramurile copacului de lîngă noi, vezi că luna rămîne între ramuri, în timp ce norii trec mai departe.

213 — De ce zic marinarii „minți ca luna" ?

— Fiindcă atunci cînd luna e ca litera C, descrește, și cînd e ca litera D, crește — adică exact invers decît litera cu care încep cuvintele „creștere" și „descreștere".

214 — Ce frumos strălucește Jupiter în seara aceasta ! zise o vizitatoare a observatorului astronomic.

— Nu e Jupiter, ci Venus, precizã astronomul-gazdă.

— Vai, ce spirit de observaţie aveţi ! Nu mi-aş fi închipuit că reuşiţi de la aşa mare distanţă să distingeţi genul stelelor.

215 — Dintre două ceasuri — unul care stă şi altul care întîrzie — care e totuşi cel mai bun ?

— Primul, deoarece el arată ora exactă măcar de două ori pe zi.

216 — Deci, astăzi aţi învăţat că nu soarele se învîrte în jurul Pămîntului, ci invers, conchise profesorul.

— În timpul zilei ! Dar noaptea ? întrebă un elev.

217 Moş Teacă, tipul militarului ridicol de la sfîrşitul secolului trecut, atît de bine zugrăvit în povestirile lui Anton Bacalbaşa, fusese înştiinţat într-o zi de către superiorii lui să adune soldaţii pe poligonul de instrucţie la ora 12, spre a observa şi ei eclipsa de soare. I se mai precizase că, dacă cerul va fi înnorat, soldaţii să fie introduşi în sala de mese, unde li se va vorbi despre cum se produce o eclipsă. Moş Teacă dădu următorul ordin :

— Azi, la ora 12 fix, din ordinul domnului colonel va avea loc o eclipsă de soare pe poligonul de instrucţie. Dacă timpul va fi nefavorabil, eclipsa va avea loc în sala de mese !

218 Un meteorolog este martor la judecătorie. Înainte de a se ajunge la declaraţii, judecătorul îl întreabă

— Dar cum o să fie vremea mîine ?

— Asta nu pot spune ! Am jurat că voi declara numai adevărul,

219 — Care unitate de timp citită invers, reprezintă tot una de timp ?

— Anul.

220 — Care an durează o singură zi ?
— Anul nou.

221 *Unui astronom amator*

Unul şi-a făcut lunetă
Să observe o cometă,
Care, după cum ştim noi,
Şade la... etajul doi !

222 *La ora de astronomie*

E la mijloc un mister,
Cînd îl pune pe Dorel
Să vorbească despre cer..
Parc-ar fi picat din el !

223 *Unui elev la ora de astronomie*

Lecţiile nu sînt grele !
Totuşi are o lacună
Cînd vorbeşte despre *stele*...
Parcă e căzut din *lună* !

224 *Unui şcolar*

A crezut în sfinţi şi stele,
În relaţii şi proptele,
Şi-are-acuma o matură
Incultură !

225 *Unui superstiţios*

Nu te mai încrede-n stele,
Că-s departe, reci şi rele,
Te încrede în *lectură*,
Dacă vrei să-ţi faci *cultură* !

Hărnicie pe hîrtie

226 — Viorica, poți găti și pentru noi vreo mîncare învățată la cercul de gospodărie ?

— Mi-e greu, tăticule, deoarece acolo gătim mereu pentru douăsprezece persoane și rețetele nu sînt calculate și pentru două persoane.

227 — Iar ai ars friptura, Sanda !

— Nu friptura s-a ars, ci cartea de bucate.

228 — Ce-ai răspuns la întrebarea din chestionar „Care carte m-a ajutat mai mult în viață" ? se interesă o amică a Verei.

— Simplu cartea de bucate a mamei ! răspunse aceasta.

229 — De ce alegi carnea din mîncare și varza o lași în farfurie ? Să știi că și varza e gustoasă ! se adresă mămica lui Tudorel.

— Nu cred, mămico ! Dacă ar fi așa cîinele nostru ne-ar fi mîncat toată varza din grădină.

230 — Uleiul cu care gătești e din soare, mamă ?

— Nu, din floarea soarelui.

— Atunci soarele e numai tulpina florii ?

231 — Prin metempsihoză pot ajunge și eu viței de aur ?

— Ai și ajuns, doar că ți-ai pierdut aurul pe drum.

232 — Spune o propoziție în care cuvîntul ou !

— Am mîncat o prăjitură.

— Păi, unde-i oul ?

— În prăjitură.

233 — Vă rog un tort ars, ceru o elevă la cofetărie.

— De ce ars ? se miră vînzătoarea.

— Ca să creadă părinții mei că eu l-am făcut.

234 — Fetele de azi nu știu nici la ce se folosesc ăcele, îi zise o mamă unei prietene.

— Eu am evitat acest neajuns, învățînd-o pe fiica mea acum să le folosească la picup, răspunse cealaltă cu vădită mulțumire.

235 Venind acasă de la serviciu, tatăl își găsește fiica cu lacrimi în ochi.

— Ce s-a întîmplat, dragă ?

— Am făcut o prăjitură și cînd am scos-o din cuptor cîinele nostru mi-a înfulecat-o.

— Ei, nu te necăji pentru asta. Îți cumpăr cu alt cîine !

236 — Tăticule, somnul are pene ?

— Cum îți veni să întrebi așa ceva ? Tu nu știi că somnul e pește ?

— Păi, ieri îi povesteai vecinului că în vagonul restaurant al trenului de Constanța ai mîncat pan de somn !

237 — De cîte ori mă așez la masă, mănînc de toate și mă îngraș văzînd cu ochii. Știi vreun remediu ?

— Da. Așază-te la bibliotecă !

238 Pisica și șoarecele intră la cofetărie :

— Un tort de căpșuni cu frișcă ! comandă șoarecele.

— Eu, puțină frișcă pe șoarece ! zise pisica.

239 *Unei eleve*

În colțul camerei, te miri
Păianjen negru c-ai aflat ?
Nu-nseamnă veste, musafiri...
Mai fă și tu puțin curat !

240 *În gospodărie*

De cînd e Nelu „meşter" mare,
Tăticul, mult prea răbdătorul,
E nevoit ca să repare
Şi ce mai strică „ajutorul" !

241 *În concediu cu părinţii*

Mama face repejor
Rost de foc, de pîine, sare...
Dă şi fata ajutor,..
La mîncare !

242 *Doi „fraţi"*

Nouă-i frate bun cu zece.
Dar în ceartă amîndoi
Că, de ani şi ani, cel mare
Îi rezervă premiul doi !

Zîmbete rătăcite prin săli și muzee

243 — Maestre, doresc un portret *frumos* și *asemănător !* i se adresă o cucoană un pictor.

— Cu plăcere, dar cînd doriți să fie gata cele două tablouri ?

244 Un cîine și o pisică stau de vorbă :

— Care e pictorul tău preferat ? întrebă cîinele.

— Walt Disney.

— Bine, dar ăsta n-a fost pictor !

— E drept, însă l-a desenat pe șoricelul Micky atît de frumos... răspunse pisica.

245 — Maestre, tabloul dumitale nu te mai saturi privindu-l.

— Tocmai de aceea vreau să-l vînd și eu.

246 — De ce pictorii se iscălesc pe tablou în dreapta jos ? întrebă un copil.

— Fiindcă numai așa la unii își dau seama cei ce privesc picturile care-i partea de sus.

247 Doi pictori se lăudau cu ultimele lor creații :

— Eu, zise primul, am pictat o livadă cu pomi atît de naturali, încît de cîte ori deschid geamul păsările vin și se așează pe crengi.

— Interesant. Dar eu am pictat un peisaj polar atît de reușit, încît toți care-l privesc încep să dîrdîie de frig.

248 — Dacă nu-mi termini planșa pînă mîine, cum mi-ai promis, îți făgăduiesc un șut de n-ai să te mai

vezi ! îl amenință Grigore pe prietenul său.

— Ehei, dacă aș putea lucra cu picioarele, cum se laudă unii, mi-aș putea ține și eu promisiunea, ripostă cel amenințat.

249 — Bade, îmi dai voie să-ți pictez oile ? adresă un pictor unui cioban.

— Ba eu nu, că apoi nu le mai pot vinde lîna, ripostă ciobanul.

250 — Columb a fost și primul care a încondeiat oul ?

— De unde și pînă unde această părere ?

— Păi, toți vorbesc de oul lui Columb ca de o mare minune.

251 — Ai văzut „Spărgătorul de nuci" ?

— Da. E în sertarul mesei din bucătărie.

252 — Nu mai cîntați, duduie ?

— Nu, mi-a interzis medicul.

— A, uitasem că e vecin cu dumneavoastră

253 — De ce spui că-i bolnav cățelul ?

— Deoarece nu mai scîncește cînd cînți tu.

254 — Cîntăreața aceasta e foarte curajoasă. Anul trecut cînta într-o cușcă cu doi tigri.

— Și-acum de ce nu mai cîntă ?

— Fiindcă a intervenit societatea pentru protecția animalelor.

255 — Am venit să te distrez cu cîntecele mele, îi zise greierul furnicii.

— Mersi, dar mi-am cumpărat magnetofon, îi respinse oferta furnica modernă.

256 — De ce e supărată soprana noastră ? întrebă tenorul.

— I s-au oferit numai 10 buchete de flori după primul act.

— Şi nu sînt destule ?
— Ba da, însă ea plătise douăzeci.

— Cîte simfonii a compus Beethoven ?
— Trei.
— Care ?
— *Eroica, Pastorala* şi ***A noua.***

— Aţi plîns cînd fiica mea a cîntat melodia spaniolă. Sînteţi spaniol ?
— Nu, doamnă, sînt muzician.

Marius Chicoş Rostoganul : — Spune, Popescule, ce-i muzica !
Elevul : — Muzica este care cîntă, domnule.
Profesorul — Nu aşa, loază ! Dă-ne numai ghecit ghefiniţia clară şi aghevărată.
Elevul : — Muzica iaşte aceea care gîdilă urechile într-un mod plăcut.

— Unde ai învăţat dansul acesta ? îl întrebă fata pe partenerul ei de dans.
— La televizor.
— Se vede, ai reţinut toţi paraziţii.

— Ce este un artist *decadent* ?
— Unul care nu mai are decît *zece dinţi*.

Unui sculptor

Greu am să pricep vreodată
Cum sculptura-i, vorba aceea,
E cu două mîini lucrată
Şi-a ieşit de mîna-a treia !

Încurajare politicoasă

Ea cîntă. Dînsul stă tăcînd chitic.
Eşti amator de muzică ? Îţi place
Enorm, duduie ! Însă nu-i nimic
Matale cîntă, totuşi, ce-are-a face

264 *Precocitate. La o expoziție abstractă*

Te uiți la pînze și zîmbești !
Subtil, tăticule, mai ești !
Cînd desenez așa-n caiet
Mă faci cu ou și cu oțet !

265 *Unei vorbărețe*

Portretul cînd i l-au expus
(Atît de bine reprodus),
Au exclamat cu toți, firește
— Grozav tablou ! Parcă vorbește !

266 *Preferință*

Lui Gică-i place mandolina,
Lui Manolache — piculina !
Lui Tudorel — violoncelul !
Dar mie-mi place... clopoțelul !

267 *Unui elev care se laudă că are talent la caricaturi*

Mi-a făcut în tuș figura
Și-am privit și eu la ea !
Seamănă caricatura...
Dar, precis, cu-altcineva !

268 *Unui elev care nu vrea să cînte la cor*

Spre muzică chemare n-are
Și face-ntruna pe afonul,
Atunci cum se explică, oare,
Că relelor le dă el tonul ?

269 *Unui școlar bun doar la cor*

Notele nu-i sînt grozave !
Motivează însă Tase
Că-n virtutea vocii *grave*
Ia doar notele mai *joase !*

270 *Unei pianiste*

Dacă pornind de la o gamă
Și pentru clasici ai tentații,

Interpretează-i fără teamă...
Că nu-s de față răposații !

271 *Unui pictor amator*

Invitat la vernisaj
Recunosc ca tine nu-i
Un alt om mai de curaj...
Dacă-n public te expui !

272 *Unora care dorm în timpul concertelor*

La concert, nu-i un secret,
Sforăiau în mod discret,
Iar cînd s-au trezit au zis :
— Ne-a plăcut ! A fost un vis !

273 *Unei Desdemone fără voce*

O omora neîndoios
Nefericitul african,
Chiar dacă n-ar fi fost gelos,
Ci doar un simplu meloman !

274 *Unui elev care studiază pianul*

Note proaste ai, se spune,
În carnetul din ghiozdan,
Singurele note bune
Sînt doar cele de pian !

275 *Unui elev meloman*

Muzica o pui cam tare,
Însă nu e de mirare :
Vrei ca „mica serenadă"
Să se-audă și din stradă !

276 *Unui tînăr voios*

Nu mai stai o clipă-n loc !
Rock-and-roll și iarăși *rock !*
Schimbă ritmul în *cha-cha !*
Dacă spuneți... hop-și-așa !

277 *Unui şcolar bun doar la desen*

Cu desenul merge strună,
Nimeni nu-l mai poate-ntrece !
Are-n catalog un zece...
Singura lui notă bună !

278 *Ora de muzică*

Învăţa aşa-ntr-o doară !
Muzica-i părea *uşoară,*
Însă în carnet n-avea
Nici măcar o notă *grea !*

279 *Unuia care nu ştie să recite*

Cînd la lecţie cuvîntă
Cam pe dos le potriveşte !
La memorizare „cîntă",
Iar la muzică — vorbeşte !

280 *Motivarea unei eleve de la şcoala de muzică*

Pianul îl detest anume,
Nu mai vreau nici la vioară,
Merg la „Steaua fără nume"
Că e... muzica uşoară !

Printre ştachete şi serpentine

231 — Ehei, cînd eram tînăr, ce fotbal mai jucam !
— Îmi amintesc. Ai dat odată cu capul de bară şi toată lumea a strigat : Goooll !

232 — Cine i-a bătut pe turci la Viena ?
— Vrei să mă păcăleşti ?
— Nu.
— Păi, nu ştii că turcii n-au ajuns în finala de la Viena, fiind eliminaţi în etapa anterioară ?

233 — Ce mai e nou pe la şcoală ? îşi întrebă un sportiv copilul.
— Mi-am prelungit *contractul* pentru clasa a IV-a încă pe un an.

234 La căpătîiul unui sportiv bolnav, medicul anunţă temperatura :
— Are 39 cu 6.
— Şi care-i recordul mondial ? întrebă bolnavul.

— Ai auzit că un Renoir de cinci milioane a fost schimbat cu un Cézanne de opt milioane ?
— Să ştii de la mine că, pînă la urmă, tot se vor ruina cluburile acestea sportive !

— Ce te-a determinat să iei lecţii de box ?
— Dorinţa de a mă putea apăra de cel care m-ar ataca.
Dar dacă acesta mai puternic ?
— M-am gîndit eu şi la această posibilitate, iau totodată şi lecţii de cros.

237 — Scrieţi unsprezece dintre cei mai celebri oameni din lume ! le ceru profesorul elevilor.

După un timp, văzînd un elev căzut pe gînduri, profesorul îl întrebă :

— Ai terminat ?

— Aproape. Mai am de adăugat portarul.

238 — Cine e la voi cel mai priceput în sport ?

— Mitică.

— Pe ce se bazează aprecierea ta ?

— Pe faptul că el ştie de sîmbătă de ce o echipă va cîştiga duminică, iar luni ştie de ce n-a cîştigat aceeaşi echipă.

239 — De ce ai lipsit la antrenament ?

— Am fost bolnav.

— Ce-ai avut ?

— Certificat medical.

240 — Ce animal poate sări mai sus decît o casă ?

— Toate animalele, deoarece casa nu poate sări.

241 La un meci de fotbal dintre elefanţi şi şoareci, un elefant îl calcă pe un şoricel pe coadă, scuzîndu-se imediat.

— Nu-i nimic, îi răspunse acesta, aşa-i la joc. Putea fi şi invers.

242 — Care-i scorul în meciul de ieri ?

— Zero la zero.

— Dar la pauză ?

243 — Ce căutaţi ? se adresă un trecător unui individ care mergea în patru labe pe un gheţuş.

— Echilibrul ! răspunse acesta.

244 — Ai auzit că vor să interzică jocul de şah ? întrebă un african pe vecinul său.

— Cum aşa ?

— Păi, nu pot concepe ca negrul să aibă aceleaşi drepturi ca albul.

245 — Puteţi da un exemplu de politeţe la munte ?

— Da. Ionică a salutat Babele cu „Sărut-mîna!".

296 — În fața dumneavoastră se găsește Castelul Bran, zise ghidul. El a fost construit în Evul Mediu.

— Dar de ce l-au construit atît de departe de linia ferată ? întrebă un turist.

297 Un ziarist francez l-a întrebat pe ghidul principal al muzeului Luvru, care este cea mai frecventă întrebare pe care i-o adresează turiștii

— Cei mai mulți mă întreabă cu ce este dat parchetul de strălucește atît de tare.

298 Vizitatorii privesc statuia fără brațe, fără picioare și fără cap, sub care pe o plăcuță scrie „Învingătorul"

— Cum o fi arătînd învinsul ? se întrebă un turist.

299 — Cînd ai fost în Italia, ai vizitat și Florența ? întrebă o prietenă pe tînăra întoarsă din călătorie.

— Nu știu. De bilete s-a ocupat papă ' răspunse vajnica excursionistă.

300 — Tata m-a învățat că e bine să dai întotdeauna mai mult decît primești ! zise un băiat.

— Excelentă dovadă de politețe, remarcă prietenul său. Ce meserie are tatăl tău ?

— Boxer !

301 — Ce distanță este pînă în satul vecin fu întrebat un cioban de către un turist.

— Mergeți ! zise ciobanul.

Nedumerit de răspuns, turistul plecă socotind că interlocutorul nu e în toate mințile.

— Veți ajunge în două ore ! strigă ciobanul după ce acesta se depărtă puțin.

— De ce nu mi-ai spus de la început ?

— Nu știam cum mergeți de repede.

302 — Îți place natura ?

— Enorm. Toată ziua privesc pe fereastră.

303 — Cum se poate ajunge la Atenеul Român ? întreabă un turist pe un bucureştean.

— După multe exerciţii şi absolvirea Conservatorului.

304 Pe un drum de munte, nişte tineri turişti se întîlnesc cu un cioban octogenar, cu care leagă vorbă. La plecare, unul îi spune ciobanului :

— Sperăm că ne vom revedea peste zece ani.

— Fără îndoială ! arătaţi destul de bine ! zise ciobanul.

305 — Ai obrajii împliniţi ! Se vede că ţi-a mers bine în tabără !

— Am umflat în fiecare zi cu gura saltelele de cauciuc !

306 Doi prieteni au fost întrebaţi după ce s-au întors dintr-o vacanţă la munte :

— Aţi avut vreme bună toată săptămîna ?

— Aşa şi aşa. A plouat de două ori.

— Păi, asta e minunat !

— Da, însă prima ploaie a durat patru zile, iar, a doua, trei !

307 — Veniţi cu noi într-o excursie ? i se adresă ghidul unui cetăţean proaspăt sosit în staţiune.

— Cu ce şi unde ?

— Pe jos şi în împrejurimi.

— Nu-mi place să merg pe jos.

— Păi atunci picioarele la ce vă folosesc ?

— Unul pentru accelerator, celălalt pentru ambreiaj.

308 — M-am simţit la cantonament ca acasă.

— Se mai întîmplă să aibă omul şi ghinion.

309 — Nu vă supăraţi, domnule, n-aţi vrea să-mi duceţi pardesiul pînă la Ploieşti ? se adresă un pieton unui posesor de turism.

— Ba da. Dar acolo cum vi-l pot înapoia ?

— Dacă nu vă deranjează, am să rămîn în el.

310 — Luna viitoare plec la Veneţia, îi mărturisi Gina prietenei sale.

— Păi şi anul trecut ai fost acolo...

— Da, însă atunci toate străzile erau inundate şi n-am văzut nimic !

311 Lia Manoliu

Fruntaşe ale melodiei,
Să nu vă pară prea bizar
Că discul cel mai popular
Din ţară aparţine Liei !

312 *Lui I. C., campion medaliat cu aur la proba de pistol-viteză*

Tributul dat înaltei clase
De-acest I. C. e foarte mare,
Un munte de cartuşe trase
Şi o cisternă de sudoare !

313 *Unui vîrf de atac*

Pierde mingea în careu
Şi, de ciudă, sare-n sus,
Izbucnind precum un leu :
„Nu aveţi o minge-n plus ?"

314 *Ah, rezervele !*

Zicea un antrenor despot :
Pe Ics, mereu în mare vervă,
Îl ţin de patru ani în lot
Că-i formidabil... ca rezervă !

315 *Unui gimnast*

Pe-acest gimnast fenomenal
Norocu-l face de ocară :
La *bară* sare peste *cal*,
La *cal* o nimereşte-n *bară !*

316 *Unui arbitru*

De la meci atît reţin
Despre ce s-a petrecut :

El a fluierat puțin,
Publicul cît a putut.

317 *Din explicațiile ghidului*

E-același peisaj prin care-am mers,
Dar fiindcă ne întoarcem, e invers !

318 *Unui fotbalist*

„Intră" dur și asta face
Cam la orice întîlnire,
Dar „intrarea" — fiți pe pace !
E urmată de ieșire !

319 *Unui bătăuș*

Pe terenul Colentina
A venit atletul Nae
Ca să sară cu prăjina...
La bătaie !

320 *Amintiri din drumeție*

— Excursia... frumoasă ! N-am cuvinte !
Dar de muzeu nu știu... Degeaba-mi spui !
— E imposibil ! Oare nu ții minte
Ce periniță-am tras în fața lui ?

321 *Unui atacant*

Dacă astăzi stadionul
Cu ovații te primește,
Nu te-nfumura ! Balonul
E rotund și se-nvîrtește !

322 *A—B*

Iluzie ! Te duci ca fumul
Și constatăm în urma ta
Că scurt din A în B e drumul
Și tare lung din B în A.

323 *Unui înfumurat*

Afirmi în fața tuturor
„Sînt clasa-ntîi ca jucător !"
O precizare-i necesară
Întîia, dar elementară.

324 *Unui fotbalist, șofer amator*

Fotbalist de artă
De curînd, băiatul
Nimeri în poartă
Conducînd... Fiatul !

325 *Unei secții de lupte greco-romane cu activitate sporadică*

Cu treaba asta e-o poveste veche !
Organizarea-n loc cum să nu stea ?
Că luptele-ndeobște-s la saltea...
Și-atunci se culcă pe-o ureche !

326 *Unui elev pe care-l preocupă prea mult turismul*

Face mai mereu Mitică
Drumeție cu duiumul !
De-asta și la școală cică
E alături cu drumul !

327 *Dicton*

Evoc acest dicton
(Mai nimerit în ring),
Că și pe stadion
„Extremele" se-ating !

328 *Unui fotbalist nărăvaș*

Unii colecționează
Mărci, chibrituri, cuțitașe...
Dînsul, fire mult mai brează,
Strînge-ntruna... cartonașe !

329 *Unui jucător de rezervă*

Te miri, cînd stă pe tușă, cîtă vervă
Exală jucătorul de rezervă !
În schimb, cînd pe teren el a intrat,
Te miri văzînd cît e de rezervat !

330 *Unui fotbalist care se tot transfera de la un club la altul*

Aflîndu-mă ast-iarnă la Predeal,
Unde-mi gustam odihna și confortul,
L-am remarcat — și nu accidental ! —
Umbla și pe acolo tot „cu cortul" !

331 *Unui școlar superficial*

I-am dat pilde și povețe,
Însă el nu-i realist
Cică nu vrea să învețe,
Că se face fotbalist !

332 *Unui boxer lipsit de rezistență*

Văzîndu-l la un pas de abandon,
Îmi spun că s-a luptat cu înfocare
Nu pentru o centură de campion,
Ci pentru o centură de salvare !

333 *Unui luptător*

Da, gloria n-o fi eternă,
Dar nici delăsător ca el așa :
Că dacă-l vezi cum „luptă" pe saltea
Îți vine să-i arunci și-o pernă !

334 *Unui sportiv fără lecturi*

Mai acum o săptămînă,
Pe atletul cu breton
L-am văzut cu-o carte-n mînă...
Dar era de telefon !

335 *Rectificare*

Pentru noi, sportivi de ciasă,
Se cuvine alt dicton

„Fuga nu e rușinoasă
Dacă e pe stadion !"

336 *Unuia căruia nu-i place înviorarea*

Nu-l poți prinde — așa de tare
Fuge de înviorare,
Spun ai lui. Iar noi : Depinde,
Poate critica îl prinde !

337 *Unui atlet exclusivist*

Ți-am văzut musculatura
Și-admirînd, emit truismul :
Poți să practici *culturismul,*
Dar să nu excluzi *cultura !*

338 *„Orientare" turistică*

Dorind să își atingă scopul,
Au folosit de-a valma : hărți,
Licheni, busole, stele, cărți,
Și, în final, autostopul.

339 *Unei școlărițe*

I-a plăcut să se distreze
Și pe lac să *patineze,*
Dar la școală — curios !
Catalogu-i *lunecos !*

340 *Unui săritor cu prăjina*

E sportiv de clasă mare,
Însă nu cunosc pricina
Că-n trimestrul doi, se pare,
N-a sărit nici cu prăjina !

341 *Unui boxer*

Nu-l primiră cu ovații
Că e *Clay* în recreații,
Ci cu-o critică tăioasă,
Că e *clei...* cînd intră-n clasă !

342 *La trageri sportive*

Îl știam cu ochii ageri,
Însă ieri, ce întîmplare !
Rezultatul de la *trageri*
Nu prea a avut... *cătare !*

343 *Unor chiulangii de la orele de sport*

Doi amici nici la saltele,
Nici la cal nu sar defel,
Dar și de la *paralele*
O chiulesc în *paralel !*

344 *Unui vizitator la mare*

De pe plajă chiar, cu toată gura
A-nceput să strige : „Ajutor !"
Depășise-n vise geamandura
Și el nu era înotător !

345 *Unui comod în tabără*

Povesteau ieri niște fete
Cum că Adrian, școlarul,
La izvor crăpa de sete
Că n-avea la el paharul !

346 *Unor tineri care lasă murdării pe plajă*

Bețe, coji, tăciuni, oscioare
Cînd le văd plutind pe val,
Zic : Or fi venit la mare
Tineri de Neandertal !

Cine se grăbește greșește

347 — Trebuie să știi că un băiețel cuminte și bine educat împarte tot ce are cu frățiorul lui !
— Și portocale ?
— Și...
— Și ciocolata ?
— Și...
— Și jucăriile ?
— Și...
— Atuncea uraaa, sînt salvat !
— Ce vrei să spui cu asta ?
— Păi am spart un geam la bucătărie și acum se cuvine să împărțim și bătaia pe din două...

348 — Cînd e timpul cel mai potrivit pentru culegerea merelor ? întrebă învățătorul.
— Cînd doarme paznicul ! răspunse Gigel.

349 — Tăticule, desenul acesta al meu îți place ?
— Foarte mult. Însă te-am rugat să încerci să desenezi și oameni, nu numai case.
— Păi, în desenul meu sînt mulți oameni.
— Eu nu-i văd.
— Te cred, deocamdată ei sînt în casele care se văd.
— Bine. Atunci să-mi arăți desenul numai cînd ei vor ieși din casă.

350 — Doamnă, cum reușiți să deosebiți între ei pe cei doi copii gemeni ?
— Simplu. Fac parte din echipe de fotbal diferite.

351 Profesorul — Te stinghерește vreo întrebare ?
Elevul : — Nu. Răspunsurile mă cam încurcă.

352 Diogene a cumpărat de la un cîrciumar un butoi vechi pentru zece drahme, cu condiția ca să

rămînă dator cinci drahme. După un timp negustorul îi ceru și restul de bani.

— Nu pot încălca învoiala dintre noi, răspunse înțeleptul. Dacă ți-aș plăti cele cinci drahme, dispare condiția de datornic.

353 Într-un autobuz un bărbat duce în spinare o valiză enormă. Cerîndu-i taxa și pentru bagaj, el ripostează :

— E un abuz. Doar eu duc bagajul, nu autobuzul...

354 — Nene, e departe Baia Mare ? întrebă un trecător pe un căruțaș.

— Nu, cam la o oră de mers.

— Mă iei și pe mine în căruță ?

— Urcă !

După vreo oră călătorul întrebă :

— Mai e mult pînă la Baia-Mare ?

— Acum, mai sînt cam trei ore de mers.

— Păi înainte vorbiseși altfel.

— Desigur, însă veneam dinspre Baia-Mare. Mare.

— Păi de ce nu mi-ai spus ?

— Dacă nu m-ai întrebat.

355 Două muște trăncănesc pe un acoperiș de casă.

— Ce stupizi sînt oamenii ăștia ! zise prima.

— De ce ?

— Păi, cum pot construi ei case cu așa frumoase acoperișuri și ei folosesc numai podelele ?

356 — Ce înseamnă pentru astronomi o mie de ani ?

— Abia o secundă.

— Dar pentru tine o mie de lei ?

— Un fleac.

— Atunci dă-mi mie acest fleac.

— De acord, dar așteaptă o „secundă".

357 — De ce se trag clopotele ?

— De frînghie.

358 — Cum se poate, prietene, că ai atîtea cărți și nici un dulap pentru ele ?

— Păi, ce să fac dacă nimeni nu mi-a împrumutat un dulap, ci numai cărți ?

359 — Copii, eroul acesta antic era foarte călit, deoarece în fiecare dimineață trecea Tibrul înot de trei ori, zise dascălul.

— Păi, de ce nu-l trecea de patru ori ? întrebă un elev.

— Crezi cumva că era puțin de trei ori ?

— Nu, dar cum reușea să ajungă pe țărmul unde-și lăsase hainele, dacă făcea doar trei drumuri ?

360 — Spune-mi un animal rar în Europa din patru litere.

— Leul.

— Bine, dar leul trăiește în Africa !

— De aceea e așa de rar în Europa.

361 — Cine aleargă mai rapid un porumbel călător sau un ogar ?

— În mod cert ogarul, dacă ambii merg la pas.

362 — Spune-mi repede cît pămînt este într-o groapă lungă de 2 metri, lată de 3 și înaltă de 1 m ?

— Dacă e groapă, înseamnă că e goală.

— Ai ghicit.

363 — Cînd se află duminica înaintea sîmbetei ?

— Cînd o căutăm în dicționar.

364 — Ce diferență este între viciu și obișnuință ?

— Viciul reprezintă greșelile altora, iar obișnuința greșelile noastre.

365 — De ce mănîncă oile albe mai multă iarbă decît cele negre ?

— Pentru că sînt mai numeroase.

366 — De ce are leul capul așa de mare ? întrebă un copil pe însoțitorul său din grădina zoologică.

— Ca să nu poată ieși printre gratiile cuștii, răspunse acesta.

367 — Cîte ouă poți mînca pe stomacul gol ?

— Patru.

— Imposibil. După ce ai mîncat primul, celelalte nu mai sînt pe stomacul gol.

368 — De ce ești așa de roșu la nas ? îl întrebă un vecin pe Ionică.

— A fost la școală un iluzionist care mi-a scos cîteva monezi pe nas.

— Și te-a durut ?

— Nu atunci, ci după plecarea lui.

— N-am înțeles.

— Toți colegii m-au tras de nas ca să le dau și lor bani.

369 —.De ce te-ai supărat pe părinții tăi ? îl treabă un prieten pe Costel.

— Fiindcă nu-s consecvenți.

— Cum așa ?

— Pînă mai ieri m-au criticat că nu știu vorbi corect, iar acum mă critică pentru că nu-mi țin gura.

370 — Pariem că eu, cu un singur ochi, văd mai mult decît tine cu ambii ochi deschiși ?

— Imposibil.

— Te înșeli. Dacă eu închid un ochi, tu n-ai să-mi vezi decît unul, pe cînd eu îți văd *amîndoi* ochii.

371 La examen, la Facultatea de drept :

Profesorul Ce înțelegeți prin fraudă ?

Studentul Dumneavoastră, domnule profesor, ați săvîrși o fraudă dacă nu m-ați trece la examen.

Profesorul De ce ?

Studentul Codul penal prevede : „Se face vinovat de fraudă acela care se folosește de ignoranța altuia ca să-i cauzeze un prejudiciu".

372 — Tăticule, azi mi-a spus un coleg că semăn cu tine.

— Și tu ce i-ai răspuns ?

— Nimic. Era mai mare și mai tare ca mine.

373 *Alegerea profesiei*

— Ce vrei să devii în viață ?
— Eu ? Explorator polar !
— Pentru ce ? — E foarte clar :
Să mă dau cît vreau pe gheață !

374 *Dedal și Icar*

Dedal spre fiu-i a strigat,
Spre-a-i da puțină-mbărbătare :
„Să zbori cum eu te-am învățat,
De țărm să nu te-abați prea tare !"

Icar ce-aproape se-neca
Răspunse „Apa-n jur e roată !
Mă-nveți zadarnic a zbura,
Mai bine-arată-mi cum se-noată !"

375 *Antisuperstiție*

Cînd pe stradă, cu duiumul,
Trec mașini pe lîngă tine,
Lasă-le să-ți taie drumul...
Dacă vrei să-ți meargă bine !

376 *Unuia care restituie bibliotecii cărți deteriorate*

Cărțile, la returnare,
Nu-s trofee luate-n lupte !
Mai probabil mi se pare
Că le-a răsfoit... pe rupte !

377 *Unui elev codaș*

Despre el dascălii zic :
„Niciodată n-a-nvățat nimic !"
Însă e adevărat !
Nici nu uită ce-a-nvățat !

378 *Concluzie*

Trăind succes după succes,
Nu doar o dată am conchis
Că fotbalul e ca un vis...
Din care ne trezim cam des !

379 *Unui elev*

Sperînd de lene c-o să-l scap
Şi că-l voi pune pe picioare,
Am încercat să-l bat la cap...
Dar ştiţi ce rezonanţă are ?

380 *„Logică"*

Cînd, lăsînd pe masă tocul,
Capul greu în mîini ţi-l iei,
Înţeleg ! Te doare locul
Unde alţii au idei !

381 *Nu intră...*

Nu intră nici la blînd îndemn,
Nici la poruncă de satrap,
Chiar orice cui în orice lemn,
Chiar orice gînd în orice cap...

382 *Proverbu-acela...*

Proverbu-acela, limitrof
Cu paradoxul, îmi displace :
Nu pot să văd un filozof
În orice vită care tace...

383 *Pentru stilul...*

Pentru stilul său cam plat,
Înţelegere vă cer :
Şcoala-n care a-nvăţat
N-a avut decît parter...

384 *Ale zăpezii...*

Ale zăpezii albe oşti
Schimbat-a faţa lanului,
Doar proştii sînt la fel de proşti
Ca şi în restul anului...

385 *Sub această brazdă...*

Sub această brazdă lată
Zace-un ins ce-avu noroc :

Nici n-a bănuit vreodată
Cît a fost de dobitoc...

386 *Un autentic înțelept...*

Un autentic înțelept
E, fără nici o îndoială,
Doar cel a rămas deștept
Și după ce-a trecut prin școală !

387 *Sînt mulți...*

Sînt mulți neghiobi pe-acest pămînt...
Dar unde-s ? Cine-s ? Fiți precauți :
Adesea cei ce par nu sînt...
Iar printre ceilalți cum să-i cauți ?

388 *În stare-am fi...*

În stare-am fi, zîmbind anost,
Din ochi să ne ucidem,
Că tu mă crezi pe mine prost,
Iar eu pe tine idem...

389 *Mi-ai fost amic...*

Mi-ai fost amic apropiat
Și tare voitor de bine,
Atîta timp cît te-am lăsat
Să crezi că sînt mai prost ca tine !

390 *Convins...*

Convins de marea-i importanță
Și de noblețea-i înnăscută,
El ține lumea la distanță
Mai abitir ca o cornută...

391 *Creierul...*

Creierul uman de zei
Fost-a-nchis într-o carcasă,
Dar la tine numai ca să
Ți-l ferească de idei !

392 *Desigur...*

Desigur lumea nu-i perfectă,
Dar cît de cît evoluiază :
Pe lîngă cei ce doar *reflectă*,
Mai sînt şi cei ce *reflectează !*

393 *Unui „politicos"*

Mi-au spus de individul care vine
În casa mea, atunci cînd îl aştept.
Că se ascunde-n el un ins deştept...
Păcat că se ascunde-aşa de bine !

394 *Păcat*

Cîte capete atîtea
Şi păreri sînt de propus,
Dar cîte păreri atîtea
Capete păcat că nu-s !

395 *Apa trece...*

Au trecut pe-aici avarii
Şi gepizii, şi tătarii...
Şi s-au dus cu Dumnezeu,
Dar cu proştii e mai greu...

396 *Unui şcolar*

Ce pot spune despre tine
După ce ne-am cunoscut ?
Ai *crescut* destul de bine,
Nu prea eşti *binecrescut !*

397 *Unui coleg care mi-a mîzgălit caietul*

Un măgar mi-a desenat !
Însă, în anonimat,
Geaba face pe discretul...
Că i-am admirat... portretul !

398 *Unui corigent pe litoral*

Soarele de dimineaţă
Te-a bronzat la suprafaţă,

Corijențele, vezi bine !
Te-nnegresc în adîncime !

399 *Unuia cu „inițiativă"*

A expediat pisica
Într-un sat îndepărtat,
C-o dădea ades bunica
Drept exemplu la spălat !

În labirintul inimii

400 Un tătic împingea bolborosind un cărucior cu un sugar care plîngea :

— Fii calm, Gogule ! Fii calm ! Fii calm, Gogule !...

— Crezi că te înțelege copilașul ? îl întrebă un trecător.

— Păi nu lui mă adresez.

— Dar cui ?

— Eu sînt Gogu.

401 — Ți-ai făcut, Ioane, problemele de fizică ? întrebă cineva la telefon.

— Da, Gheorghe.

— Dar eu nu sînt Gheorghe.

— Nici eu Ion.

402 — Costel, hai la joacă !

— Nu, că la ora 5 mă duc la cinema.

— Păi mai ai destul timp pînă atunci.

— Nu prea. Trebuie să merg mai întîi acasă și să plîng vreo jumătate de oră ca să-mi dea mama bani de bilet.

403 — Măi Ionel, iar te-ai lovit la genunchi, cînd ai căzut pe scări ?

— Da, mămico, și acum mă mai doare.

— Și cum se face că n-ai plîns deloc ?

— Păi, n-am știut că ești acasă să mă auzi.

404 Un elev e certat de mama sa că fiind distrat uită umbrela la școală. Într-o zi acesta veni acasă cu o umbrelă și i-o arătă mamei rîzînd :

— Vezi, mamă, astăzi n-am mai uitat umbrela la școală.

— Da, însă ai uitat-o acasă cînd ai plecat.

405 — Am memoria slabă. De pildă, nu țin minte prenumele oamenilor mari.
— Ei, cum se poate ?
— Uite așa. De exemplu nu știu nici măcar prenumele lui Napoleon.

406 — De ce ți-ai făcut nod la batistă ?
— Să nu uit să pun banii la C.E.C.
— Și i-ai pus ?
— Nu. I-am uitat acasă.

407 — Ce faci acolo, fetițo ?
— Îi scriu Mărioarei o scrisoare.
— Păi, tu nu știi scrie.
— Nici ea nu știe citi.

408 — Ce te faci cînd vei fi mare, Aurică ?
— Mă fac inginer, cum vrea tata, apoi medic, după dorința mamei și, în sfîrșit, aviator, cum vreau eu.

409. — La cald lucrurile se dilată, la frig se contractă. Voi, copii, știți vreun exemplu ?
— Da. Vacanța de vară e lungă, cea de iarnă, scurtă, răspunse un elev.

410 — La ce te gîndești, domnule Caragiale ? întrebă un boier.
— La nimic.
— Și eu care credeam că te gîndești la mine...
— Ai ghicit.

411 — Ce-i dacă sînt stîngaci, doar fiecare om are cîte o particularitate, se adresă Vasile lui Gogu.
— Eu n-am nici o particularitate, ripostă acesta.
— Cum așa ? Nu-ți mesteci ceaiul cu mîna dreaptă ?
— Ba da.
— Ei vezi. Un om normal folosește pentru aceasta linguriță.

412 — Ce crezi c-au făcut cei cîțiva supraviețuitori refugiați pe o insulă din Pacific, după ce vaporul

lor s-a scufundat ? întrebă un etnolog pe amicul său.

— Habar n-am !

— Ei află că americanii, patru la număr, au deschis o fabrică de prelucrat scoicile, amicul francez studia viața băștinașilor, cei cinci australieni organizau curse de ogari, cei trei scoțieni s-au oferit să-i finanțeze pe toți cu unica liră sterlină scăpată de naufragiu, iar cei doi englezi umblau nervoși, pentru că nu găseau pe cineva care să-i prezinte pe unul celuilalt.

413 — Domnule, fii bun și citește-mi biletul ăsta ! se adresă un țăran în vîrstă unui tînăr trecător.

— Tată, trimite-mi o pereche de cizme și un brăcinar ! citi tînărul repezit, după care se și îndepărtă imediat.

— Drace ! Cum se poate să-mi poruncească băiatul ăsta dintr-o dată ? Ce-i dacă acum e cătană? Să se fi schimbat așa de mult ?

În timp ce părintele își măcina durerea în vorbe înginate, lîngă el se așeză un bătrînel liniștit.

— Ce necazuri ai, bade ? i se adresă țăranului.

— Apoi, spune și dumneata ce să fac, după ce vei citi biletul ăsta ! și-i întinse vecinului hîrtia cu pricina.

— Tată, trimite-mi dacă poți o pereche de cizme și brăcinarul meu. Te îmbrățișează al tău fiu, Ionel, citi cu glas molcom bătrînelul.

— Ei, așa da ! zise țăranul luminat la față. Acum îmi recunosc feciorul. Dar oare ce-o fi avut domnul ce-mi citise biletul mai înainte ?

414 — Care e diferența dintre un optimist și un pesimist ?

— Păi, optimistul cînd se uită la șvaițer vede brînza, iar pesimistul numai găurile.

— Ah, dumneavoastră sînteți scriitorul Tipărescu ? Mi-am imaginat cu totul altfel figura dumneavoastră ! zise o cititoare.

— Cum adică ? Gras, mic şi urît ?
— Aş dimpotrivă : slab, înalt şi drăguţ.

416 — Dacă ai în faţă nordul, în stînga apusul şi în dreapta răsăritul, ce ai în spate ?
— Ghiozdanul !

417 *Unui veşnic nemulţumit*

Toţi la soare se răsfaţă,
Numai tu ai mină sumbră !
„Ce folos că arde-n faţă
Dacă-n spate face umbră ?"

418 *Memento*

Mai e nevoie de dovezi
Spre-a lămuri acest cusur ?
Defectul mai uşor îl vezi
La cei din jur !

Perle din caietele elevilor

419 Cetățenii vechiului Egipt se numeau mumii.

420 O parte importantă a poeziei este proza.

421 *Dinotherium gigantissimum* este un animal preistoric, uriaș, inventat prima oară de geologul român Grigore Ștefănescu.

422 Leonardo da Vinci a formulat principiul parașutei, dar a renunțat s-o construiască fiindcă și-a dat seama că pe timpul lui nu existau avioane.

423 Benjamin Franklin este renumit mai ales prin aceea că a descoperit trăsnetul și aplicațiile sale.

424 Microscopul este un fel de ochi al ochiului nostru.

425 Toate personajele din „O scrisoare pierdută" sînt lipsite de înțelegere.

426 Acolo, la izvor, Labiș aude detunătura puștii care constituie moartea gingașei fiare.

427 Prețuirea pe atunci a scriitorului după moarte o cunoștea Eminescu din experiență personală.

428 Creangă își povestește amintirile cu ochii copilăriei.

429 Paratrăsnetul este o țeavă care se pune pe vîrful casei și are trii brațe în doauă direcții.

430 Triunghiul isoscel este un patrulater cu două laturi.

431 Dragostea pentru natură și în special pentru pădure a poetului care se naște în primii ani ai copilăriei lui va sta la baza multor poezii.

432 Limba fabulelor lui Grigore Alexandrescu conține multe cuvinte de uz verbal.

433 În povestirea lui Sadoveanu avem de-a face cu un om matur care este rèprezentat printr-un copil mic.

434 În ultimele decenii s-a dezvoltat la noi mai ales poezia epică avînd un puternic caracter liric.

435 Țăranii lui Creangă vorbesc o limbă fără greșeli de ortografie.

436 Cinematograful a fost contemporan cu toate marile evenimente de la apariția sa.

437 Cea de a doua fază a creației lui Eminescu s-a deosebit de prima și a urmat după aceasta.

438 După moartea părinților săi, Creangă și-a trăit viața în continuare pînă în ultimii ani ai vieții lui.

439 Personajele din *Neamul Șoimăreștilor* sînt reprezentative pentru secolul XVIII pentru că au trăit epoca aceea.

440 Lui Fulger i-au pus un ban în mînă ca să aibă cu ce trăi după moarte, conform obiceiului.

441 Urmează cîntecul lui Marin Neagu pe care-l va executa corul școlii compus de domnul profesor. fesor.

442 Personajele lui Caragiale rămîn nemuritoare datorită în primul rînd viabilității lor.

443 Toma Alimoș se răzbună pe boierul Manea care l-a rănit mortal pe la spate cu ajutorul lașității.

444 Paşa Hasan este rugat de Mihai să lupte ei amîndoi, dar el fuge mişeleşte şi se luptă prin intermediul oştilor.

445 În *Amintiri din copilărie,* tatăl lui Nică se numea... Ştefan Ciubotăraşu.

446 Mama lui Niculăieş murise din fragedă copilărie.

447 George Coşbuc s-a născut în ambianţa pitorească a locurilor natale.

448 Pe Dimitrie Cantemir l-au prins turcii pe cînd era mic copil, l-au dus la Constantinopol şi l-au silit să înveţe carte.

449 Estuarul este o pîlnie care se bagă pe gura unui rîu ca să se lărgească.

450 O pădure virgină este o pădure în care mîna omului n-a pus niciodată piciorul.

451 Viaţa albinelor e primejduită mereu de insecte ca : ţînţarul, viespea, şoarecele şi urşii care se urcă în fagi unde sînt albinele strînse în colonii şi depun miere.

452 Simbolismul promovează o poezie citadină care se limitează totuşi la mediul urban.

453 Poezia *Umbra lui Mircea* ne prezintă un dialog între două personaje dintre care unul tace.

454 La îndemnul mamei sale, Caragiale i-a dat foc copilului care saluta milităreşte.

455 Atunci în culmea extazului, Hagi Tudose vrea să taie coada pisicii care era prea lungă.

456 Mihai Viteazul s-a sprijinit pe dealurile Mirăslău şi Gorăslău.

457 Într-o casă trăia un vînător. El a primit în slujba sa un mut care a tăiat lemne pe fasole.

458 Poema *Miorița* circula pe bază orală, adică nu a fost scrisă din motive tehnice.

459 În liniștea nopții se aud doar : buciumul, susurul izvoarelor, stelele care scapără-n cale și liniștea sufletească a poetului.

460 În *Revedere* discuția între poet și codru are loc sub forma unui monolog.

461 Geo Bogza a străbătut Oltul pe bicicletă de la izvoare pînă la Dunăre.

462 Vasile Alecsandri a fost supranumit Barbu de la Mircești.

463 În *Împărat și proletar* Coșbuc ne vorbește despre un proletar care avea un cal și împăratul pașa voia să-l cumpere.

464 Prin scriere etimologică se înțelege scrierea unui cuvînt într-un sens și citirea lui în alt sens.

465 Ienăchiță Văcărescu a lăsat urmașilor săi Văcărești un testament scris într-un ritm săltăreț.

466 Iliada a fost scrisă de un trubadur necunoscut pe nume Homer.

467 Populația Egiptului antic se împărțea în trei categorii bărbați, femei și copii.

468 Mircea cel Bătrîn a fost îngropat la Cozia, împreună cu umbra sa.

469 Meritul principal al lui Geo Bogza este că el însuși e martor la ceea ce vede.

470 Deși avea o vîrstă înaintată, Vitoria Lipan era încă tînără.

471 Gherea crede că arta este legată strîns cu societatea.
Maiorescu susţine invers.

472 Ionel s-a urcat pe un cal, a pus toba de gît şi goarna la gură ; cu o mînă bătea toba, cu cealaltă sufla cît putea în goarnă.

473 În *Mărul de lîngă drum*, sentimentul este trăit atît de pom cît şi de măr.

474 În *Urgent* Caragiale arată grija partidelor burgheze pentru elevii din şcoli că după atîtea cereri abia li s-a dat combustibilul necesar, dar care nu mai trebuia deoarece venise vara.

475 Rebreanu este unul din cei mai însemnaţi scriitori centenari de la noi.

476 Cîrlova a scris relativ puţine poezii, fiind crescut la oraş.

477 Verbul este ceva care se mişcă.

478 Între ghilimele se pun cuvintele care nu au înţeles normal.

479 Calul Troian avea mulţi greci în burtă.

480 La Polul Nord este o jumătate de an lumină.

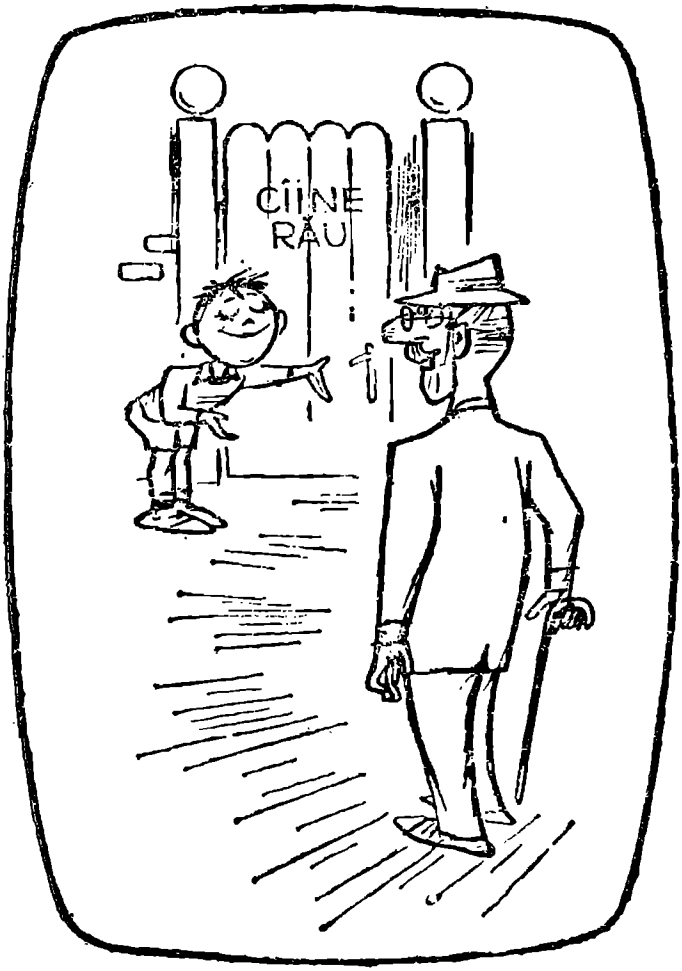

Capitolul 2

Printre calități și defecte copilărești

Indisciplină și indolență

481 — Ești obraznic Se vede că n-ai cei șapte ani de acasă !

— Păi, m-au dat de la șase ani la școală..:

482 — Fiul dumneavoastră vine la școală mereu descheiat la gît, o preveni învățătoarea pe mama lui Lică.

— Știți, sărmanul e prea mititel și nu ajunge să se încheie la ultimul nasture ! precizâ mămica.

483 — Nu vă supărați, copilul care aruncă nisip pe cearșaful meu este cumva băiețelul dumneavoastră ? întrebă o femeie pe vecina ei de plajă.

— Nu, al meu e cel care aduce apă din mare în pantoful dumneavoastră.

484 — Cum de poți face atîtea prostii într-o singură zi ?

— Mă scol de dimineață.

485 — Du-te în camera ta, neastîmpărato ! e apostrofă tăticul pe Sanda.

— Bine, mă duc și acolo ce să fac ?

— Încui ușa.

— Și apoi ?

— Îmi aduci cheia.

486 — Asemenea note proaste — zise tatăl — merită o bătaie bună !

— Bravo, tăticule ! Să-ți spun unde locuiește profesorul ?

487 Un tînăr cu chică lungă se adresă frizerului la care-i veni rîndul :

— Tot dumneata m-ai tuns și rîndul trecut ?

— Nu cred. Eu lucrez aici de-abia de doi ani ! precizează acesta.

488 — De ce tragi cu urechea la ce vorbesc eu cu domnul director ? îl chestionă învățătorul pe Gică.

— Fiindcă mămica mi-a spus să vă ascult tot timpul.

489 — Cum se face, Ionele, că azi n-ai mai întîrziat la școală ? îl întrebă învățătoarea.

— Păi, s-a defectat tramvaiul și am fost nevoit să vin pe jos.

490 — La capătul acestui baston se află un mare neisprăvit ! zise Gogu, întinzînd bastonul spre Vasile.

— Ai, uitat să precizezi la care capăt e neisprăvitul ! ripostă interlocutorul său.

491 — Măi copile, tot ce faci realizezi încet Poți face măcar un lucru repede ?

— Da. Să obosesc.

492 — Mămico, de cînd am fost mutat disciplinar, în clasa paralelă nu mai sînt al 39-lea, ci al 27-lea.

— Bravo ! Dar cîți sînteți în clasă ?

— 27.

493 — De ce m-ai trezit, mamă, tocmai acum ? Visam că mi-ai dat un sutar și tocmai mă îndreptam spre cofetărie.

— Bine, dragul mamei, poți păstra sutarul, dar îmbracă-te să nu întîrzii la școală.

494 — Ai observat că Vasilică ăsta nu face chiar nimic ?

— Da. Dar îl face exemplar !

495 — Ce-o să fie băiatul tău după ce termină facultatea ? îl întreabă un prieten pe tatăl lui Gogu.

— Pensionar.

— Cum așa ?
— Păi numai atunci o să termine facultatea.

496 — Scoală-te, Costică ! *Viitorul* e al celor care se scoală de dimineață.
— Dar eu sînt mulțumit de *prezent*, mămico !

497 — Răducule, știi ce literă e aceasta ? întrebă învățătorul pe un copil din clasa întîia.
— O cunosc.
— Cum îi zice ?
— Nu știu. O cunosc numai din vedere.

498 — Cum a fost azi la școală ? se interesă tata.
— Păi, tăticule, nici ție nu-ți place să vorbești acasă despre treburile de la serviciu...

499 — Ai mai primit vreun trei în catalog pînă acum ? i se adresă profesorul elevului care nu putea răspunde la nici o întrebare.
— Nu, domnule profesor ! răspunse Ionel, plîngînd.
— Nu plînge, băiete, vom corecta îndată această lipsă a ta.

500 — Ce-ai învățat azi ? o întrebă mămica pe Olguța sosită acasă după prima zi de școală.
— Nu cine știe ce, trebuie să mă mai duc.

501 — Tăticule, ai memoria feței ? îl întrebă băiatul.
— Da.
— Ei bine, ești salvat ?
— Ce vrei să spui ?
— Păi, ți-am spart oglinda ce-o folosești cînd te bărbierești.

502 *În stațiile ITB*

Ca frunzele în toamnele tîrzii
Se scutură biletele din mînă,
Sub stîlpul ce-i sortit ca să rămînă
Cu coșul gol, cerșindu-ne hîrtii.

503 *Unui pierde-vară*

Băiatul tatii, Amedeu,
Cu barbă şi cu tranzistor,
E seara telespectator,
Iar dimineaţa — teleleu !

504 *Mie însumi*

Cu băiatul meu, Costel,
Mă-nţeleg destul de bine !
Eu fac teme pentru el,
Iar el doarme pentru mine !

505 *Unui elev codaş*

Uite-s gata să accept
Că examenul e *greu !*
Dar te-ntreb dacă e drept
Să-l tratezi *uşor* mereu ? !

506 *Unui şcolar neglijent la vorbire*

Nu poţi spune că-s barbar
Şi nu ştiu ce-i omenia,
Ţi-am iertat atîtea, dar
Nu pot şi cacofonia !

507 *Unui leneş*

Frămîntările, pe rînd,
Două sînt şi nu-i dau pace :
Una, pentru ce-are-n gînd,
Şi-alta pentru ce nu face !

508 *Între eleve*

De ce-ai rămas şi azi acasă ?
Eşti suferindă ? Ai vreo boală ?
Nu, draga mea, sînt sănătoasă !
Mă-mbolnăvesc cînd merg la şcoală !

509 *Munca face omul om*

N-o spun din fanfaronadă,
Dar zicala mie-mi place,

Fără muncă nu se face
Nici chiar... omul de zăpadă !

510 *Chilipirgiul*

O cosmonavă, da ! Dar nu spre lună !
De ce-aș pleca spre-un astru prea sărac ?
Saturn e o planetă foarte bună !
E singura planetă cu *colac !*

511 *Consecvență*

Să repeți ce-ai învățat
E-un principiu minunat !
Cu principiul consecvent,
El rămîne... repetent !

512 *„Voleibalistul"*

Ce ușor ar reuși
Să treacă din clasă-n clasă,
Cartea minge dacă-ar fi
Iară clasa ar fi plasă !

513 *„Filatelistul"*

Lipitul veșnic în albume
I-a devenit un obicei !
Așa-mi explic de ce anume
Și la-nvățătură-i *clei !*

514 *Slab de memorie*

Drept uituc, cei ce-l socot
Au greșit ! Să ia aminte !
De-nvățat învață tot...
Uită doar să țină minte !

515 *Reflecțiile lui Lenevici*

Mi-ar crește la-nvățat elanul,
Dacă s-ar răsturna balanța :
Să ție anul cît vacanța
Și-n schimb vacanța cît tot anul !

516 *Vinovatul*

Pe mama tare rău am supărat-o
C-am luat un doi în teză, notă rea !
I-am explicat că nu e vina mea :
N-am luat-o eu, profesorul mi-a dat-o !

517 *Ora*

Ciudat ! Tot șaizeci de minute
Are o oră, în concret,
De ce la școală trece-ncet
Și în vacanță mult mai iute ?

518 *De n-ar fi...*

Plăcut e-n tabără la mare !
Plimbare, jocuri și mîncare...
Ce minunată ar fi viața
De n-ar fi goarna dimineața !

519 *Clasa dragă*

Atît îmi e de dragă clasa mea.
Atît de mult m-am învățat cu ea,
Încît, de teamă că am s-o regret,
Mă bate gîndul să o mai repet !

520 *Adevărul vinovat*

Cînd m-a scos la lecție, n-am știut s-o spun,
Deși o-nvățasem bine în ajun,
Cauză e una și n-o țin secret :
Vinovat e Mircea, suflă prea încet !

521 *Uitucul*

Ca să nu uite ce are de făcut,
Notează în carnet și nu-i mai pasă !
Atîta doar — și asta-i neplăcut ! —
El uită regulat caietu-acasă !

522 *Unui elev delăsător*

Cînd i-am zis zicala veche
Că se culcă pe-o ureche,

El, făcîndu-se că plouă,
S-a culcat pe amîndouă !

523 *În tabără de vară*

El ne-a dat la toţi de ştire
(Că ne-a prins pe toţi mirarea !)
— Eu nu fac *înviorarea*...
Că mă ştiu *vioi* din fire !

524 *Autorilor de „sculpturi" în scoarţa copacilor*

Puşi cu rîvnă şi avînt
Pe copaci să facă semne,
Dumnealor, probabil, sînt
Rudele lui... Strîmbă-Lemne !

525 *„Vitejie"*

În clasa-a şasea e Mardare,
Şi-i un viteaz cum vezi mai rar !
Chiar astăzi l-a bătut, îmi pare,
Pe un „vlăjgan" de preşcolar !

526 *Cum înţeleg unii pregătirile pentru teze*

Pentru teza care vine
Lia-i „pregătită" bine :
Scris-a cu-ale ei mînuţe
Douăzeci de copiuţe !

527 *Unui leneş*

Ar juca el şah şi tare
Ar rîvni succesele,
De s-ar găsi şi-amicul care
Să îi mute piesele !

528 *Unui elev codaş*

De ce un zece dînsul n-are
Iar cinci e nota dominantă ?
Păi zecele e mult prea mare
Şi-ar face notă discordantă !

529 *Celui certat cu igiena*

Ştiu eu un băiat, doar unul,
Care-i duşman cu *săpunul,*
De-l zăriţi, fără sfială,
Trageţi-i o *săpunealâ !*

530 *Unuia care-i nemulţumit cu situaţia de la sfîrşit de an*

Supărarea ta-i neroadă !
N-ai dreptate ! Să-ţi explic :
Cînd nu bagi *în cap* nimic,
Sigur că rămîi *la coadă !*

531 *Unui şcolar care vorbeşte în timpul explicaţiilor*

Cască gura ne-ncetat
Cînd profesorul explică,
Dar cînd este întrebat
N-o deschide nici de frică !

532 *Lucru manual*

Toţi cioplesc cu măiestrie
Cîte-o ramă sau cutie,
Singur doar elevul Anca
Scrijeleşte numai... banca !

533 *Unei odrasle răsfăţate*

E rămasă-n urmă Lia
În materie de carte !
Numai cu obrăznicia
A ajuns cam prea departe !

534 *Petele din caietele şcolarilor se numesc „purcei"*

Nu-i caiet făr-un „purcel",
Mai micuţ, mai măricel,
Dar caietul lui Ilie
Are o crescătorie !

535 *Acesta-i motivul*

Cărțile sînt ferfeniță,
Nu că le-a citit Ioniță,
Ci o soră de trei ani
Și vreo patru șobolani !

536 *Unui elev care majorează cifra notelor obținute*

Spuneți voi că minte Tase ?
Dar nici vorbă, dragii mei !
Cînd a zis că are șase...
El luase doi de trei !

537 *Din lac în puț*

Cum se face vremea caldă,
Toată ziua-l vezi la scaldă !
Și-nvățînd de mîntuială,
O mai „scaldă" și la școală !

538 *Asemănare și deosebire*

Leneș cum îl știu pe Sică
Îl compar cu o pisică !
Fac, desigur, o greșală...
Că pisica se și spală !

539 *Mică deosebire*

Eu am dat, ca liceean,
Două clase într-un an !
Dar nici dînsul nu se lasă :
Face *doi* ani într-o clasă !

540 *Unei eleve în pas cu moda*

Nu gîndiți că-i vreo bîrfeală !
Știu colegii și vecinii !
Că e *maxi* la chiuleală,
Iar la-nvățătură *mini* !

541 *Celor care se plimbă pe străzi cu aparate portative de radio*

Pe vremea demodatei bunicuțe
Zăreai pe străzi flașnete cu maimuțe,
Imaginea și astăzi se repetă,
Dar invers vezi maimuțe cu flașnetă !

542 *Unui neluns în vacanță*

Are Fane niște plete
Cum nu vezi nici pe la fete,
Și mai știu că-și spală claia
Numa cînd îl prinde ploaia !

543 *Unui pletos*

Măi copile, ia aminte
Că acesta-i adevărul :
Unde crește prea mult părul,
Nu rămîne loc de minte !

544 *Unuia care nu vrea să muncească*

Ar vrea slujbă, chiar insistă,
Dar vina pare-a fi a lor...
A celora ce n-au pe listă
Și-un post de... fiu risipitor !

545 *Retrogradului*

Te-aș asemui cu racul
Mergi napoi ca el, firește !
Crustaceu-n schimb, săracul,
Pîn'la urmă se-nroșește !

546 *„Preferință"*

Efortul vrînd să-i fie mic,
S-ar angaja pe-un post în care
Să n-aibă de făcut nimic...
Dar concurența-i foarte mare !

547 *Examenul*

E o slujbă ce-ntr-un fel
Convertește și-un ateu !

Cînd l-întreb, se-nchină el,
Cînd răspunde, mă-nchin eu !

548 *Unui elev nemulţumit cu nota primită*

— Nu merit patru la oral !
Mi-a spus elevul, textual !
— Vorbeşti, probabil, cu temei,
Dar, la oral, eu nu pun trei !

549 *Unui leneş*

Această lene-a lui Costel
Cred c-a ajuns proverbială !
Şi respiraţia vrea el
Să-i fie... *artificială !*

550 *Unui elev delăsător*

Eu am nişte mari reţineri
Despre unul de la noi !
Zice marţi că-nvaţă vineri,
Vinerea... că-nvaţă joi !

551 *În tabără*

Are-n geamantan Gigel
Slip. cămăşi, şervet de masă,
Dar nu şi-a adus cu el
Şi... cei şapte ani de-acasă !

552 *Unui elev pripit*

E-atît de iute-n orişice înjgheabă,
Că şi-un naiv pe dată ar pricepe
Că doar de-aceea termină o treabă
Mai înainte chiar de a o-ncepe !

553 *Îngrijind parcurile*

Plimbăreţii toţi priveau
Stînd cu mîinile la spate,
Cum şcolarii le predau
Lecţii de maturitate.

554 *Unui hippy*

Murdar, cu plete și bărbuță,
Adeptul unei ere noi,
Nu mai coboară din maimuță...
Ci face drumul înapoi !

555 *Visul unui leneș*

Într-o noapte, Ics, școlarul
Cică și-a visat orarul :
Cor, desen, caligrafie,
Sport și-n rest dirigenție !

556 *Unui școlar care se ține de farse*

Relu pune pioneze
(Farse la colegi le face)
Însă nota de la teze
L-a făcut să stea pe ace !

557 *Aglomerație la frizerii*

— Bonul 90 azi, vineri ?
Ce se-ntîmplă-n frizerie ? !
— Au venit buluc elevii
C-au avut dirigenție !

558 *Unui zurbagiu*

Are plus de energie
Cînd produce gălăgie,
Cînd l-ascultă la oral,
Pierde din potențial !

559 *De s-ar da...*

De s-ar da un premiu mare
Pentru joacă și plimbare,
Ar primi și Ics egal
Numai excepțional !

560 *Unui elev neglijent*

Pe la școală cînd se-abate,
Să-l vedem așa, de formă,

Toată lista de bucate
I-o citeşti pe uniformă !

561 *Unor bătăuşi*

Pe maidane, ca la teatru,
Trei s-ar fi bătut cu patru,
Dar şi-n catalog la ei
Patru s-a bătut cu trei !

562 *Unui leneş*

Rid de-al meu nepot, şcolarul,
Şi amicii, ca la teatru,
Că s-a înhămat la carul
Notelor de trei şi patru !

563 *Unui leneş*

Sete dublă-l chinuieşte :
De-*a dormi* şi-*a tîndăli* !
Una singură-i lipseşte :
Setea de-*a se instrui* !

564 *Unuia care vine în clasă fără ghiozdan*

Un prieten către şcoală
Merge-ades cu mîna *goală*,
Dar ajunge înapoi
Încărcat de trei şi doi !

565 *Unui risipitor de lumină*

Cum n-a fost atent la ore,
Cînd e vremea să dea teze,
Doarme cu lumina-aprinsă...
Cică să se... „lumîneze" !

566 *„Înviorare"*

Cînd din pat s-a ridicat,
La „un-doi" s-a-nviorat,
La „trei-patru"-a obosit,
Iar la „cinci" a sforăit !

567 *Unui şcolar care răspunde obraznic*

El vorbeşte azi curat
Englezeşte, franţuzeşte,
Doar cu mama n-a-nvăţat
Să vorbească... omeneşte !

568 *„Norocosul"*

Un şcolar la noi în bloc
S-a *bazat* doar pe noroc,
Iar acum — trist epilog ! —
N-are *bază*-n catalog !

569 *Unui elev care şi-a modificat nota pe teză*

Pe o teză, frăţioare,
De te-ai plînge şi la zei...
Nota *opt* n-are valoare
Dacă-n litere-i scris *trei !*

570 *Unui indisciplinat*

A crescut frumos Costel !
Părul i-a crescut şi el,
Mică i-a rămas, se pare,
Numai nota la purtare !

571 *La ora de dirigenţie*

— Pentru ce tot note rele
Iei la scris şi la oral ?
— Ştiţi, colega mea de bancă
E scutită medical !

572 *Unui „ochitor"*

Bun ţintaş ! (orice s-ar spune !)
Dar, la orele mai grele,
El *ocheşte* note bune,
Însă-*mpuşcă* note rele !

573 *Unui dezordonat*

N-are gumă, raportor,
Nici compas (pe cît se spune),

Nici măcar maculator...
Evident nici note bune !

574 *Unui trăgător cu ace*

Nu-nțeleg ce se petrece
C-un văr de la Topolog !
E țintaș de nota zece
Însă nu și-n catalog !

575 *Unor elevi în vacanță pe litoral*

Potriviți ca două stele
Ei se plimbă printre dune :
El *bogat* în note rele,
Ea *săracă*-n note-bune !

576 *Explicație*

N-a putut să promoveze
La chimie, evident !
Că a fost, la două teze,
La fițuici *polivalent !*

577 *Unui școlar care scrie neciteț*

El învață binișor
Și-ar lua note bune-n teze.
Însă n-are profesor
Să le descifreze !

578 *Se mai întîmplă...*

Trei trimestre-i ocupat :
Meci, televizor, plimbat,
Dar nici în vacanță Neață
Nu e liber că... învață !

579 *Unui comod*

Tare-i place scăunelul
Ce i l-a adus bunelul,
Că și-n catalog, Costel
Șade tot pe scăunel !

580 *La teză*

Teza un școlar și-a dat
Doar cu numele semnat,
Profesoara i-a pus trei
Și-a semnat și dumneaei !

581 *Neconcordanță*

A crescut școlarul Radu
Drept și falnic cum e bradul,
Dar și-a pus de-o vreme-n spate
Numai note cocoșate !

582 *Unora care obișnuiesc să copieze temele pentru acasă*

„Cine tema-și copiază
Am citit pe tablă-o frază
Scrisă apăsat cu cretă
„Cine tema-și copiază
Sigur clasa o repetă !"

583 *Unui elev înalt*

Are *plus* pe verticală,
Chiar și la cîntar (mă rog),
Minus are doar la școală...
La purtare-n catalog !

584 *„Consecvență"*

De mai bine de o lună
Se întîmplă cam așa
Sau nu ia o notă bună,
Sau primește una rea !

585 *Definiția notei cinci*

Cinci e nota ceea una
Într-un catalog, eternul,
Care-arată-ntotdeauna :
„Paradisul" și „Infernul" !

586 *Din clasă*

Au început toți nervii să m-apuce

Văzînd că buna mea amică, Mia,
Adeseori spre tablă cînd se duce,
Își ia întotdeauna și prostia !

587 *Unui arogant*

Ca să ia o notă bună,
Nu-i ajunge nici o lună !
Dar să-și deie importanță,
Nu-i ajunge o vacanță !

Tăcuți la ore

Bunul meu amic Matei,
A tăcut de nota trei,
Dar l-a întrecut Bădoi...
Că el a tăcut de doi !

9 *Unui școlar*

Are și calculator,
Dar la note n-are spor,
Cică nu s-a inventat
Și-o mașină de-nvățat

590 *Unui leneș*

Cartea ce-o primi în dar
A păstrat-o în sertar,
Nepătată, ne-ndoită.
Însă, vai ! și necitită

591 *Unui corijent*

Nepoțelului Cutare
(Îmi spunea ieri o bunică)
Pînă și vacanța mare
I se pare foarte mică

592 *Presupunere*

Cartea lui — părerea-i certă !
Este foarte murdărită
Că nu scrie pe copertă
„Murdăria e oprită" !

Politeţea în suferinţă

593 Mătuşa revenită după doi ani în vizită îl întreabă pe Costel :

— Mă mai cunoşti ?

— Da, tu eşti mătuşa care nici data trecută nu mi-ai adus nimic.

594 — Petrică, te rog să-i spui mamei tale că voi trece spre seară pe la voi să-i mulţumesc pentru cele şapte mere trimise prin tine.

— Bine, unchiule, dar ce-ar fi să-i mulţumeşti pentru zece mere ?

595 Un tînăr, care şedea pe o bancă în sala de aşteptare a gării, mesteca gumă. Bătrînica de lîngă el i se adresă după un timp :

— Este frumos din partea dumitale că ai plăcerea să vorbeşti cu mine, dar să ştii că eu sînt surdă şi nu aud ce spui.

596 — Mihăiţă, tanti Sofia se pregăteşte să plece. Vino şi dă-i un sărut !

— De ce ? Doar am fost cuminte ! se apără copilul.

597 — Costele, ai mulţumit mătuşii pentru masă ?

— Nu, că am mîncat pe un scaun.

598 — De ce îţi scoţi pălăria de cîte ori îţi citesc cîte o anecdotă ?

— E felul meu de a saluta „cunoştinţele vechi" !

599 De ziua Elvirei, Cocuţa ceru a treia felie de tort. Gazda o întrebă :

— Nu ţi s-a spus acasă că nu-i frumos să ceri supliment la masă ?

— Ba da, însă nu la felii aşa mici de tort...

600 — Iar ţi-a venit rău în tren ?

— Da.

— Ai călătorit cumva cu spatele spre locomotivă ?

— Da. Aşa aveam locul.

— De ce nu l-ai schimbat cu cel din faţa ta ?

— Păi, acolo nu şedea nimeni.

601 — Tinerii de azi nu mai au maniere ! bodogănea un călător vîrstnic în autobuz.

— Bine, dar cînd aţi urcat, un tînăr v-a cedat locul... interveni o bătrînică.

— Da, însă soţiei mele nu s-a găsit încă nimeni... şi biata stă în picioare !

602 Un copil vede plîngînd un bătrîn pe bancă într-un parc.

— De ce plîngi, tataie ?

— M-a urecheat tatăl meu fiindcă n-am fost respectuos cu bunicul !

603 — Fiul meu îşi aducea adesea acasă prietenii de joacă. Zilele trecute unul dintre aceştia dădu buzna pe uşă. L-am atenţionat : nu crezi că ar fi trebuit să baţi la uşă ?

— Nu mai am nevoie, acum ajung şi singur la clanţă ! mi-a ripostat el.

604 *Reproş şi justificare*

— „Bună ziua" cînd nu spui
E o faptă de ocară !
— Nu pot spune dacă *nu-i !*
Nu vedeţi că plouă-afară ?

605 *Unui elev nepoliticos*

Ce ciudată comportare !
Cînd pe joacă-i aşternut,

Zece ore stă-n picioare,
Da-n tramvai nici un minut!

606 *În tramvai*

Spunea un tînăr oarecare
Unui bătrîn, cu politeţe:
— Stau jos acum, că în picioare
Voi sta destul la bătrîneţe!

607 *Scaunul din troleibus*

Văd urcînd un bătrînel,
Părul alb, surtuc la fel,
Loc i-aş oferi eu, dar
Îl ocupă un şcolar...

608 *Aspiratorul despre o şcolăriţă*

Comportarea-i m-a dat gata!
Şi, pe cît îmi dau eu seama,
Nu vrea să mă „plimbe" fata
Că m-aş fi-nvăţat cu mama!

609 *Biletul de autobuz dat din mînă-n mînă*

De la un bătrîn plecat,
Ajungînd la un strengar,
După ce l-a compostat,
L-a băgat în buzunar!

610 *Covorul persan din sufragerie despre un şcolar care nu se-şterge pe picioare*

Stau cu pete de noroi
Negru-tuci de supărare,
Pe cînd preşul stă curat...
La intrare!

Minciuna și lăudăroșenia

611 — Alo, domnule profesor, vă anunț că fiul meu este bolnav și nu poate veni azi la școală ! se auzi o voce de copil.

— Bine, dar cu cine vorbesc ? întrebă profesorul.

— Tatăl meu e la telefon !

612 — Nene, mama a uitat să-mi lase banii pentru lumină ! zise Ionel.

— De unde știi că a uitat ? întrebă încasatorul.

— Așa mi-a spus...

613 — Măi Georgică, tu n-auzi de cînd tot sună la intrare ? zise prietenul.

— N-am auzit decît cînd ai sunat a treia oară...

614 — Ce zici, Ionică, dacă ascund hîrtia asta de zece lei sub dulapul din hol o găsește cineva ? întrebă Costică pe fratele său.

— Nu cred.

Peste două zile, negăsind banii unde-i pusese, Costică i se adresă lui Ionică.

— Dacă pun mîine o hîrtie de o sută de lei în locul celei de zece, am șanse s-o regăsesc ?

— În mod *sigur*, zise Ionică și se grăbi să pună neobservat la loc hîrtia de zece lei.

— Știi ce ? M-am răzgîndit ! îl anunță Costică. Nu mai las aici nici una.

615 — Din gură n-am scos pînă acum nici minciună ! se laudă Gică.

— Curios, înseamnă că adesea ai vorbit pe șiș dădu cu părerea prietenul său.

616 — Mamă, azi toți copiii au rîs de un copil a căzut într-o baltă, numai eu nu.

— Foarte bine ai făcut. Dar cine a căzut în baltă ?

— Eu !

617 — În Africa am întîlnit un om atît de negru încît a trebuit să aprind lumina în plină zi, spre a-l vedea ! îi povestea un gascon unui compatriot.

— Asta-i puţin ! răspunse respectivul. În Spania eu am întîlnit un om atît de slab încît trebuia să intre de două ori pe uşă ca să-l pot vedea o dată.

618 Pacientul — Domnule doctor, degetul acesta mi s-a strîmbat cînd am căzut de pe scară şi a mas strîmb.

Doctorul — Nu-l poţi îndrepta ?

Pacientul — Nu.

Doctorul : — Cum a fost înainte ?

Pacientul — Aşa ! (Şi îşi îndreptă degetul demonstrativ.)

619 — Cît e ora il întrebă mama pe Ionel cînd acesta veni acasă.

— Unu.

— Parcă a bătut ceasul trei.

— Nu. L-a repetat doar pe unu de trei ca să-l ţinem bine minte.

620 — Cine merge pînă la Timişoara întrebă un călător pe ceilalţi doi vecini de compartiment.

— Noi.

— Atunci e bine. Sînteţi de acord să dormim pe rînd ? Primul pînă la Craiova, al doilea pînă la Drobeta-Turnu Severin, al treilea pînă la destinaţie.

— De acord ! se învoiră ceilalţi.

— Daţi-mi voie să dorm eu primul, deoarece sînt tare obosit....

Ceilalţi doi se mutară pe banca de vizavi şi cel cu propunerea se întinse pe bancheta liberă. La Craiova fiind trezit, el se repezi la bagaj şi coborî cînd trenul se puse din nou în mişcare.

— Păi nu ne-ai spus că vei coborî aici ! strigară ceilalţi după el.

— Nu m-ați întrebat ! apucă să răspundă acesta de pe peron.

621 — Te-am prins ! Ce cauți în pom ? strigă paznicul.

— Nene, a căzut un măr și vreau să-l pun la loc ! răspunse cel suit în pom.

622 — Eu am o vedere foarte bună văd o muscă pe turla bisericii.

— Eu, în schimb, am auzul foarte fin aud bîzîitul acelei muște !

623 — Loțiunea aceasta într-adevăr face părul să crească ? întrebă un client pe frizerul său.

— Absolut. De pildă, ieri, scăpînd o picătură pe pieptene, acesta s-a transformat în perie.

624 — Cîți ani ai, fetițo ?

— Doisprezece !

— Dar sora ta mai mică

— Patruisprezece !

625 Doi copii se lăudau :

— Fratele meu e atît de puternic încît, dacă izbește două bile de biliard, face din ele praf de fildeș ! zise primul.

— Asta-i nimic pe lîngă ce poate face fratele meu. El ia doi boi și-i izbește unul de altul, încît îi transformă în supă cu frecățel ! nu se lasă mai prejos celălalt.

626 O pisică luată de stăpînii ei în concediu la mare, se grozăvește la întoarcere pisicuței din vecini :

— Unde am stat noi era o droaie de șoareci, încît puteam să prind cîți doream.

— Și cîți ai prins ?

— Nici unul, doar eram în concediu !

627 Doi prieteni își povesteau amintiri din anii de studii.

— Nu m-ați întrebat ! apucă să răspundă acesta de pe peron.

621 — Te-am prins ! Ce cauți în pom ? strigă paznicul.

— Nene, a căzut un măr și vreau să-l pun la loc ! răspunse cel suit în pom.

622 — Eu am o vedere foarte bună văd o muscă pe turla bisericii.

— Eu, în schimb, am auzul foarte fin aud bîzîitul acelei muște !

623 — Loțiunea aceasta într-adevăr face părul să crească ? întrebă un client pe frizerul său.

— Absolut. De pildă, ieri, scăpînd o picătură pe pieptene, acesta s-a transformat în perie.

624 — Cîți ani ai, fetițo ?

— Doisprezece !

— Dar sora ta mai mică

— Patruisprezece !

625 Doi copii se lăudau :

— Fratele meu e atît de puternic încît, dacă izbește două bile de biliard, face din ele praf de fildeș ! zise primul.

— Asta-i nimic pe lîngă ce poate face fratele meu. El ia doi boi și-i izbește unul de altul, încît îi transformă în supă cu frecăței ! nu se lasă mai prejos celălalt.

626 O pisică luată de stăpînii ei în concediu la mare, se grozăvește la întoarcere pisicuței din vecini :

— Unde am stat noi era o droaie de șoareci, încît puteam să prind cîți doream.

— Și cîți ai prins ?

— Nici unul, doar eram în concediu !

627 Doi prieteni își povesteau amintiri din anii de studii.

— Știi, la un moment dat locuiam la o familie care-mi dădu o cameră atît de mică încît nu puteam face în ea nici un pas... zise primul.

— Ei, a mea a fost și mai mică, încît nici ceasul meu nu mai încăpea, astfel c-am fost nevoit să-l vînd ! răspunse celălalt.

628 Un elev din provincie, care studia la București, îi telegrafie tatălui său să-i trimită urgent bani, pretextînd nevoia de a-și cumpăra un atlas.

Peste cîteva zile primi un pachet în care părintele grijuliu îi pusese un atlas. Supărat că nu-i reușise figura, școlarul se duse direct la un anticar și vîndu atlasul. Dar trimise și o telegramă acasă, în care mulțumea pentru atlas și cerea bani de buzunar.

Peste două zile sosi scrisoarea părintelui în care scria : „M-am gîndit și la aceasta, fapt pentru care în atlas ți-am pus trei hîrtii de cîte o sută de lei, pe care, știindu-te studios, cred că le-oi fi găsit !"

629 — Copilul dumitale minte.

— Cum așa ?

— Și-a lăudat că l-a bătut pe fiul meu la șah.

— Și ?

— E o minciună, deoarece fiul meu nu știe juca șah.

— Atunci spune adevărul : numai pe ăștia îi bate.

630 — Cunoști pe cineva care știe imita bine animalele ?

— Da, vecinul meu, Anghel.

— Ce știe imita ?

— Cocoșul.

— Numai atît ?

— Da, însă cînd îl imită, soarele și începe să răsară.

631 *Relație*

Face zgomot, tevatură,
Cu-a sa gură cît o șură,
Iar cînd ți-a promis Costel
Numai gura e de el !

632 *Unui încrezut*

Alpinist din cei de frunte
E voios cum alţii nu-s,
Că atunci cînd e pe munte
Ne priveşte tot de sus !

633 *Lăudărosul*

Dacă ia o notă bună,
Bate toba cîte-o lună,
Notă rea de ia vreodată
Atunci uită s-o mai bată !

634 *Unui egoist*

Substantivul greu îi pare,
Iar pronumele mai greu,
Dintre cele personale
Recunoaşte doar pe EU !

635 *„Angajament"*

Îmi propun neapărat
Ca să nu mai fiu distrat !
Asta-i piatră de hotar :
Simbătă, 30 februar !

636 *Unui vorbăreţ*

Cînd e vorba de ştiinţă,
Nu prea are elocinţă,
Însă pentru divagaţii
Nu-i ajung trei recreaţii !

637 *Caietul de dictando*

De-aş avea ca dînsul gură,
Plînge-m-aş oricui va trece,
Că pe file îmi căzură
Doi de trei, nu doi de zece !

Naivi şi păcăliţi

638 — Ce face vîntul cînd nu suflă ?
— Rămîne corigent la geografie !

639 — Vrei să-mi dai doi lei, Costică, să-mi cumpăr îngheţată ? Mi se usucă gura pe căldura asta.
— Şi mie mi se usucă.
— Atunci dă-mi patru lei şi-ţi fac eu cinste !

640 — De ce-l bisaţi mereu pe cîntăreţul acesta ? interesă un străin. E atît de grozav ?
— Nu. Dar numai aşa terminăm cu el.

— Voi ştiţi de ce au iepurii urechile lungi ? întrebă învăţătorul.
— Fiindcă îi trag dascălii lor des de urechi ! răspunse un elev.

642 — Tăticule, unde s-a născut mama ?
— La Braşov.
— Dar tu ?
— La Ploieşti.
— Şi eu la Bucureşti. Ce interesant ! Cum ne-am întîlnit toţi trei ?

643 — Ai cunoscut-o cumva pe bunica mea ?
— Nu !
— Curios. Spui mai multe anecdote pe care le ştia şi ea !

644 — Mămică, cumpără-mi o trompetă !
— Ca să mă asurzeşti ?
— Îţi promit că mă joc cu ea numai cînd dormi dumneata...

645 — De ce se ţine Gogu mereu de tine ?
— Păi, de cînd i-am spus că e un prost *fără pereche*, el nu se mai desparte de mine.

646 — Ce este un sinonim ? întrebă profesorul.
— Sinonim este cuvîntul pe care-l folosim în locul altui cuvînt pe care nu ştim cum să-l scriem.

647 — Vrei să-ţi scot măseaua fără durere ?
— Nu, vă rog scoateţi-mi şi durerea !

648 Văzînd intrînd o zebră în arena circului, o fetiţă exclamă :
— Uite, e încă în pijama !

649 — Vedeţi, copii, sardelele care le mîncaţi voi acum sînt hrana preferată a peştilor mari.
— Dar cum pot aceştia deschide cutiile cu sardele ?

650 Micuţa molie revine acasă după o vizită în vecini. Maică-sa o întrebă
— Cum ţi-a mers ?
— Minunat. Cum mă vedeau, toţi băteau din palme.

651 — Ieri am căzut de pe o scară lungă de zece metri...
— Şi nu ţi-ai rupt piciorul ?
— Nu ! Eram pe prima treaptă.

652 — Mihăiţă, ce mulţi purici are cîinele tău !
— Nu, el nu are decît unul. Ceilalţi sînt veniţi în vizită la el.

653 — Noi ne culcăm o dată cu găinile. Dar voi ?
— Noi, singuri !

654 Un pui de arici se rătăceşte pe întuneric şi se izbeşte de un cactus. Încîntat exclamă
— Mamă !

655 — Băiete, nu ştii unde-i strada Alexa ? se interesă un trecător.
— Nu.
— Mi s-a spus c-ar fi undeva pe aproape.
— Poate căutaţi strada Caporal Alexa ?
— Aia unde-i ?
— Nu ştiu !

656 Mergînd pe stradă împreună cu mama lui, un băieţel văzu într-o vitrină o broască ţestoasă.
— Cît costă ? întrebă curios.
— Foarte mult ! îi răspunse mama.
— Dar fără cutie ?

657 — Ştii care sînt vagoanele cele mai periculoase la un tren în caz de ciocnire ?
— Nu. Spune-mi tu !
— Primul şi ultimul.
— Atunci de ce nu se renunţă la ele ?

658 — Ghicitoarea mi-a prezis că voi avea o pagubă de bani.
— Şi cît i-ai plătit ?
— O sută de lei.
— Deci, a avut dreptate !

659 Doi prieteni s-au certat şi un timp nu-şi mai vorbiră. Într-o seară, Vasile îi lasă un bilet pe masa lui Gheorghe, cu următorul cuprins „Te rog, trezeşte-mă dimineaţă la ora 7". Cînd se trezi Vasile era deja ora nouă şi pe măsuţa lui găsi biletul : „Scoală-te, e ora şapte !"

660 — De ce plîngi, băiete ? îl întrebă conducătorul pe copilaşul întîlnit pe coridorul trenului.
— Nu ştiu unde-i mai... ma...
— Nu-ţi aminteşti cum arăţa compartimentul unde v-aţi urcat ?
— Ba da. Avea un geam sub care păşţea o turmă de oi.

661 — Mămico, dă-mi doi lei, să-i dau omului care strigă la colţul străzii !
— Sărmanul om ! Ce strigă ?
— Că un cornet de îngheţată costă doi lei.

662 *Unui şcolar care a plecat la şcoală cu servieta sorei sale*

Mut rămase, statuetă,
Cînd deschise servieta,
Descifrînd pe etichetă
Că îl cheamă... Marieta !

663 *Unui poet şcolar*

Cum compune-o poezie,
Vărul mi-o citeşte mie,
Şi-mi mai dă şi o-nghețată
Să i-o mai ascult o dată !

664 *Unui şcolar cu note mici în carnet*

Lupa cînd a folosit,
Iată ce a constatat :
Că e bună la *mărit*,
Nu şi la *multiplicat* !

665 *Unui repetent, de Anul Nou*

A crescut elevul Dan !
Mama lui e bucuroasă,
Dar păcat că e-n alt *an*,
Însă în aceeaşi *clasă* !

666 *Unui comod*

Cărţi frumoase a avut,
Cu poveşti şi poezii,
Dar le-a dat cu împrumut...
Să nu aibă ce citi !

667 *Leneşul*

Astăzi, la sfîrşit de an,
Am văzut un băietan
C-a venit la bal-mascat
În costum de... promovat !

668 *Nedumerire*

Astă-vară, pe nisip,
Numai 10-a desenat,
Da-n carnet — în nici un chip —
Măcar unul n-a picat !

669 — Tăticule, ce înseamnă forestier ?
— Pădurar.
— Păi, atunci unde scrie „Rezervație forestieră", cresc păduri ?

670 — Alo ! Poliția ?
— Da.
— Veniți imediat ! Mi-a intrat o pisică în casă...
— Bine, cucoană, dar pentru acest lucru nu trebuie să ne chemați pe noi.
— Pardon, eu nu sînt cucoana, eu sînt papagalul.

671 — Dă-mi trei poli împrumut !
— De ce-ți trebuie atîția, doar și pămîntul trăiește numai cu doi poli...
— Bine, atunci dă-mi doi poli și cu unul îmi rămîi dator.

672 — Vrei să-ți *prelungesc* permisul ?
— Nu, îmi convine actualul format...

673 — Alo ! Domnul Anton Pann ?
— N-are telefonul acesta.
— Nu dumneavoastră ați dat anunțul : Vînd casă singur în curte Anton Pann 1 ?"
— Ba da, însă pe mine mă cheamă Vasilescu.

674 — De ce ești supărat, amice ?
— L-am pierdut pe Bubi, cățelul meu drag.
— Dă un anunț la *Mica publicitate*.
— În zadar, el nu știe să citească.

675 — Copii, nu se zice *codiță*, ci *virgulă* ! explică învățătoarea.
Peste cîteva zile, Costel este întrebat :

— De ce ai lipsit ieri de la şcoală, ai fost bolnav ?

— Nu. Dar a tăiat tata porcul şi eu a trebuit să-l ţin de *vîrgulă.*

676 — Dumneavoastră n-aveţi supliment de accelerat... se adresă conductorul unui călător.

— Nu-i nimic. Vă rog spuneţi-i mecanicului să meargă mai încet, că eu nu mă grăbesc.

677 — Am impresia că dulăul vostru e cam zurliu ! zise un vecin. De cîte ori vin la voi mă latră, fără să mă recunoască.

— Te înşeli. Numai prima dată te-a lătrat, apoi te-a salutat...

678 — Alo, eleva Popescu este acasă ?

— Care din ele ? că sînt două surori.

— Cea care are un frate student.

679 — Cum îţi merge bicicleta ?

— Bicicleta nu merge, ci se învîrte !

— Bine, cum se învîrte ea ?

— Merge !

680 — Am venit să vă acordez pianul !

— Păi, nu v-am chemat !

— Nu dumneavoastră, ci vecinul.

681 — Am un căţel pe care-l dresez : „Vii sau nu vii !"

— Şi-ţi reuşeşte ?

— Da. El vine sau nu vine !

682 — Tăticule, ce-i Rosinanta ?

— Un cal bătrîn, slab şi prăpădit. Dar de ce te interesează ?

— Fiindcă aşa-i zic băieţii din bloc maşinii noastre...

683 — În catalog ai o notă slabă la citire ; de ce nu ţi-o corectezi ?

— Nu pot ! Catalogul e mereu sub cheie...

684 Trei şoricei se adresară unui elefant :
— Vrei să ne luptăm cu tine ?
— Trei contra unu, e incorect !

685 — Am văzut un bebeluş care, hrănit cu lapte de elefant, se îngraşă cu patru kilograme pe zi.
— Al cui e bebeluşul ?
— Al elefantului.

686 — Găina asta e a voastră ? întrebă un automobilist pe un copil, după ce în viteză călcase pasărea aflată pe drum.

— Nu, noi n-avem găini aşa de late ! răspunse copilul.

687 — La ce timp este verbul „eu mă spăl"
— La cel de duminică.

688 — Ţineţi minte, copii : nu se pot extrage (scădea) decît lucrurile de acelaşi fel, de exemplu nuci din nuci, vaci din vaci etc., zise învăţătorul.
— Dar doi litri de lapte dintr-o vacă nu se pot extrage ? întrebă un elev.

689 — Nicu mi-a aruncat felia de pîine pe jos...
— Cu intenţie ?
— Nu, cu marmeladă.

690 — Cum ai reuşit să-ţi cumperi aparatul ?
— Printr-un anunţ la ziar.
— Şi eşti mulţumit de el ?
— Nu, am renunţat la abonament.

691 — De ce mai sînt necesari doctorii, de vreme ce există atîtea cărţi de medicină ?
— Ca bolnavii să nu moară din cauza unor greşeli de tipar...

692 — Cît îmi trebuie ca să învăţ conducerea automobilului ?
— Trei.
— Ore ?
— Automobile !

693 — Ionele, de ce te-ai ascuns după masă ?
— Ca să iau medicamentul...
— Şi de ce acolo ?
— Păi aşa a spus doctorul de trei ori pe zi, după masă.

694 — Dă-mi o rimă la icre !
— Untdelemn.

695 — Ce fel de cîine mai e şi ăsta ?
— Un cîine poliţist.
— Nu prea arată.
— Nici nu trebuie, e de la poliţia secretă.

696 — Ce fel de haine sînt alea dungate ? întreabă un client pe vînzător.
— Sînt pijamale. Se poartă noaptea. Doriţi una ?
— Nu, eu noaptea nu ies nicăieri, ci dorm.

697 Intrînd într-o prăvălie de mărunţişuri, o femeie ceru :
— Daţi-mi o cursă pentru şoareci ! Dar repede, să prind tramvaiul !

698 — Am un cîine care mă simte de la un kilometru de casă. Ce părere ai de acest fenomen ?
— Cred că ar trebui să faci urgent o baie

699 — Cîinele meu nu are nas !
— Şi cum miroase ?
— Groaznic !

700 — Tăticule, azi are loc la şcoală o şedinţă cu părinţii în cerc restrîns.
— Cum în cerc *restrîns* ?
— Numai învăţătorul şi cu tine...

701 La o şedinţă a Ligii antialcoolicilor, un orator declară : „Curînd va veni timpul cînd omenirea va arunca tot alcoolul în mare !"
— Bravo ! se auzi o voce entuziastă din public.
— Vă mulţumesc, sînteţi un înverşunat antialcoolic ?
— Nu, sînt scafandru ! răspunse entuziastul.

702 *Unui jobenat*

Jobenul respectabil,
Sub care-ţi stă figura,
E rama care costă
Mai mult decît pictura !

703 *La o „aniversare"*

Cum doisprezece ani îi împlineşti,
I-a cam făcut pe unii să susţină
Că şi la-nvăţătură parcă eşti
Tot de... duzină !

704 *Înştiinţare*

Se supără cei proşti de-o glumă bună,
Iar cei inteligenţi de una rea.
Cum nu ştii despre-a mea ce-o să se spună,
Tu fii prudent şi nu te supăra !

705 *Contraste*

Nota zece e un munte
Pentru alpinişti de frunte,
Muntele cînd nu-l învingi,
Zaci în valea unui cinci !

706 *Unui făţarnic*

Între cub şi-ntre Mardare
Diferenţe-s, vă zic vouă
Cubul are *şase* feţe,
Iar colegul numai *două !*

707 *„Argumente"*

Eu la mare n-am să plec,
Că-i posibil să mă-nec !
Muntele e mai frumos !
(Spuse un prăpăstios.)

708 *„Sfat"*

În criză de idei cînd eşti,
Un *ăăăă* şi-un *îîîî* emite lung;

Vei sugera că te gîndeşti...
Cînd vorbele nu-ţi mai ajung.

709 *Sfat*

Să fii prudent cînd te îndeamnă
Cuvîntul un amic să-l iei,
Risipa vorbelor înseamnă
„Economie" de idei !

710 *Părerea lui*

Nedrepte-s cică, după Sile,
Ale naturii vechi balanţe,
Un an să aibă-atîtea zile...
Şi numai două-trei vacanţe !

711 *Cocoşul*

Uite-aşa, luat cu graba,
Am cîntat de circumstanţă...
Însă l-am trezit degeaba,
Că şcolarul e-n vacanţă !

712 *Fituicile*

Douăzeci de copiuţe
Într-o *noapte* a lucrat,
De aceea, de la teză,
A ieşit întunecat !

713 *Prosopul*

Să vă spun şi-o întîmplare
Care a stîrnit mult haz :
Dan se şterge pe picioare,
Dup-aceea pe obraz !

714 *Praştia*

Praştia mi-a spus aseară :
„Nu mai vreau s-aud de el !
Mi-a promis că dă-ntr-o cioară
Şi-a rănit un porumbel !"

715 *Mingea*

În atîtea zeci de roluri
Cîte mi s-au oferit,
N-am marcat atîtea goluri
Cîte geamuri am plesnit !

716 *Ghiozdanul bătăușului*

Întrebat prietenește :
— Ce părere ai de Naie !
Mi-a răspuns — Mă folosește
Și ca armă de bătaie !

717 *Pieptenele*

Pieptenele unei fete
Cînd mă vede-mi spune ades
— Aș intra la ea în plete,
Dar mă tem că nu mai ies !

718 *Pixul unei școlărițe*

Pixul surioarei mele
Precizează enervat
„Dacă ea ia note rele,
Zău că eu nu-s vinovat !"

Inițiative și soluții pripite

719 — Unde-i surioara ta ? fu întrebat Ionel de către un musafir.
— În pat. Și-a rupt un picior.
— Cum așa ?
— Păi, am pariat care poate să se apleci mai mult pe fereastră și... ea a câștigat.

720 — De ce rîdeți dacă ați scăpat trenul întrebă un ceferist pe un tînăr care fugise zadarnic după tren.
— Rîd fiindcă eu trebuia să plec cu trenul dar s-a urcat mai întîi prietenul care numai mă însotea pînă la gară.

721 — Cît mă costă taxiul pînă la Drumul Taberii întrebă un cetățean pe șofer.
— Pentru dumneavoastră și soție, în jur de zece de lei.
— Bine, dar avem și doi copilași cu noi.
— Pe ei îi duc gratis !
— Copii, urcați repede în mașină, că nenea vă duce pînă acasă. Eu și cu mămica luăm autobuzul!

722 — De ce pleci cînd ți-am telefonat că vin tine ?
— Păi i-am zis mamei să-ți spună că nu sînt acasă...

723 — Cine joacă cel mai bine șah în cercul vostru?
— Mitică, dar eu îl bat ! răspunse un copil.

724 — Acuzat, ai mai fost pedepsit întrebă denătorul.
— Da, acum zece ani, pentru scăldat în loc interzis.
— Și de-atunci
— De atunci nu m-am mai scăldat.

725 — Ca numismat ce preferințe ai ?
— Monezi din zilele noastre...

726 — S-a întîmplat ceva cît am lipsit ?
— Da. Vopsitorul a vopsit ușa de care stai rezemat.

727 — Știi. pisica mea a luat ieri premiul I la expoziția de canari.
— Cum e posibil acest lucru ?
— Simplu, coliviile aveau ușile deschise.

— Cu cine ai vorbit, Lizuca, trei ceasuri poartă ? întrebă tatăl.
— Cu Mioara. care era grăbită și n-a avut timp să mai intre în casă...

729 — Vai. amice. am pierdut biletul tău de intrare la teatru ! Nu-l găsesc decît pe al meu.
— Pină-l cauți și pe al meu, mi-l împrumuți pe tău ! se consolă amicul.

730 — Mămico. de ziua ta îți voi cumpăra vaza !
— N-am nevoie. Am una în hol...
— Ba ai. pe cea din hol am spart-o adineauri.

731 — Mămico. astăzi mă culc mai devreme
— Ce-ți veni ?
— Ideea unui vis grozav !

732 — Ce să fac dacă prin spălare ciorapii mi s-au îngustat de nu-i mai pot trage în picioare
— Să te speli și pe picioare...

733 — Ce animal ați dresat ?
— Pisica.
— Și ce știe să facă
— Să mănînce șoareci

734 — Copii, vreau să vă pun două întrebări. Cine răspunde la prima. nu-i obligat să mai răspundă și la a doua. Cîte frunze are castanul din curtea școlii ?
— 3609. răspunse un elev.

— De unde știi asta ?

— Păi, ați spus că cine răspunde la prima întrebare e scutit de a doua...

735 — Cum oprești cînd n-ai în jur copaci ? îl întrebă colegul pe prietenul care l-a luat în mașină.

— Pînă învăț să conduc bine, nu circul decît în zone cu copaci.

736 — Măi Ioane, de cînd porți ochelari ?

— De cînd am vrut să omor o muscă.

— Cum așa ?

— Nu era muscă, ci o pioneză.

737 — Cine cutează să intre în cușca leului din fața dumneavoastră, primește o recompensă de 5.000 lei, se anunță în difuzorul de la circ.

— Eu intru ! zise Mitică, stîrnind admirația tuturor. Dar mai înîîi scoateți fiara din cușcă !

738 — Ce fapte frumoase ați făcut în vacanța de iarnă, copii ? întrebă învățătoarea.

— Eu am ajutat o bătrînică să treacă strada, zise Ionel.

— Foarte frumos, mai ales că a fost un alunecuș periculos. Altul ce a mai făcut ?

— Și eu l-am ajutat pe Ionel să treacă bătrînica ! zise Sandu.

— Frumos. Altcineva ?

— Și eu am fost cu Ionel și Sandu cînd am trecut-o strada pe bătrînă ! interveni Cristinel.

— Bine. Dar de ce a fost nevoie de atîția ? își exprimă nedumerirea învățătoarea.

— Fiindcă bătrîna nu voia să treacă strada.

— Atunci de ce ați trecut-o ?

— Dumneavoastră ne-ați spus că aceasta e o faptă frumoasă.

739 *Unui chiulangiu*

Sprinten — zici că-i o zvîrlugă,
Nu se lasă prins nici mort,
Cînd își pune-n gînd să fugă
De la orele de sport !

740 *Unui fotbalist*

Sînt martori zeii din Olimp
Că pe teren aşa se poartă :
El trage tot mereu de timp
Şi n-are timp să tragă-n poartă !

741 *Unui drumeţ care scrijeleşte copacii*

Nu are inimă Mardare
(Deşi arată ca un om),
Şi faptul nu e de mirare...
Şi-a transplantat-o pe un pom !

742 *„Dresaj"*

A dresat el pe Grivei
Să distingă doi de trei,
Dar pe sine, alta-i treaba !
S-a „dresat" să stea degeaba !

743 *„Iniţiativă"*

Cu-o lupă, ieri, şcolarul Ionică
A vrut să-şi mai mărească nota miçă,
Dar oricît o sucea şi-o învîrtea...
Ea tot un trei (mai mare)-i arăta !

744 *Ceasul de masă cu sonerie*

Nu mă suferă Ilie
(Un şcolar destul de mare),
Cică am o sonerie
Care zbîrnîie prea tare !

745 *Mina de pix*

Nu mai pot lua în clasă
Însemnări la timp, băiete !
Că m-ai consumat acasă
Mîzgălind cărţi şi caiete !

746 — Dragă, mergem deseară la *„Nunta lui Figaro"* ?
— Nu. Sînt obosită. Mai bine să-i trimitem o telegramă de felicitare !

747 — Cum a fost piesa ?
— Slabă. De vreo patru ori m-au trezit aplauzele.

748 — Cum a fost ieri la teatru ?
— Prost. Vreo zece inşi făceau mereu gălăgie.
— Dar restul ?
— Păi, nu mai erau alţii în sală.

749 — Ce păcat că nu mai avem 14 ani ! îi zise Costică lui Mitică, la ieşirea de la film.
— De ce ?
— Păi atunci nu ne-ar fi permis să intrăm la filmul acesta prost.

750 Venind cu întîrziere la concert, Lizuca întrebă vecina :
— Ce se cîntă ?
— *Simfonia a treia,* zise vecina.
— Îmi pare foarte rău că le-am pierdut pe primele două.

751 — Vă duceţi din nou la concert ? E acelaşi program ca ieri.
— Da, însă îmi pun alte haine !

752 — Cum pot ajunge mai repede la bojdeuca lui Creangă ? întrebă un turist pe nişte cetăţeni din Iaşi.
— De ce vă grăbiţi, bădiţa tot nu-i acasă ! îi răspunse un localnic.

753 — În această cameră şi-a scris memoriile Garibaldi... spuse ghidul muzeului.
— Acum o lună aţi spus că şi le-a scris în camera de la etaj... zise o vizitatoare.
— E drept, dar acum camera aceea e în reparaţii.

754 — Maestre, din întreaga expoziţie numai tablourile dumitale m-au încîntat.
— O, sînteţi drăguţ.
— De altfel, pe celelalte nici nu le-am văzut, fiindcă s-au îngrămădit în jurul lor mulţi oameni...

755 — Aţi fost cu cîinele acesta la expoziţie ? fu întrebat un cetăţean care se plimba însoţit de un splendid cîine de rasă.
— Nu. Şi aşa nu se pricepe la tablouri !

756 — Ce reprezintă tabloul acesta, răsăritul sau apusul soarelui ? se interesă un vizitator într-o expoziţie.
— În mod sigur apusul ! răspunse cel întrebat.
— Pe ce vă bazaţi afirmaţia ?
— Îl cunosc pe pictor, el nu se scoală niciodată înainte de amiază.

757 La grădina zoologică nişte vizitatori se scălîmbăiau în faţa cuştii cu maimuţe, spre a le scoate pe acestea din apatie.
— Ce bine-i că ăştia-s după gratii ! zise o maimuţă către celelalte.

Despre actori şi autori dramatici

RADU D. ROSETTI

758 *Unui actor*

Te-am văzut în *Kean* aseară
Şi ţi-o spun fără sfială :

C-o fi fost *Kean* și pe scenă,
Dar mai mare chin în sală !

759 *Lui PETRE LICIU*
Reprezentațiile piesei VIFORUL au fost suspendate din cauza bolii d-lui Liciu (Ziarele)

De ! era fatal — zic unii —
Liciu să se-mbolnăvească !
Stînd o seară-ntreagă-n *vifor*...
Cum era să nu *răcească !* ?

GEORGE LUNGOCI

760 *Actriței Margareta Pogonat*

Cînd actrița e vedetă
De o distincție rară,
Este-n teatru primăvară
Cu-o singură... Margaretă

761 *Artistei emerite Marietta Sadova, după spectacolul APUS DE SOARE*

S-a înălțat distinsa stea
Prin arta-i strălucitoare,
Dăruind lumina sa
Marelui... *Apus de soare !*

762 *Unui actor căruia i s-a reproșat că este plin de sine, dar netalentat*

Să-l acuzi nu se cuvine
Tocmai pe considerentul
Că dacă e plin de sine,
Unde-ar încăpea talentul ?

763 *Unui actor*

Nu cunoaște nici o jenă,
Trece peste orice piedici,

Sufletul şi-l dă pe scenă...
(Pînă spune două replici !)

764 *Unui regizor care a montat spectacolul NOTA ZERO LA PURTARE de Virgil Stoenescu*

Din stal mi-am pus o întrebare :
De ce chiar „zero" la purtare ?
Cînd firesc ar fi să fie
Nota zero la regie !

ION MIOC

765 *Autorului piesei CORABIA CU UN SINGUR PASAGER*

În piesa ta, cu atmosferă gravă,
Nu-i titlul pus la nimereală,
C-atîţia pasageri ai luat pe navă
Cîţi spectatori erau în sală !

GIUSEPPE NAVARRA

766 *La un teatru s-a montat o piesă în care actorii vin pe scenă din rîndul spectatorilor*

Laurii sînt iluzorii !
Cred că nu-i nici o scofală !
Cînd pe scenă vin actorii,
Cam rămîne sala goală !

Despre sculptori şi pictori

CINCINAT PAVELESCU

767 *Sculptorului Späthe, care a executat în marmură bustul lui Cincinat*

La bustul ăsta şi poetul
Şi sculptoru-au colaborat :

Că marmora este de Spăthe,
Iar spiritul de Cincinat !

768 *La o expoziție*

Capu meu aicea
Este foarte mizer,
Nu e vina tatei,
Ci e a lui Iser !

ȘTEFAN TROPCEA

769 *„Sculptorii"* la iarbă verde

Văzîndu-le, cu silă, treaba
Îți vine să exclami acuși :
Atîția pomi ciopliți degeaba
Și nici un viitor Brâncuși !

GHEORGHE CARANFIL

770 *Meandre*

La Simeza, ca-n eresuri,
Poți s-admiri, mînat de soartă,
Vreun tablou ce, de-nțelesuri,
E ferit cu multă artă !

STELIAN FILIP

771 *Zîmbetul Giocondei*

Da Vinci, cu ilustrul său penel,
I-a dat Giocondei zîmbetu-ncifrat,
Gîndindu-se să aibă după el
Și criticii o pîine de mîncat !

GIUSEPPE NAVARRA

772 *Unui pictor*

Nu-mi fac grijă de-a lui soartă
Că maestrul, prea spontan,
În materie de artă
N-o s-ajungă la... Aman !

NELU IONESCU QUINTUS

773 *Arta abstractă*

În tablou e-atîns un ţel
Genial pe undeva
Fiecare vede-n el
Altceva !

Despre muzicieni

CINCINAT PAVELESCU

774 *Marului pianist Boskoff, după ce a cîntat FUNERALIILE de Liszt*

Cînd peste coarde mîna-ţi plouă
Bemolii grei şi-atîţi diezi,
Lui Liszt îi dai o viaţă nouă,
Dar pianul îl înmormîntezi !

EMIL CREMER

775 *Lui Paganini*

Maestre, multă stimă-ţi port,
Dar cu amica mea e jale !
Mă duşmăneşte că suport
Numai *Capriciile* tale !

STELIAN FILIP

776 *Repertoriului Teatrului satiric muzical C. Tănase*

Este coadă la Savoy,
Şi se fac reţete grase,
Cînd se joacă texte noi...
De pe vremea lui... Tănase !

GIUSEPPE NAVARRA

777 *Sînt discuri care nu se vînd din cauza mapelor neatrăgătoare*

Zac în rafturi imobili
Do diezi şi mi bemoli,

De nu plac la *discofili*.
Poate plac la *discoboli* !

773 *Unui interpret de muzică ușoară care se agită excesiv*

Pesemne-l doare rău ceva,
Sau suferă de boli acute,
Dar pentru ce-o răcni așa...
Cînd marile dureri sînt mute !

GABRIEL TEODORESCU

779 *Unui cîntăreț care imită pe cei străini*

După gest e Boby Solo,
Adamo după tremolo,
Iară, din interpretare,
Vezi că e un oarecare !

GEORGE ZARAFU

730 *Luminiței Dobrescu, laureată a „Cerbului de aur" la Brașov*

Luminița-i un tezaur !
Merită să-nchin o cupă !
Cerbul ei a fost de *aur*...
Tot ca și tăcerea... După !

781 — Dacă mai strigi încă o dată „Mărico", vai de tine ! amenință mama pe micuța Mărioara, culcată în dormitor.

— Tanti Vlad, mi-e sete ! se adresă fetița mamei după cîteva clipe de gîndire.

782 — Nene, cînd mergi acasă ? întrebă un copil pe musafirul familiei.

— De ce vrei să știi ?

— A spus mama că, după ce pleci, ne dă prăjituri.

783 — Tăticule, citește mai încet povestea asta !

— De ce, drăguțule ?

— Ca să pot adormi...

784 — Bunicule, și dumneata ai fost cîndva copil ?

— Desigur.

— Trebuie că arătai tare caraghios cu cheliuță și bărbiță !

785 — Bunico, ai dinți buni ?

— Nu, dragule !

— Atunci ține-mi merele astea pînă mă joc cu copiii.

786 — Care sînt cele două cuvinte mai des folosite de elevi ? întrebă unchiul.

— Nu știu ! răspunse nepotul.

— Ai ghicit !

787 — Amice, la grădina zoologică am văzut o maimuță mare cît tine !

— Exagerezi, o maimuță așa de mare nu există!

788 — Pentru cine tai bucata asta barosană de cîrnat ?

— Pentru tine, nepoate...

— Vai, așa de mică ?

789 — Ce cadou ți-au făcut ai tăi de onomastică ?

— O minge și o praștie.

— Ciudat !

— De ce, tata e geamgiu !

790 — Ce ceartă s-aude mereu la voi ?

— Nu e ceartă, ci bunicul, care n-aude bine, îi explică tăticului lecțiile mele pentru mîine !

791 — Puișor, cum o asculți tu pe mămica ? întrebă doctorul pe copil.

— Cu stetoscopul, ca dumneavoastră.

792 — Nepoate, ce discuri muzicale vrei să-ți cumpăr de ziua nașterii tale ?

— Ascultă-le pe toate și cumpără-mi-le pe acelea care ție nu-ți plac, unchiule.

793 — Aseară a fost tanti Eleonora la noi și a trebuit să-i cînt... zise Emil.

— Și ai cîntat mult ? îl întrebă Gică.

— Tot repertoriul meu.

— Bravo ! Să știi că ai lecuit-o. Nu mai vine pe la voi curînd...

794 — Ionică, de cîte ori înghiți o linguriță cu untură de pește, tăticul pune în pușculița ta cîte un leu.

— Și ce cumpărăm pe banii care se adună ?

— Altă sticlă cu untură de pește.

795 — Nu intri în casă ? îl întrebă colegul pe Stelică.

— Nu, fiindcă azi tata mă ia în primire cu lecțiile.

— Numai azi ?

— Poate și mîine. Știi, ni s-a stricat televizorul și tata are timp de mine.

796 — De ce i se spune Ludovic lui Gică

— Păi, fiindcă-i al 14-lea la părinți.

797 Ioneștii au venit în vizită, aducînd cu ei și pe imposibilul lor copil de doi ani. Cînd oaspeții pleacă, gazda, furioasă de stricăciunile provocate de insuportabilul băiețel, spune părinților :

— Mai veniți pe la noi, ca să ne dați vestea cea bună cînd băiatul va reuși să intre la politehnică...

798 *Unui elev care a venit nepregătit la examen*

Biletelul cînd a tras,
Parcă nu mai avea glas !
A citit și-atît a spus
„N-aveți un bilet în plus ?"

799 *Unuia*

Modest să fie, sigur, nu m-aștept,
Și uite-așa-mi pierd vremea fără rost !
Eu îi tot spun întruna că-i deștept
Și el nici vorbă să se simtă prost !

800 *Unui elev arogant*

Discutai trei ore pline
La cenaclu cu Dorel,
Eu rămas-am *gol* de mine,
El se duse *plin* de el !

801 *Dialog*

Pletosul june l-a-ntrebat
Pe bătrînelul cu chelie
— La ce materie-ați predat ?
— La cenușie !

802 *Băiatul către tăticul*

Problemele îmi faci mereu,
Dar mîine am extemporal,
Așa că socotesc normal
Să mergi la școală-n locul meu !

803 *„Educație"*

Un băiețel a rupt în parc
Un pom pitic să-și facă arc,
Iar unchiu-a rupt cîțiva puieți
Să-i facă țîncului săgeți !

804 *„Morală"*

În antreu oglinda-i zob !
Mama-l ceartă pe fecior
— Cum se poate, puișor ?
Dacă te tăiai c-un ciob ?!

805 *Cînd sania e repartizată de fratele mai mare*

Astfel a găsit cu cale
S-o transporte-n mod egal
El s-o ducă pînă-n vale,
Cel mai mic din vale-n deal !

806 *Unui leneș căruia părinții îi fac temele*

Tata scrie — asta-i treaba ! —
Pentru scumpu-i băiețel,
Care nu stă chiar degeaba :
Taie frunze la căței !

807 *„Ajutorul" părinților*

Mama e expertă-n teme,
Tata-i face hărți, probleme,
Că iubitul lor odor
Este... telespectator !

808 *Concluzie*

Mama-i tare mîhnoasă
Că nu am o notă bună,

Dar problemele, acasă,
Noi le facem împreună !

809 *„Mărţişor" fiului meu*

Îi ofer pe lănţişor
O cheiţă mărţişor
Să-i descuie-n grabă mare
Nota zece la purtare !

810 *Hocus-pocus*

Cum să nu fiu supărat
Pe feciorul meu, Andrei ?
Mi-a adus un „opt" ciudat...
Care-n paranteză-i trei !

811 *Neînţelegere*

„Să mănînci acest volum !"
Tatăl i-ar fi zis pe drum,
Şi-astfel cartea lui Vasile
Are numai două file !

812 *Un vorbăreţ*

Comentau ieri nişte fete :
„Sandu e fonomenal !
Are-acasă un sticlete,
Iar la şcoală... papagal !"

813 *Omul de zăpadă*

Chiar şi-a soarelui căldură
Aş răbda-o mai uşor,
Dar mi-au pus o pipă-n gură...
Şi eu nu sînt fumător !

Capitolul 3

Printre unii clienți ai umorului permanent

814 — M-aţi întrebat care a fost cea mai grozavă păţanie a mea ? Ei bine, renumele meu de ochitor s-a răspîndit atît de mult încît a ajuns să fie cunoscut şi de animale.

— Cum poţi dovedi aceasta ?

— Păi, zilele trecute, aflîndu-mă în Munţii Rodnei şi trecînd pe sub nişte stejari falnici, aud următoarea întrebare

„Dumneavoastră sînteţi Vînătorescu ?"

„Da !" răspunsei.

„Atunci nu trageţi, că eu cobor şi mă predau !..." zise o namilă de urs.

815 — La vînătoarea din toamna trecută am împuşcat 12 fazani ! îi povestea un vînător prietenului său.

— Tăticule, interveni copilul, atunci mi-ai spus că ai împuşcat doar 7 fazani.

— Ei, dragul meu, atunci erai prea mic ca să cunoşti întregul adevăr.

816 Un cioban se întîlneşte cu o namilă de urs. Instinctiv ridică ciomagul spre el, dar în acel moment ursul se prăbuşi împuşcat de vînătorul care-l urmărise de la distanţă.

— Al naibii ciomag ! exclamă ciobanul. Îl port de ani de zile şi n-am ştiut că-i încărcat !

817 — Tăticule, chiar ţi-e teamă de iepuri ?

— De ce întrebi ?

— Păi, cînd mergi la vînătoare, îţi iei mereu puşca şi cîinele.

818 — Cum am văzut tigrul, m-am repezit la el cu un cuțit și i-am tăiat coada ! povesti un vînător.
— De ce n-ai tăiat capul ?
— Acela fusese tăiat de altcineva...

819 — Odată mi-am atîrnat raniță de-o tufă și am plecat la vînat. Învîrtindu-mă peste tot, iată că-mi apăru în spate o coamă de mistreț și repede am tras în plin. Din păcate, trăsesem în raniță mea.
— Ce bine că n-ai avut-o pe spate, că te ciuruiai tot ! comentă interlocutorul.

820 — După ce cunoști vîrsta fazanului ?
— După dinți.
— Dar acesta n-are dinți !
— El nu, dar eu am !

821 — Tu ai văzut cîine de vînătoare care să fie mai deștept decît stăpînul lui ?
— Da. Cîinele tău !

822 Soția : — Bărbate, ce semnifică eticheta cu numărul 81 de pe piciorul iepurelui ?
Vînătorul — A, arată... distanța de la care l-am împușcat...

823 Un vînător povestea
— Nu există un animal mai șiret ca vulpea. Odată, am urmărit o zi întreagă o vulpe pînă am reușit s-o împușc. Și atunci am constatat că, de fapt, era... cîinele meu.

824 — Cerbul ăla trebuie să-și facă testamentul ! zise Vînătorescu, ochindu-l și trăgînd cu pușca.
— Se pare că a și plecat după notar ! îl persiflă vecinul, după ce dispăru cerbul, neatins.

825 — Tot vînător sînteți ? întrebă un ins pe semenul întîlnit în pădure.
— Da, vînător de fluturi...

— Vai, dar cît trebuie dureze pînă de-o mîncare ?

826 — Cum ți-a mers la vînătoare
— Bine. Am împușcat cinci gîște.
— Le ai la tine ?
— Da de unde ! Mi le-a luat țăranul căruia îi aparțineau...

827 — Ospătar, de ce ați pus tacîmurile la așa mare distanță pe masa vecină ?
— E o agapă a pescarilor și trebuie lăsat loc ca oaspeții să poată arăta mărimea peștilor prinși de ei...

828 — Am prins anul trecut un somn enorm.
— Cît cîntărea ?
— Păi numai fotografia lui avea 4 kg !

829 La pescuit, Gică, văzînd că tatăl său scoate în loc de pești mereu cîte un obiect un pantof, o cratiță, o pălărie, zise
— Hai, tăticule, să plecăm de aici. Locuiește cineva sub apă !

830 — De ce mă urmărești ceasuri la rînd cum pescuiesc și nu pescuiești și tu ?
— N-aș avea răbdare pentru asta...

831 — Sînt ceva pești în lacul acesta ?
— Nu știu. Eu pescuiesc aici abia de-o săptămînă.

832 *La pescuit*

De satisfacție cuprins,
Striga un paznic bun de gură,
C-așa un *somn* el n-a mai prins
De cînd făcea de noapte-n tură !

833 *Pescărească*

De-ntîi april, odată-n an,
Toți peștii-n baltă fac chiolhan,

Nu mușcă unul din momeală,
Știind că-i zi de păcăleală !

834 *Record*

Un pește-a prins întregul an
Cît degetul, chiar mai subțire,
Și îl păstrează-ntr-un borcan
Ca amintire !

835 *Unui pescar amator*

Pescarul nostru-i supărat.
Nu pentru că n-a prins vreun pește,
Ci alta îl nemulțumește
Că n-a găsit de... cumpărat !

836 *Unui vînător fricos*

Cînd lupu-n cale i-a ieșit
De frică părul i-a albit,
Deci să refacem adevărul
Nu numai lupu-și schimbă părul !

837 *Epitaf unui vînător*

În această groapă șade
Vînătorul cumsecade,
Îl plîng iepuri pe mormînt
Pentru că trăgea în vînt !

838 *Unui vînător în Deltă*

L-a cuprins, vă jur, năduful,
Că-ntr-o zi, de dimineață.
Secără cu-alice stuful
Și n-a nimerit o rață !

839 *La pescuit*

Lîngă baltă-și află locul
De cum vine dimineața !
Ce-ar mai arunca mințiocul...
Dar pe pești nu-i „trage ața" !

340 *Un pescar*

De trei zile, Iliuţă
Stă pe mal ochi şi urechi,
Undiţa e nou-nouţă,
Ghinionul este vechi !

341 *Unor „vînători" şcolari*

Despre ei aşa se spune,
Că ar fi unici sub stele
Vînători de note bune
Şi *vînaţi* de note rele !

342 *Unui somnoros*
Deşi-n Deltă de trei zile,
Bunul meu amic, Grigore,
N-a prins somn de şapte chile,
Ci un somn de şapte ore !

343 *În vizită la un vînător*
Vînător de mare clasă,
Îţi dă iepure la masă,
Că amicul său — se ştie —
Are o cresc̆ătorîe !

344 *Potrivire*
Invitat la borş de peşte,
„Prins" de el de dimineaţă,
Nu ştiu cum se potriveşte
Că-i la fel cu cel din piaţă !

Clienţii lui „Au-mă-doare“

845 — Doctore, spune pacientul, dacă este ceva cu mine, nu mă speria de moarte dind bolii un nume ştiinţific. Spune-mi ce este, dar pe românește.

— Ei bine, spuse doctorul, să fiu cinstit cu tine, eşti pur şi simplu *leneş*.

— Mulţumesc, doctore ! suspină pacientul cu uşurare. Acum dă-mi şi numele ştiinţific al bolii, ca să mă pot duce acasă şi să-i spun soţiei.

846 — Auzi, mi-au cercetat creierul la röntgen şi nu au găsit nimic, zise un bolnav.

— M-ar fi mirat să fi găsit ceva ! îi răspunse prietenul său.

847 După ce consultă îndelung pe un pacient, medicul spune în cele din urmă

— Nu găsesc nimic, nu ştiu ce aveţi...

— Dar, dacă o să vă spun eu ce am, împărţim onorariul pe din două ?

848 — Am consultat doi medici. Unul îmi recomandă marea, iar celălalt plimbările pe jos. Şi acum nu ştiu ce să fac...

— Fă o plimbare pe jos pînă la mare !

849 — Dezbrăcaţi-vă ! îi spuse asistenta noului venit, poftindu-l apoi în salonul de aşteptare.

Aici erau mai mulţi oameni dezbrăcaţi. Noul sosit i se adresă unuia

— Nu ştiu ce rost are să mă dezbrac, cînd pe mine mă doare gîtul...

— Asta-i nimic, pe lîngă ce am eu ! răspunse interlocutorul.

— Ce ai ?

— O telegramă pentru doctor. Sînt poştaş !

850 — Ce părere aveţi, domnule doctor, dispare negul dacă îngrop o pisică la miezul nopţii după gardul cimitirului ? întrebă o superstiţioasă.

— Cu siguranţă, dacă negul e pe pisică ! o lămuri medicul.

851 — Ionică, mergem la dentist !

— Nu merg, mamă, că mi-e frică.

— Cum să-ţi fie frică, doar nu-ţi face nimic ?

— Păi atunci de ce să mai merg ?

852 — Ce e mai bine să fii ? Medic uman sau terinar ?

— Veterinar, deoarece pacienţii nu te cheamă cînd n-au nimic.

853 — Simptomele prezentate contrazic diagnosticul propus de dumneavoastră... zise tînărul medic.

— Cum puteţi dumneavoastră, un medic atît de tînăr, să contraziceţi un pacient atît de vechi ca mine ? se revoltă acesta.

854 După ce-l pune să se dezbrace, medicul îi comandă pacientului

— E bine să faceţi o baie !

— Păi, eu fac zilnic baie.

— Atunci vă rog să schimbaţi apa.

855 — La patru ore după operaţie îţi poţi mişca piciorul în pat, la amiază te poţi scula şi seara te vei plimba, îi precizează chirurgul viitorului client al bisturiului.

— Dar în timpul operaţiei e necesar să stau culcat ? se interesă pacientul.

856 Un chirurg celebru era invitatul unor prieteni în noaptea de Anul Nou. Cînd se aduse cureanul tradiţional, fu invitat musafirul să-l împartă. Acesta, distrat, luă cuţitul şi furculiţa în mînă şi ordonă

— Masca de cloroform ! Operaţia începe !

857 Un medic felicită pe un bărbat, aflat la căminul de bătrîni, astfel

— În baza datelor consultației mele sînt sigur c-o să trăiți pînă la 85 de ani.

— Dar, domnule doctor, eu am împlinit deja 87 de ani ! ripostă bărbatul.

— Bravo ! Vezi c-ai și reușit să depășești pronosticul ! răspunse medicul cu prezență de spirit.

858 — Aș dori să vă prescriu o rețetă, dar nu știu unde-mi este stiloul... zise un medic distrat.

— E încă la subțioara mea, unde mi l-ați pus de la început ! răspunse pacientul.

859 — Domnule, doctor, prin operația ce mi-o faceți n-am să-mi pierd vocea ? întrebă pacientul pregătit pentru intervenția chirurgicală.

— Exclus. Eu vă operez de apendicită.

— Da, însă eu sînt ventriloc.

860 După consultarea lui Costel, medicul îi spuse :

— Un timp va trebui să mănînci numai supe de zarzavat și să bei ceai.

— 'Am înțeles, domnule doctor. Dar cînd să le iau pe acestea, înainte sau după prînz ?

861 — Aveți poftă de mîncare ? De dormit dormiți ? se interesă medicul.

— Mănînc ca un *lup* și dorm ca un *urs*.

— În cazul acesta vă rog să consultați un medic veterinar.

862 — Mi-am izbit mașina de un copac cînd m-a înțepat o albină de-a dumitale ! se plînse un automobilist apicultorului din apropiere.

— Regret mult, dar dacă-mi arătați vinovata, să știți că o pedepsesc.

863 — Următorul ! zise medicul, deschizînd ușa cabinetului său.

Din sala de așteptare se ridică doi copilași deodată.

— Numai unul intră ! interveni medicul.
— Nu se poate, ripostă un copil. Bila pe care a înghiţit-o el este a mea.

364 — Georgică, împotriva a ce te-a vaccinat ? întrebă mama.
— Împotriva voinţei mele.

365 — Din ce cauze transpiră omul ? întrebă vestitul anatomist Victor Papilian pe un student.
— Printre altele şi din cauza examenului...

366 — Doctore, de cîtva timp vorbesc singur.
— Nu-i nimic !
— Bine, dar nu ştiţi ce pisălog sînt !

367 Doi veterinari, după operarea unui elefant, se întreabă dacă n-au uitat înlăuntru vreun instrument.
— Nu cred, zise celălalt. Dar unde-i sora infirmieră ?

368 — De ce ai ţipat, te-a durut dintele ? întrebă mama care aşteptase afară.
— Nu eu am ţipat, ci dentistul cînd i-am muşcat degetul...

369 — Mă doare îngrozitor măseaua ! se plînse Costică lui Mitică.
— Eu în locul tău aş scoate-o... îi spuse prietenul.
— Ei, dacă ar fi a ta, imediat aş scoate-o şi eu.

370 — Te mai doare dintele ? îl întrebă mama pe Ionel după ce veni de la stomatologie.
— N-am habar. Dintele a rămas la dentist.

371 Un copilaş bolnav este testat de un medic
— Cîte picioare are un cîine ?
— Patru.
— Cîte cozi ?
— Dacă nici atît nu ştiţi, la vîrsta dumneavoastră, atunci de ce m-or fi adus aici ?

872 Un om rănit la picior cu un ciob de sticlă merge la doctor.

— Iată medicamentele ! îi zise acesta, înmînîndu-i niște picături pentru ochi într-o sticluță.

— Bine, doctore, dar eu sînt rănit la picior !

— Știu, pentru că n-ai văzut unde calci !

873 La dentist, un pacient scoate mereu sunetele : țst ! țst !...

— De ce faci așa ?

— Păi, sînt îmblînzitor de șerpi.

— Dar aici nu sînt șerpi...

— Nu, dar ajută.

874 — De unde știi, amice, că tu nu sforăi ?

— M-am ascultat o noapte întreagă.

875 — De ce țipi așa de tare ? întrebă dentistul pacient. Nu ți-am atins dintele bolnav.

— Da, dar m-ați călcat pe bătătură !...

876 — N-aveți voie să consumați nici un gram de vin ! se adresă medicul unui pacient. De altfel, acest lucru vi l-am mai spus și acum un an.

— Da, însă am crezut că între timp medicina a făcut progrese... răspunse acesta cu un aer nevinovat.

877 Doi sicilieni se întîlnesc :

— Dragă, catîrul meu e bolnav. Cu ce l-ai tratat pe al tău cînd era suferind ?

— Cu terebentină.

Peste o săptămînă

— Amice, i-am dat și eu terebentină și a murit.

— Și al meu la fel.

878 — Un guturai bine îngrijit ține numai o săptămînă.

— Dar unul neîngrijit ?

— Ei, ăsta durează vreo șapte zile.

O bolnavă închipuită intră în cabinetul unui medic și găsind acolo un bărbat în halat alb ascultă astfel

— Știți, eu sufăr de...

— Dar stați...

— Nu mă întrerupeți, altfel nu vă pot prezenta...

— Vedeți însă...

— Cîteva momente, doctore...

Și după ce vorbi o jumătate de oră, femeia îl întrebă :

— Ei, ce spuneți să fac ?

— Să așteptați pînă vine doctorul.

— Păi nu sînteți dumneavoastră ?

— Nu, eu sînt de la Lactobar și am venit la consultație.

830 — Trebuie să vă prescriu o rețetă de slăbire... îi spuse doctorul unei cliente.

— Cum, sînt așa de grasă ? ripostă aceasta.

— Nu, dar pentru greutatea ce-o aveți sînteți mai scundă cu o jumătate de metru.

831 Venind în vizită la colegul său bolnav, Gigel își face loc pe un scaun de lîngă patul lui, punînd sticla cu medicamente pe soba de teracotă. După un timp sticla explodă sub influența căldurii.

— Ce noroc ai avut că n-ai înghițit explozibilele acestea înainte de a veni eu ! îl felicită Gigel pe bolnav.

832 *Diagnosticul*

Pe Costel în gît îl doare,
Ba se plînge și de febră...
— Ce spui, doctore, că are ?
— O lucrare la algebră !

833 *Unui leneș care s-a îmbolnăvit*

Chiar a plîns de bucurie
Cînd medicul l-a anunțat
C-o să fie vindecat
Doar prin... *somnoterapie !*

384 *Unuia care se teme de medic*

Pentru ce Florin e trist
Şi de ce îl rîde clasa ?
— Auzi de internist
Şi o luă la sănătoasa !

385 *Tardivă*

Cînd mămica lui, săraca,
Îi cerea în rugi fierbinţi,
Nu prea se spăla pe dinţi...
Dar acum îşi spală placa !

386 *Excesul*

El aruncă-ntreaga vină
Pe nătîngile picioare.
Uită că le-a pus să care
Şi surplusul de slănină.

387 *Răsplata*

Atît de mult s-a îndopat
Cu hapuri, prafuri şi buline,
Încît cînd se simţi mai bine
Căzu la pat cu-adevărat.

Ghinionistul

Doamne, ce destin anost !
S-a îmbolnăvit real
Tocmai cînd făcuse rost
De-un concediu medical !

389 *Certat cu igiena*

M-am gîndit de multe ori
Ca să-i trag acest perdaf :
La şcoală-i cu capu-n nori,
Acasă stă în nori de praf !

390 *Superstiţiosul*

E la Urgenţă azi Costică,
Se întîlnise cu-o pisică !

Şi, ocolind-o, s-a-ntîmplat
Ca să dea peste-un Fiat !

891 *Reumaticului*

Medicu-i prescrie băi
Nu pentru dureri rebele.
Dar e una dintre căi
De a-l face să se spele !

892 *Veşnicul bolnav*

Ba îl doare rău o spată,
Ba îl supără-o colită,
Boala lui adevărată
Este alta chiulangită !

893 *Ignoranta*

„Ce diagnostic cronat !
Mi-au pus şi ăştia *Hepatită !*
Pe drept cuvînt sînt uluită !
Ştiam că sufăr de ficat !"

894 *Unui exaltat*

Pentru om orice insectă
E-o prezenţă cam suspectă.
Dar, precum afirmă unii,
Mai nocivi sînt... „gărgăunii !"

895 *Sfat unui amic*

Dacă ai venit la noi.
Ia şi-un sfaţ, pe nemîncate,
Dulciuri de mănînci cît *doi*,
Vei trăi pe *jumătate*.

896 *Necumpătatul*

De la 14 ani Stamate
Risipeşte sănătate,
Şi-azi în patru continente
Caută... medicamente !

897 *Unui dentist*

Pe epigramist, odată,
Cînd l-a prins la el acas',
Nu măseaua cariată,
Ci caninii i-a extras !

898 *Avertisment într-o școală*

De nu folosiți degrabă.
Și-n mari doze analcidul,
Pe la „Colțul sănătății"
O să vină... Sancpidul !

899 *Unei eleve*

La un ceai, cu tot dichisul,
Știți ce mi-a șoptit vecina ?
Nu își mai îndreaptă scrisul...
Că va face... Medicina !

Vînzătorii şi cumpărătorii

900 — Cum daţi ouăle ? întrebă Gigel pe vînzător
— Cu 1,50 lei bucata, iar cele sparte cu 0,60 lei.
— Bine, spargeţi-mi atunci vreo zece ouă şi mie!

901 — Ce ziceţi de marfa mea ? întrebă vînzătorul.
— Nu-mi spune mare lucru ! răspunse clientul.
— Păi nu vedeţi că sînt iepuri ? Papagalii se vînd mai la vale.

902 La un restaurant din New-York era afişat următorul anunţ Acordăm zece dolari recompensă clientului care va comanda o mîncare pe care să n-o putem servi.
— Vă rog un sanviş cu ureche de elefant afumat ! comandă un client.
După cîteva minute i se aduc pe tavă zece dolari cu precizarea :
— Aţi cîştigat ! Tocmai ni s-a terminat pîinea !

903 Îmi puteţi da un costum de culoarea cafelei cu lapte ?
— Cu zahăr sau fără ?

904 — Ospătar, în supă am găsit o muscă !
— Vai, vă rog să mă scuzaţi, am crezut că le-am scos pe toate...

905 — Vă rog să-mi daţi un film color.
— 24×36 ?
— 864. Dar de ce mă întrebaţi ?

906 — Alo, cine-i acolo ?
— Magazinul de încălţăminte.
— Scuzaţi, mi s-a dat un *număr greşit*...
— Nu face nimic. Veniţi la noi şi vi-l schimbăm imediat.

907 — Ce flori aveţi ?
— Artificiale.
— Dar sînt proaspete ?

908 — E proaspăt peştele ? interesă un client.
— Dacă-i aplicaţi o respiraţie gură la gură, îl veţi face să înoate ! răspunse vînzătorul.

909 La o licitaţie doi concurenţi îşi disputau o pictură reprezentînd un măgar.
— Ştiţi, eu ţin să-l cumpăr, fiindcă tabloul a aparţinut unchiului meu.
— Ah ! Atunci eu mă retrag, deoarece pentru dumneata e un tablou de familie !

910 — Ce transporţi cu vaporul acesta ? fu întrebat căpitanul vasului de către vameş.
— Stridii.
— Te rog deschide-le !

911 — Ospătar, asta-i exact o jumătate de pui ?
— Da.
— Atunci te rog dă-mi jumătatea cealaltă !

912 — În faţa mea, toţi bărbaţii îşi scot pălăria.
— Sînteţi primar ?
— Nu, frizer.

913 La un restaurant, un gurmand cîştigă premiul de 500 lei, acordat celui care poate mînca un curcan şi un kilogram de cîrnaţi. În drum spre casă el îl roagă pe prietenul său să nu-i divulge soţiei acest eveniment.
— De ce ?
— E în stare să nu-mi mai dea de cină !

914 — În sfîrşit, iată o pălărie care-mi vine bine ! exclamă clientul.
— Păi, asta-i cea cu care aţi venit !

915 Ospătarul, observînd că un client şterge tacîmul cu faţa de masă, i se adresează

— De ce faceți asta ? În primul rînd tacîmul e curat, apoi priviți cum ați *murdărit* fața de masă !

916 — Tăticule, cumpără-mi și mie mașinuța aia !
— Acum n-am bani.
— Nu-i scumpă ! Costă 25 de lei și un zero.
— Tocmai ! 25 de lei am. Îmi lipsește... zero !

917 *Unei farmaciste*

Cu o privire gata să mă-nghețe,
Mi-a azvîrlit medicamentul : „Ține !"
Mai bine-n loc de ***polivitamine,***
A fi avut un dram de ***politețe !***

918 *În clasa-ntîi*

Întrebînd la magazin
De au note de vînzare
I s-a spus că ei nu țin,
Că le dă o-nvățătoare !

919 *În farmacie*

O farmacistă — evident distrată —
Unei bătrîne, ce abia intrase,
În loc de o fiolă de B_{12},
Ea îi oferă două de B_6 !

920 — Știi că francezii folosesc termometrul suedezului Celsius, germanii pe al francezului Réaumur, iar englezii și americanii pe al germanului Fahrenheit ?

— Și ce importanță are asta ?

— Are. De pildă, nu știu voi scoțienii al cui termometru îl folosiți ?

— Al vecinului !

921 — Aseară am obosit grozav jucînd tenis cu Mac-Gregor ! se plînge un scoțian prietenului său.

— De ce ? Doar acesta e slab jucător.

— Da, însă am jucat amîndoi cu aceeași rachetă !

922 O navă naufragiază în puterea nopții în largul oceanului. Se salvează numai doi scoțieni — soț și soție. În timp ce se ține cu disperare de o frîntură de scîndură, soția îi spune soțului

— Nici că se putea să ni se întîmple ceva mai îngrozitor !

— Ba da — răspunse soțul — gîndește-te că în prima clipă am vrut să cumpăr bilete „dus" și „întors" !

923 — Aș dori să știu cine face bancurile astea proaste cu scoțienii, pe care le publică ziarul... zise un scoțian către prietenul său.

— Hai să dăm un telefon la ziar ! propuse celălalt.

— Ideea nu-i rea, dar cine plătește convorbirea ?

924 Un funcționar îl rugă pe patronul său scoțian să-l lase acasă mai devreme într-o zi, fiindcă își sărbătorea nunta de argint.

— Cunoaștem noi tertipurile acestea ripostă patronul. Dacă-ți îngădui astăzi să pleci mai devreme, istoria se va repeta la fiecare 25 de ani.

925 — Acest crater a apărut datorită unui scoțian care s-a plîns în public că a pierdut aici o monedă... precizează ghidul unor turiști.

926 — Ce părere asupra operei dumneavoastră v-a produs cea mai adîncă impresie ? fu întrebat William Faulkner.

— Scrisoarea unui scoțian, în care acesta nea „Ultima dumneavoastră carte mi-a plăcut atît de mult, încît era cît p-aci s-o cumpăr"

927 — Ai pierdut la curse ? îl întrebă soția soțul său.

— Da. Și închipuie-ți, calul pe care am pa a fost întrecut doar cu un cap !

— Asta te va învăța minte ca altă dată riezi pe un cal mai lung.

928 — Cît costă la dumneavoastră o cam interesă un scoțian la recepția unui hotel.

— Avem camere de 4 și 5 lire.

— Care-i deosebirea între ele ?

— În cea de 5 lire se află în plus o cursă prins șoareci.

929 — Ce i-ai făcut cadou de ziua prietenului tău ? fu întrebat Willi.

— Un pachet cu *sămînță* de flori, deoarece florile sînt mult mai scumpe !

930 Un scoțian se prezintă la o casă de amanet spunînd

— Ieri mi-am amanetat ceasul sub nr. 7 333. Vă rog să-mi spuneți cît e ceasul ?

931 Un scoțian e solicitat să doneze sînge unui englez. După prima donație, pacientul îi dă 10 lire, după a doua îi dă numai 5 lire, iar după ultima — devenind și el scoțian — abia îi adresă un „mulțumesc" distant.

932 — De ce ai luat ghete așa de mari ? îl întrebă nevasta pe McFee.
— Fiindcă aveau același preț cu cele care nu se potriveau.

933 — Împrumută-mi, te rog, umbrela ta, îți-o aduc mîine înapoi... îi zise McNicol colegului său.
— Ți-o dau, dar să nu treci prin centru.
— De ce ?
— Ar putea s-o recunoască cel de la care am împrumutat-o și eu.

934 — Vrei să mîncăm împreună cîte o prăjitură ? zise McGrow către prietenul său.
— Cu plăcere.
— Atunci telefonează-i mamei tale și spune-i că sosim la masă.

935 — Ai un măr ? îl întrebă Edwin pe amicul său.
— N-am !
— Atunci nu ne rămîne decît să mîncăm fiecare mărul său.

936 — John, du-te la Mr. Templer din Bruce Street nr. 6 și cere-i banii împrumutați de mine ! îi ordonă negustorul ucenicului său.
— După o oră, acesta se întoarse amărît :
— La adresa dată locuiesc trei cu numele Templer și nici unul nu a recunoscut că vă e dator, iar unul mi-a dat și două palme.
— John, întoarce-te repede ! Acesta este datornicul.

937 Un scoțian plecat în stațiune de odihnă scrie acasă
„De cînd am venit aici plouă întruna !"
A doua zi primește o telegramă
Vino acasă, aici plouă mai ieftin !"

938 Un francez aflat în vizită în Anglia îl întreabă pe un localnic :
— Ce gîndiți despre glumele referitoare la pretinsa zgîrcenie a scoțienilor ?
— Cred c-ar trebui să fie mai economi !

939 Doctorul e sunat în miez de noapte de familia McIntosh să vină imediat, deoarece copilul lor înghiţise un *şiling*. Cînd soseşte acolo, tatăl îl întîmpină cu vorbele

— E totul în ordine, doctore ! A înghiţit doar o monedă de un *penny*, *şilingul* l-am găsit sub pat.

940 McTavish duce un pardesiu vechi la croitor cerîndu-i să-i facă din el un veston.

— N-au rămas resturi de material ?

— Nu.

După un an cere să-i facă din veston o vestă şi repetă întrebarea, alegîndu-se cu acelaşi răspuns. Revenind după un alt an cu vesta, îi cere să facă din ea o şapcă.

— Nu ţi-a rămas nici acum resturi de material ?

— Nimic.

— Bine, atunci fă-mi din şapcă iar pardesiul de la început.

941 — De ce ai întîrziat ? îl întrebă învăţătorul pe Jonny.

— Pe strada noastră s-a adunat multă lume în jurul unui om care pierduse un penny şi eu a trebuit să aştept pînă a plecat toată lumea.

— De ce ?

— Fiindcă moneda era sub piciorul meu...

942 — Cît costă o cameră la hotelul dumneavoastră ? întrebă un scoţian.

— La etajul I, patru lire, la etajul II, trei lire, la etajul III, două lire şi la etajul IV, o liră.

— Mulţumesc ! Hotelul dumneavoastră nu este destul de înalt !

943 Trecînd prin Londra un scoţian văzu în vitrina unei prăvălii inscripţia „La noi totul se vinde cu cotul". Intrînd, el ceru :

— Daţi-mi trei coţi de whisky !

Privindu-l cu atenţie, comerciantul turnă puţin whisky într-un păhărel, apoi înmuindu-şi degetele

în el, făcu trei fandări ale braţului peste tejghea zicînd :

— Iată cei trei coţi de whisky !

— Cît costă ?

— Trei pence.

— Foarte bine. Vă rog împachetaţi-le spre a le putea duce cu mine.

944 — Cît costă o lecţie de franceză ? întrebă doamna McIntosh pe un profesor.

— 20 franci.

— E cam mult.

— Bine, dar eu sînt francez.

— Cu atît mai mult, n-aţi cheltuit nimic ca să învăţaţi această limbă...

945 — Mama vă roagă să-i împrumutaţi 10 ouă să le pună la clocit, zise John unei vecine.

— Bravo ! N-am ştiut că aveţi cloşcă.

— O să împrumutăm una de la o altă vecină.

946 — Ce părere ai despre stofa ce-am adus-o ? întrebă McIntosh pe fiul său.

— Destul de bună ! zise acesta.

— Păi, te-ai uitat numai pe dosul ei.

— Numai partea asta mă interesează, deoarece eu îţi port numai costumele tale întoarse.

947 Proverb scoţian „Cîştigă nouă, economiseşte zece !"

948 Un chelner scoţian îl întrebă pe colegul său :

— De ce nu-l dai afară pe beţivul ăla ? Am observat că l-ai trezit de cîteva ori şi el a adormit iarăşi.

— Nu-l dau afară, pentru că de cîte ori îl trezesc, el întreabă cît a costat vinul, plăteşte şi iar adoarme.

949 — Ce-aştepţi pe gerul acesta în stradă ? fu întrebat un scoţian.

— Păi, am scăpat sticla cu whisky şi s-a spart.

— Şi-acum ce vrei ?
— Aştept să îngheţe, ca să-l pot duce acasă.

950 Jim termină liceul în mod strălucit şi tatăl său îi spuse
— Bravo, dragă ! Ce cadou vrei să-ţi fac ?
— O, aş dori o motocicletă.
— Ei, pentru asta îmi trebuie bani mulţi. Eu îţi iau mai bine un pepene...
— Bine, tată.
Peste patru ani Jim termină şi facultatea, tot în fruntea promoţiei. Din nou e felicitat de părintele său, care iar îl întreabă ce cadou doreşte.
— Eu zic, tată, să bem împreună o bere.
— Vai, dragul meu, dar să ştii că berea nu face bine la stomac, dacă o bem după pepene.

951 *Unui „scoţian"*

Copilu-şi creşte ca pe-o floare...
Cu apă, aer şi cu soare !

952 *Unui oltean*

De o isteţime maxi,
„Econom" cum îi e firea,
Vrea din mers să ia un taxi...
Pentru-a nu plăti pornirea.

953 *Soră şi frate*

— Din tortă numai tu mănînci, Ionel ?
Ce, mama ţi-a făcut-o numai ţie ?
La frate-tău nu te gîndeşti defel ?
— Ba mă gîndesc întruna... să nu vie !

954 *Definiţie*

Avarul este omul cel mai darnic
Şi cel mai altruist din tot poporul,
Întreaga viaţă se trudeşte-amarnic
Să fie fericit... moştenitorul !

955 *Unui avar*

Simțind că inima-i tresaltă,
De mila care-l copleșea,
Pomană începu să-și dea
Din mîna dreaptă în cealaltă !

956 *Unui zgîrcit care nu răspunde la salut*

Nu știu cum să vă explic !
Dar e-al naibii de avar !
Nu dă, domnule, nimic...
Nu dă nici din cap măcar !

957 *Discuție în clasă*

— E zgîrcit și nu ți-ar da
Nici un pix elev Mihai !
— Mie tot mi-a dat ceva...
Ieri mi-a dat un guturai !

958 *Interviu cu o pușculiță*

Pușculița lui Andrei
Cic-a dat de un necaz !
Doar bunicu-a pus cinci lei
Și cu-atîta a rămas !

959 *Unui avar*

Așa de zgîrcit ești, vere,
Că întreci orice măsură,
Nu mi-ai da, oricît ți-aș cere,
Nici măcar din... incultură !

960 *Scara de la tramvai*

Sînt grozav de supărată
Pe băieți ca și pe fete,
Fiindcă sînt repartizată
Celor ce nu iau bilete !

Capitolul 4

În anturajul oamenilor celebri

961 — Maestre, eu pictez cîte un tablou pe zi, dar îmi trebuie un an ca să-l pot vinde... i se plînse un tînăr pictorului Aman.

— E explicabil, dragul meu. Dacă ai lucra la tablou un an, sînt sigur că l-ai putea vinde într-o zi.

962 Plecînd într-o zi de acasă, Ampère pusese pe uşă un bilet cu următorul conţinut „Mă întorc la 8". Terminîndu-şi treburile mai devreme, el se întoarse acasă pe la ora 6. Citind distrat biletul de pe uşă, zise :

— Pe unde o fi umblînd şi ăsta ? Mai revin peste două ore. Şi plecă.

963 — Ce bunuri aveţi de declarat fu întrebat la vamă filozoful grec Apolonius.

— Am Dreptatea, Moderaţia, Puterea, Stăpînirea de sine, Perseverenţa şi Curajul, răspunse acesta.

— Ele sînt sclavele dumneavoastră

— Nu. Stăpînele mele...

964 Escortat spre lagărul de internare, sub ocupaţie nazistă, Tudor Arghezi îşi ridică pălăria şi salută în direcţia statuii lui Tudor Vladimirescu. Gardianul care-l însoţea, îl întrebă circumspect :

— Pe cine aţi salutat ?

— O rudă apropiată ! răspunse poetul.

965 — Ce părere aveţi, maestre Arghezi, despre pictura mea făcută după poezia dumneavoastră ?

— Nu pot să-mi spun părerea, deoarece poezia mea e scrisă cu creionul, iar opera dumitale are prea multe culori.

966 Un tînăr poet s-a plîns lui Arghezi că poeziile îi sînt refuzate peste tot

— Cum aș putea sparge, maestre, acest complot al tăcerii ?

— Luînd parte la el ! îi răspunse calm poetul, după ce citise cîteva dintre poeziile interlocutorului său.

967 — Unui poet de talia dumitale ar trebui să i se ridice statuie încă din viață ! i se adresă lui Arghezi un admirator.

— Prefer ca oamenii să se întrebe de ce Arghezi n-are nici o statuie, decît să se mire pentru că i s-ar fi făcut una.

963 — Mi-a plăcut vinul de Drăgășani, dar sper să-mi placă și mai mult cel de Cotnari ! îi spuse lui Victor Babeș generalul neamț încartiruit la institutul său în timpul primului război mondial.

— Mă tem că moldovenii n-o să trateze învinșii chiar cu ce au ei mai bun, oricît de vestită e ospitalitatea lor ! răspunse vizionar marele savant patriot.

969 Balzac pretindea că e bun grafolog. Într-o zi cineva îi prezentă carnetul unui copil, rugîndu-l să spună ce viitor îi prevede micuțului.

— Nu vă supărați dacă vă spun adevărul ? dori să știe prozatorul.

— Deloc.

— Ei bine, după scris, copilul acesta n-are nici un viitor, fiind superficial și nătîng.

— Rămîne valabil ce-ați spus chiar dacă acest caiet vă aparține din vremea cînd erați elev ?

— Da. Fiindcă eu prezic numai *viitorul*, nu și *trecutul* ! răspunse cu prezență de spirit... grafologul.

970 Balzac fu vizitat de un creditor care-l somă :

— Dați-mi banii pe care vi i-am împrumutat, deoarece trebuie să-mi plătesc mîine o datorie...

— Cum, nu ți-e rușine ! Faci datorii și vii să ți le plătesc eu ! țipă la el marele scriitor, făcîndu-l să plece năucit.

971 Jucînd într-o piesă rolul unei cerșetoare, Sarah Bernhardt a uitat la intrarea în scenă să-și lase în cabină brățara masivă din aur. La replica ei :

— N-am ce mînca. Sînt flămîndă ! un spectator îi răspunse :

— Vinde-ți brățara !

— Am încercat, dar nu e veritabilă ! ripostă cu prezență de spirit marea actriță.

972 — Maestre, de ce cînd urcați acest deal, țineți capul foarte plecat ? i se adresă sculptorul Romul Ladea poetului Lucian Blaga pe cînd suia împreună Feleacul.

— Eu cred că orice poet este o cariatidă. El ține cerul pe umeri ! răspunse poetul după cîteva minute de tăcere blagiană.

973 Un fost coleg de liceu al lui Lucian Blaga, ajuns mare bancher, întîlnindu-l după mulți ani îl întreabă

— Ce s-a ales de tine ? N-am auzit să fii printre cei mari.

— Nici eu nu te-am întîlnit printre aceștia. Deci, sîntem chit.

974 — Ce părere ai, domnule Boileau, despre versurile mele ? îl întrebă Ludovic al XIV-lea.

— Maiestate, ați dorit să faceți versuri slabe, ei bine, cum pentru Înălțimea voastră nimic nu e imposibil, vă pot spune că ați reușit.

974 La examenul de astronomie Max Born a fost întrebat ce trebuie să facă atunci cînd cade o stea.

— Mă uit la ceas ! răspunse el.

— Ca să știi la ce oră ai avut o anume dorință ?

— Nu, ci pentru a putea calcula acasă orbita ținînd seama de timp, constelație, direcția mișcării și lungimea traiectoriei.

975 Întrebat de o admiratoare cum își realizează sculpturile sale, Brîncuși răspunse :

— Cînd iau un bloc de marmură, sau un butuc de lemn, înlătur cu dalta tot ce au de prisos.

— Dar ce considerați că e de prisos.

— Ceea ce cade pe de lături după ce am desprins esențialul ! precizează enigmatic artistul.

976 Un necunoscut îi trimite lui Brâncuși fotografia sa, cerîndu-i artistului să-i confirme asemănarea cu el. Sculptorul îi răspunde : „Sînteți dezavantajat, asemănarea este doar fizică".

977 Un diletant în ale scrisului l-a atacat pe Caragiale într-o gazetă.

— Articolul dumitale îl socot o provocare la duel ! i se adresă marele dramaturg și-ți voi răspunde tot în scris. Consideră-te deja mort.

978 Caragiale se debarasa de pisălogii pe care-i întîlnea pe stradă spunîndu-le :

— Iartă-mă că nu mă opresc, dar văd apropiindu-se de mine un mare pisălog.

979 — Ce ziceți, coane Iancule, de piesa al cărei conținut îl am în cap ?

— E minunată, dar să n-o pui pe hîrtie că o strici...

980 Odată, actorul Ion Livescu i-a propus lui Caragiale să meargă împreună cu el la premiera unei noi piese de teatru. Atunci a avut loc următorul dialog :

— Merg, merg cu plăcere !

— Luăm un fotoliu de orchestră !

— Nu, nu ! Stau în ultima bancă.

— De ce ? s-a mirat Livescu.

— Ca să pot fugi cel dintîi în caz de incendiu sau dacă piesa e proastă...

981 — Cum ți se pare piesa mea ? îl întreabă pe George Călinescu un dramaturg mediocru.

— Cred că dacă ai atribui-o celui mai mare dușman al dumitale, l-ai discredita în mod cert ! îi replică marele critic.

982 — Ce este mai important într-o partidă de șah, deschiderea, jocul de mijloc sau finalul ? îl iscodi un tînăr pe marele maestru Ciocîltea.

— Dragul meu, răspunsul este egal cu cel solicitat de întrebarea „Care picior este mai important la un scaun cu trei picioare ?"

983 — Cum vă place expoziția, maestre ? fu întrebat pictorul Ciucurencu de către un critic de artă.

— E interesantă, iar tabloul acela mare din mijloc mi-a provocat lacrimi.

— Cum putea să vă impresioneze atît de mult o natură moartă ?

— Fiindcă eu sînt viu și cînd le-am aranjat, la previzionare, tocmai ăsta mi-a căzut pe picior.

984 Întîlnind un tînăr pe banca din parcul unde ședea din cînd în cînd în ultimii ani ai vieții sale, savantul Henri Coandă îl întrebă cum își petrece timpul liber.

— Ca dumneavoastră, nefăcînd nimic ! zise acesta cu seninătate.

— Bine, dar eu cînd eram ca dumneata n-aveam timp liber.

— Ce făceați ?

— Studiam fizica.

— Cum ? Păi asta eu am terminat-o acum cîțiva ani, cînd am absolvit liceul !

985 — Cum ați impus lumii „efectul Coandă ? l-a întrebat un ziarist pe Henri Coandă.

— El m-a impus pe mine, nu eu pe el ' a precizat savantul.

986 — Ce haine scumpe poartă prințul ! exclamă un curtean plin de admirație.

— Ce păcat că ambalajul este mai valoros decît conținutul ! răspunse N. D. Cocea.

987 Președintele S.U.A. Calvin Coolidge era taciturn. La un banchet, o actriță i s-a adresat astfel

— Domnule președinte, am făcut pariu cu o colegă că n-o să schimbați cu mine mai mult de două cuvinte.

— Ați cîștigat ! i-a răspuns acesta.

988 — Cîți înțelepți are Moldova ta acum, cînd ești la Constantinopol ? îl întreabă sultanul pe Miron Costin.

— Cu unul mai puțin, mărite sultan.

— Dar dacă aș veni și eu la voi, cîți înțelepți veți avea ?

— Tot atîția înțelepți și un sultan de prisos !

989 Coșbuc, care trecea foarte rar pe la terasa Oteteleșanu, locul de întîlnire a scriitorilor, nimeri o dată acolo cînd cafeneaua era goală.

— Domnule, i se adresă un chelner, luați loc la altă masă, aceasta e rezervată poeților.

— Scuzați-mă ! spuse Coșbuc și se mută alături.

990 Pictorul Degas a asistat la o licitație unde un tablou al său, aparținînd unui bogătaș, s-a vîndut cu 500 000 franci. Cineva i s-a adresat

— Cum vă simțiți, maestre ?

— Ca un cal care a cîștigat marele premiu și el capă numai ovăz.

991 — Piesa asta a lui Caragiale — *Năpasta* — poate fi socotită ca și căzută, spuse un adversar al dramaturgului înainte de spectacol.

— Da, însă căzută din cer ! ripostă Delavrancea, care auzise pronosticul.

992 Diogene, fiind îmbiat cu un pahar de vin, vărsă lichidul pe jos.

— De ce-ai făcut aceasta ? îl întrebă gazda.

— L-am răsturnat eu înainte de a apuca el să mă răstoarne ! răspunse înțeleptul.

993 Alexandre Dumas-tatăl a scris multe romane. Într-o zi un cunoscut îi ceru să-i explice un amănunt dintr-o operă a sa.

— Nu-mi amintesc ! răspunse scriitorul.
— Bine, dar dumneavoastră ați scris romanul.
— Sigur, însă nu l-am și citit...

994 — Bine, măi Thomas, îi spuse un prieten care-l vizita acasă pe marele inventator Edison, de ce nu repari poarta pe care am deschis-o atît de greu ?
— Pentru că fiecare *intrare* și *ieșire* sporește volumul apei din rezervorul meu cu 5 litri ! preciză ingenioasa gazdă.

995 — Poftiți, micul dejun e servit ! zise menajera profesorului Einstein.
— Adu-l aici, sînt ocupat.
— Nu vreau să mai pățesc ca ieri.
— Adică ?
— Ați fost așa de distrat încît ați scris cu cafea și ați băut cerneala.

996 Deoarece uitase să-și ia ochelarii, Einstein îi ceru chelnerului să-i citească lista cu meniuri. Acesta îi răspunse prompt
— Nu pot, domnule ! Nici eu nu știu citi. Sînt analfabet ca și dumneavoastră.

997 Un ziarist îi ceru lui Einstein să-i explice teoria relativității.
— Nu pot ! răspunse marele fizician.
— Cum așa ?
— Mai întîi e foarte complicată și greu de însușit, iar în al doilea rînd după interviul dat lui Max Plank mi-am dat seama că nici eu însumi n-am prea priceput-o.

998 Einstein avea un șofer isteț, care-l însoțea la toate conferințele. Într-o zi acesta îi spuse marelui fizician
— Conferința de astăzi am mai auzit-o de cîteva ori, încît aș putea s-o țin și eu.
— Foarte bine. Mîine ne schimbăm rolurile.

Spre uimirea lui Einstein, șoferul se descurcă admirabil. Cînd, însă, la discuții un profesor îi puse vorbitorului o întrebare grea, acesta răspunse:

— Soluția e simplă. O va prezenta șoferul meu, deoarece eu mă grăbesc. Și plecînd îl lăsă pe Einstein să se descurce mai departe.

999 — În ce sîntem azi — întrebă Einstein.

— Uită-te în ziar ! îi răspunse soția.

— Inutil, e de ieri...

1000 Cînd sosi în America, soția îl sfătui pe Einstein să-și cumpere un palton nou.

— N-are rost, aici nu mă cunoaște nimeni ! ripostă savantul.

După un an, stăruitoarea soție îi repetă recomandarea, dar răspunsul fu

Acum chiar că n-are nici un rost, deoarece mă cunoaște toată lumea de aici.

1001 — Domnule Eminescu, vă rog să mă scuzați pentru ofensa ce v-am adus-o într-un articol... spuse un ziarist marelui poet.

— Domnule, e bine pentru dumneata c-am aflat numai *acum* de necuviința comisă.

1002 Pe cînd îndeplinea funcția de sufleur în trupa lui Pascaly, Eminescu era prost îmbrăcat. Într-o zi directorul îi remarcă ținuta și-i spuse

— Ia banii aceștia și descară să-mi vii cu *haine și ghete !*

Seara Pascaly își aminti de dispoziția dată și-l întrebă pe sufleur

— Unde-s hainele și ghetele ?

— Aici, zise Eminescu, arătîndu-i operele lui *Heine și Goethe*, pe care le cumpărase cu banii primiți.

1003 Un flașnetar executa o arie de-a lui George Enescu, cînd acesta tocmai trecea pe lîngă el.

— Uite așa se învîrte manivela ! interveni compozitorul, accelerînd ritmul.

Peste cîteva săptămîni ajungînd din nou pe lîngă flaşnetarul respectiv, nu mică îi fu mirarea marelui muzician cînd văzu pe instrument o placă avînd inscripţia *Sînt elevul marelui Enescu.*

1004 — Maestre, cum aş putea scrie o simfonie ? îl întreabă un tînăr pe George Enescu.

— De ce nu începi cu un lied sau cu un dans ?

— Păi, dumneavoastră aţi scris o simfonie de foarte tînăr.

— Da, însă eu n-am întrebat cum.

1005 — Nu vă plictisiţi să compuneţi mereu muzică ? îl întreabă un boier pe Enescu.

— Ba da, însă e mult mai plictisitor să nu faci nimic toată viaţa.

1006 — A coborît maestrul ? întrebă un vizitator.

— Enescu nu *coboară* niciodată ! răspunse Yehudi Menuhin.

1007 Într-un spectacol un tînăr actor avea o singură replică „Majestate, flota engleză a distrus flota spaniolă". Fiind emoţionat, el zise „Majestate, flota spaniolă a distrus flota engleză !"

Maria Filotti, care era regina, neavînd o replică adecvată pentru acest anunţ inversat, izbucni : „Nu te cred ! Eşti un spion. Piei din faţa mea !"

1008 — Sînt în faţa unei nedumeriri ! zise Frederic cel Mare la o petrecere unde invitase mai mulţi academicieni. De ce un pahar cu şampanie are un sunet mai cristalin decît umplut cu vin ?

— Maiestate, noi academicienii nu ne putem pronunţa, răspunse decanul de vîrstă al invitaţilor deoarece salariile noastre nu ne permit asemenea experienţe.

1009 Marele maestru de şah Florin Gheorghiu călcă pe picior, un trecător, din greşeală.

— *J'adoube* (îndreptare) ! se scuză el imediat.

— A. sînteți șahist ? îl întrebă trecătorul.

— Da.

— Păi, atunci ar trebui să știți că *j'adoube* se spune totdeauna înainte și nu după ce ați mutat o figură.

1010 Un student încearcă să-l păcălească pe marele medic internist Iuliu Hațieganu, așezîndu-se într-un pat din salonul vizitat de acesta și simulînd o boală.

— Scoate limba ! îi ceru profesorul cînd ajunse la el. După ce i-o privi, i se adresă cu fleru-i cunoscut :

— Fă-ți formele de ieșire. Boala ți-a trecut...

1011 La examen, profesorul Iuliu Hațieganu îi ceru unui student să stabilească diagnosticul unui bolnav. Neputînd găsi răspunsul adecvat, studentul recurse la o șmecherie, zicînd :

— Onoarea mă împiedică să răspund, deoarece bolnavul mi-a șoptit boala de care suferă.

— Și pe mine tot onoarea mă împiedică să vă dau notă de trecere, deoarece bolnavul e mut din naștere.

1012 — Domnule Hegel, arde casa ! strigă valetul înspăimîntat.

— Spune-i soției, ea se ocupă de casă ! răspunse filozoful concentrat asupra ideilor sale.

1013 Cînd Thor Heyerdahl porni în expediția Kon-Tiki, un fabricant îi oferi „praf contra rechinilor", spunîndu-i că, împrăștiat în ocean, acesta alungă orice rechin.

— Este sigur acest praf ? dori exploratorul să

— Aceasta ne veți spune dumneavoastră dacă vă veți mai întoarce... preciză negustorul.

1014 O contesă îi ceru lui Victor Hugo un autograf. Scriitorul îi trimise o scrisoare iscălită, cerîndu-și scuze că nu obișnuiește să dea autografe. Contesa, neînțelegînd gluma, se supără foc, rupînd scrisoarea.

1015 — Cu ce vă ocupați ? îl întrebă vameșul pe Victor Hugo.

— Scriu.

— Bine, bine, toți scriem. Dar din ce trăiți ?

— Din pana mea.

— A, deci sînteți negustor de pene !

1016 Un boier care avea o odraslă fluşturatecă îi ceru lui Iorga, cînd acesta era prim-ministru, o slujbă uşoară şi bine plătită pentru copilul său.

— Să ia în primire calul lui Mihai Viteazul ! propuse marele savant.

— N-am înțeles ce-ați spus... zîse boierul.

— Din cîte știu, el bate zilnic trotuarul din fața Universității şi ar putea astfel păzi măcar bidiviul marelui voievod, să nu i-l fure nimeni de pe soclu. Altă slujbă mai uşoară n-am pentru el.

1017 La întîlnirea obişnuită de la cofetăria din Zürich, dintre scriitorul Gottfried Keller şi pictorul Böcklin, acesta din urmă veni într-o zi cu nepotul său. Cum întîlnirea lor era totdeauna tăcută, iar de data aceasta nepotul strănută de vreo două ori, la despărțire scriitorul îi spuse pictorului :

— Să nu mai vii cu nepotul, e prea guraliv !

1018 — Sper că pînă am sosit eu nu l-ai plictisit pe domnul Rudyard Kipling prea mult ? o întrebă mama pe o fetiță de opt ani care-l primise pe scriitor.

— Eu am fost foarte cuminte, însă el m-a sîcîit cu tot felul de întrebări... răspunse micuța.

1019 La un concert al său, Dinu Lipatti făcu o schimbare în program, introducînd o compoziție a lui Beethoven. Un critic publică în presă un articol care nu recunoștea nici o valoare acestei bucăți. Lipatti îi telefonă criticului :

— Alo !

— Cu cine vorbesc ? întrebă criticul.

— Cu sufletul lui Beethoven, care s-a supărat pentru critica ce i-ai făcut-o.

1020 La un concert al lui Liszt în fața țarului, acesta din urmă începu să vorbească la un moment dat cu cei din loja lui. Pianistul încetă ostentativ de a mai cînta.

— De ce te-ai oprit ? îl întrebă țarul.

— Cînd vorbește împăratul toți trebuie să tacă și să-l asculte ! răspunse Liszt semnificativ.

1021 — Cinci ani am trăit printre canibali... povesti Livingstone, pe cînd se afla în vizită la niște prieteni.

— Vai, îmi pare așa de rău, dar noi n-avem la masă decît carne de porc ! ripostă gazda.

1022 — Domnule Eugen Lovinescu, trebuie să faceți ceva să mai slăbiți ! îi recomandă medicul voluminosului critic.

— La ce vă gîndiți ?

— Păi, să vă mișcați, să munciți, să... Apropo, cîte kilograme aveți ?

— Mult mai puțin decît numărul volumelor scrise pe mine.

1023 Un tînăr picta într-un parc din București, iar aproape de el se afla un individ care făcea același lucru. Uitîndu-se la lucrarea acestuia, tînărul își permise să-i dea sfaturi, pentru care celălalt mulțumi călduros. Apoi tînărul îl întrebă

— Nu știți cumva pe unde stă de obicei marele pictor Luchian cînd vine prin parcul acesta ?

— Ba da. Pe scaunul meu.

1024 — Ce vrei să faci cu această stranie pensulă ? întrebă Luchian pe un elev de-al său care fuma.

— Cu ea zugrăvesc norii, maestre !

1025 Intrînd îngîndurat într-o frizerie Macedonski uită să-și scoată pălăria cînd ceru să fie tuns.

— Sînteți amabil să vă scoateți pălăria ? i se adresă frizerul.

— Vai, n-am remarcat că aici sînt și femei ! se scuză politicosul poet.

1026 — Tată, e drept că oamenii geniali nu au copii geniali ? îl întreabă Klaus pe Thomas Mann.

— Eu cred invers, dragul meu, copiii geniali n-au parte de părinți pe potrivă ! răspunse mărinimosul scriitor.

1027 — Domnule Manolescu, mi-a plăcut cum ați jucat în seara aceasta tot atît de mult ca atunci cînd l-ați jucat pe Rigoletto, i se adresă un admirator marelui actor. Vă rog dați-mi un autograf pe fotografia aceasta a dumneavoastră.

— Cu plăcere, zise artistul, și-i scrise „Singurului spectator care susține că m-a văzut jucînd pe Rigoletto".

1028 — Cum funcționează telefonul ? îl întreabă o cucoană pe Marconi.

— Închipuiți-vă un cîine care ar sta cu botul în Londra și cu coada în Roma. Dacă-l tragi de coadă la Roma, el latră la Londra.

— Interesant, zise cucoana, dar ce este telegrafia fără fir ?

— Același lucru, dar fără cîine.

1029 — Arătați îngrijorat. Ce vă neliniștește ? i se adresă un ministru marelui nostru medic Gheorghe Marinescu, cînd îl vizită la clinică.

— Optimismul meu, în raport cu promisiunile dumneavoastră ! răspunse acesta.

1030 În timpul său liber, marele chimist Mendeleev avea pasiunea realizării unor obiecte utile pentru tablouri, geamantane ș.a. Materialele care și le procura de la un negustor din piață. Într-o zi, un localnic văzîndu-l plecînd aceste materiale, se adresă negustorului :

— Cine-i bărbatul acesta impozant ?

— A, e renumitul fabricant de geamantane din orașul nostru.

1031 Un căpitan de-al lui Mihai Viteazu, căzut prizonier la turci, este întrebat dacă vrea să devină aliatul lor.

— Dacă sultanul știe că un căpitan al lui Mihai nu se vinde, de ce încearcă să-l cumpere ? Iar dacă socoate că se vinde, ce nevoie mai are de el ? ripostă prizonierul cu demnitate.

1032 Nepotul arhitectului Mincu se interesă la ce proiect lucrează unchiul său. Aflînd că e vorba de o școală, el spuse

— Unchiule, fă clasele rotunde !

— De ce ?

— Ca să nu ne mai poată pune mereu învățătorul la colț.

1033 — De cîte ori cedez locul în tramvai, îmi atrag simpatia celor din jur, povesti voluminosul poet Ion Minulescu, prietenilor săi adunați la o masă de la Capșa.

— Cum așa ? dori să afle unul.

— Păi, unde am șezut eu, se pot așeza trei persoane deodată.

1034 — Te felicit pentru cartea *Pe aripile vîntului*, dar te rog să-mi spui cine a scris-o pentru tine ? i se adresă o prietenă debutantei Margaret Mitchell.

— Mă bucur că ți-a plăcut, dar te rog să-mi spui cine a citit-o pentru tine, ca s-o considere bună ?

1035 Condamnat la moarte prin decapitare, marele umanist englez Thomas Morus a fost întrebat de bărbierul închisorii, în ziua execuției

— Doriți să vă tund ?

— Nu merită să cheltuiesc banii pe un cap care nu-mi mai aparține ! răspunse stoicul condamnat.

1036 — Domnule Moisil, multe cărți trebuie să fi devorat dumneavoastră, ca să știți atîtea ! îi spuse un admirator marelui matematician la ieșirea de la o conferință a sa.

— Nu cei care *devorează* multe trebuie lăudați, ci cei care *digeră* bine !... replică gînditorul.

1037 Un demnitar din Salzburg, la reîntoarcerea lui Mozart după concertele de la Viena, se adresă din respect, micului muzician, la plural :

— Așadar, noi am fost în Franța și în Anglia, am fost primiți la Curtea din Viena, am fost aplaudați frenetic.

— Totuși, eu nu v-am văzut în nici unul din aceste locuri ! se miră Mozart.

1038 Fiind flatat mereu de un pișălog care-l compara cu Caragiale, Tudor Mușatescu ripostă

— Da, avem amîndoi cîte *ceva* din Caragiale eu din *spiritul* lui, matale din *personaje*...

1039 — Dragul meu, te admir mult, dar nu-i pot suferi pe „mușatiști", îi mărturisi un amic lui Tudor Mușatescu.

— Te cred, deoarece și pe mine aceștia mă ucid ! precizează dramaturgul.

1040 — Ce este un *alibi*, maestre ? îl întrebă pe Tudor Mușatescu o admiratoare.

— Alibi este dovada criminalului că el n-a fost de față cînd și-a ucis victima.

1041 — Închin acest pahar pentru învingerea francezilor, care sînt ticăloși, cu excepția cîtorva, printre care intră și cei de față ! zise ofițerul care-l capturase pe Napoleon după înfrîngerea de la Waterloo.

— Eu închin pentru englezi, care au fost totdeauna gentlemeni, cu unele excepții, printre care și cei de față ! răspunse aghiotantul lui Napoleon.

1042 — Unde ai fost, maestre, de te-ai udat în halul acesta ? se adresă gazda celebrului savant Hermann Oberth.

— Păi nu mi-aţi propus să rămîn peste noapte la voi, deoarece afară plouă ?

— Ei şi ?

— Nu aveam pijamaua la mine şi m-am dus după ea acasă.

1043 — Domnule Onicescu, e adevărat că aţi împlinit 90 de ani ? se interesă un admirator al marelui matematician.

— Sînteţi greşit informat. Numai actele mele au împlinit această vîrstă, eu nu ! ripostă savantul nostru.

1044 — Cum se poate ca dumneavoastră să scrieţi şi poezii ? fu întrebat Oppenheimer.

— Foarte simplu. Ca om de ştiinţă mă silesc să exprim într-o formă clară ceva neştiut pînă atunci, iar ca poet mă căznesc să redau într-o formă numai mie clară ceea ce lumea ştie de mult.

1045 Într-o zi, Paganini se opri lîngă un copilaş necăjit, care zdrăngănea dintr-o scripcă spre a aduna nişte bănuţi pentru mama lui bolnavă. Marele virtuoz îşi scoase vioara şi execută o improvizaţie care făcu o mulţime de trecători să arunce mulţi bani în pălăria copilului.

1046 — Cît mă costă ? întrebă Paganini pe vizitiul care-l dusese pînă la concertul din seara respectivă.

— Douăzeci de franci !

— Cum, s-au scumpit trăsurile ?

— Nu, dar cînd cîştigaţi 4 000 de franci cîntînd numai pe o singură coardă, puteţi plăti şi 20 de franci unui birjar prompt.

— Uite ce-i ! Ia deocamdată doi franci şi ceilalţi îi vei primi cînd vei reuşi să mă duci pe o singură roată ! îl atenţionă celebrul violonist.

1047 La examenul de anatomie, profesorul clujan Victor Papilian, văzînd că un student nu cunoştea întrebarea de pe bilet, îl întrebă

— Vrei alta ?

— Da, răspunse acesta luminîndu-se la faţă.

Cum nici la aceasta examinatul nu putu răspunde, profesorul i se adresă

— Vrei ceva ?

— Da. Alta.

— Nu, altul !

1048 — Nu v-am văzut de mult, domnule Cincinat Pavelescu ! i se adresă amfitrioana.

— Am fost bolnav, era să mor otrăvit ! răspunse causticul epigramist.

— V-aţi muşcat limba ? nu se lăsă mai prejos interlocutoarea.

1049 Găsind la anticariat o carte a sa, pe care o dăduse unui cunoscut cu dedicaţie, Camil Petrescu o cumpără şi i-o trimise acestuia din nou, cu următorul text „Îmi menţin vechea dedicaţie şi azi, *Camil Petrescu*.

1050 Cezar Petrescu se aşezase pe o bancă din parcul oraşului Buşteni. Alături sedea o tînără adîncită în lectura romanului său *Întunecare*. După un timp, scriitorul i se adresă

— Ce citiţi ?

— O carte excelentă, vă rog nu mă deranjaţi ! răspunse tînăra stingherită.

Scriitorul se ridică cu faţa luminată de un surîs, continuîndu-şi drumul plin de înţelegere.

1051 — Te rog împrumută-mi cartea aceasta ! i se adresă Ion Pillat lui Perpessicius.

— Nu pot.

— N-am să uit acest refuz.

— E preferabil, decît să fi uitat să mi-o înapoiezi ! conchise Perpessicius.

1052 Un spaniol bogat veni la Paris, ca Picasso să-i facă portretul, în perioada cubistă a acestuia. La înapoiere în țară, vameșii au considerat că pictura nu e un portret ci schița unei mașini secrete. Fiind consultat un inginer, acesta se pronunță astfel :

— Dacă-i mașină să fiți liniștiți, ca nu va funcționa niciodată...

1053 — Care e cel mai mare miracol în artă ? a fost întrebat Picasso de un muzeograf.

— Rubens.

— De ce ?

— Fiindcă din cele 2 000 de tablouri pictate i s-au păstrat 4 000.

1054 — Pablo, cum de n-ai nici un tablou de-al tău în cameră ? îl întrebă un prieten pe Picasso.

— Unele îmi plac chiar foarte mult, dar se vînd prea scump ca să-mi permit să le cumpăr eu... răspunse pictorul.

1055 Cumpărînd o pictură a lui Picasso, un bancher îl întrebă pe artist :

— Ce reprezintă această lucrare ?

— Pentru dumneavoastră un Picasso veritabil, pentru mine 20 000 dolari.

1056 — Cum, nu ții minte viteza sunetului ? se miră Max Planck de ignoranța lui Einstein.

— N-are rost să țin minte ceea ce se poate găsi în orice manual, iar ceea ce țin eu minte încă nu se găsește în nici un manual ! răspunse savantul.

1057 — Fiind invitat la o cafea în salonul unei familii înstărite, Ciprian Porumbescu fu întrebat de gazdă care scontase pe un recital :

— Unde-ți este vioara, maestre ?

— Acasă. Ea nu suportă cafeaua.

1058 Pe patul de moarte, Rabelais se adresă prietenilor

— Iertați-mă că las după mine numai datorii. Restul dați-l săracilor !

1059 — Domnule Racoviță, puteți să-mi spuneți de ce în saloanele bogaților se pot întîlni savanți, dar invers nu, i se adresă un ministru care-l invitase la masă pe marele exploatator.

— E simplu ! răspunse musafirul. Savantul cunoștea valoarea bogăției, dar bogătașul nu are idee de valoarea științei.

1060 — Ce părere aveți despre lucrarea mea ? întrebă un student pe filozoful D. D. Roșca.

— Are cîteva lucruri bune și noi.

— Mă bucur.

— Da, însă cele bune nu sînt noi, iar cele noi nu sînt bune ! conchise profesorul.

1061 — A cui vizită vă produce cea mai mare plăcere ? fu întrebat filozoful D. D. Roșca, cunoscut pentru marea prețuire a timpului său de gîndire.

— A celor care uită să mă viziteze ! sosi răspunsul prompt al profesorului clujan.

1062 — Ce norocos e Rossini ! Deși fără talent, are succese nemaipomenite ! zise un muzician de mîna a patra, plin de invidie.

Auzind cele spuse de acesta, Rossini replică

— Ce ghinionist și domnul X ! E plin de talent și n-are niciodată succes !

1063 — Maestre, după ce ați ajuns la extraordinara abilitate tehnică la care sînteți, mai aveți nevoie de studiu ? îl întrebă o contemporană pe marele compozitor și pianist A. G. Rubinstein.

— Dacă n-aș studia o zi, mi-aș da imediat seama ; dacă n-aș studia două zile, v-ați da și dumneavoastră seama, dar dacă n-aș studia trei zile la rînd-și-ar da seama tot publicul.

1064 — Văzînd lumină în laboratorul său la miezul nopții, Rutherford intră să vadă ce se întîmplă. Găsindu-și acolo asistentul său, i se adresă :

— Ce faci aici ?
— Lucrez.
— Dar ziua ce faci ?
— Lucrez.
— Bine, dar atunci cînd mai gîndeşti ?

1065 Compozitorul Saint-Saens ţinea în casă un căţeluş. Proprietăreasa îi trimise un bilet nepoliticos „Casa mea nu e grădină zoologică !"

Înainte de a se muta, compozitorul îi răspunse „Eu plec ; mutîndu-te în locul meu, casa devine sigur grădină zoologică !"

1066 — Unde aţi dori să fiţi înmormîntat ? fu întrebat Schopenhauer.

— Nu are importanţă locul. Posteritatea mă va descoperi oriunde ! răspunse filozoful.

1067 — Alo ! Aici Bernard Shaw.
— Ce doriţi ?
— Vreau să vă comunic că vestea despre moartea mea, publicată în ziarul dumneavoastră, e puţin exagerată.

1068 Auzind un fluierat în sală, după ropotul de aplauze de la o premieră a sa, Bernard Shaw a ripostat astfel

— Dumneata, care ai fluierat, să ştii că sînt de aceeaşi părere în privinţa piesei. Dar ce putem face numai noi doi împotriva zdrobitoarei majorităţi ?

1069 Conducîndu-şi maşina pe un drum dificil, Bernard Shaw îi povestea avîntat şoferului, care şedea alături, subiectul unei noi piese pe care urma s-o scrie. Deodată şoferul îi smulse volanul din mînă.

— Ce s-a întîmplat ? ţipă dramaturgul.

— Iertare, dar viitoarea dumneavoastră piesă e atît de frumoasă încît n-aş vrea să muriţi înainte de-a o scrie.

1070 Mergînd cu elevii săi printr-o piaţă din Atena, unde erau expuse mărfuri din toate colţurile lumii, Socrate exclamă cu satisfacţie :

— Ce multe sînt lucrurile de care eu n-am nevoie !

1071 Prietenii care îl însoţeau pe Socrate spre locul unde urma să-şi bea otrava, îl căinau spunîndu-i

— Dascăle, dar mori nevinovat !

— Dar cum, v-ar fi plăcut să mor vinovat ? ripostă filozoful contrariat.

1072 — La ce-ţi serveşte, Socrate, să mai înveţi cîntatul din liră, de vreme ce curînd vei muri ?

— Ca să cînt din liră înainte de a muri ! sosi răspunsul prompt al filozofului.

1073 — Am auzit, maestre, că dumneavoastră mîncaţi cît doi înainte de a intra pe scenă, i se adresă un ziarist, care-i lua un interviu, marelui nostru bariton Petre Ştefănescu-Goangă.

— E drept, dar pe scenă cînt cît patru ! îi puse artistul.

1074 — De ce nu mi-ai curăţat cizmele ? îl întrebă Swift pe valetul său.

— M-am gîndit că degeaba le mai curăţ, că aşa o să vă întoarceţi cu ele murdare.

La plecarea scriitorului peste două zile, valetul îi ceru cheile de la cameră.

— Inutil să-ţi mai pui masa, întrucît mîine îţi va fi iarăşi foame, îi răspunse stăpînul.

1075 — Ştii că te-am căutat ieri ? îl întrebă un prieten pe marele umorist Tănase, căruia îi desenase cu creta un măgar pe poartă.

— Da, cînd am venit acasă ţi-am găsit cartea de vizită !

1076 În timpul unui spectacol, lui Tănase i se făcu rău. Fu adus repede un medic care-i examină. Cum

însă acesta era miop și-și uitase ochelarii acasă, după consult îi spuse bolnavului :

— Domnule, dacă intri în sală și-l auzi pe Tănase, să știi că-ți trece boala !

1077 — Cum se face că bărbatul pe care ni l-ai prezentat are părul negru, dar barba albă ? îl întrebă un actor pe Tănase.

— Simplu. El folosește mai mult maxilarele decît creierul ! precizează strălucitul comic.

1078 — Mereu lăudîndu-vă cu strămoșii, îmi vine să cred că sînteți înrudit cu cartofii ! îi spuse Păstorel Teodoreanu unuia de viță nobilă.

— Cum așa ?

— Păi și la cartofi partea cea mai bună e în pămînt ! precizează celebrul umorist.

1079 Păstorel Teodoreanu fu întrebat de gazda sa dacă i-a plăcut cafeaua pe care i-o servise.

— Dacă ce am băut a fost cafea, mîine să-mi dați ceai, iar dacă a fost ceai, să-mi dați numai cafea pe viitor ! răspunse chiriașul.

1080 — Eu nu beau vin decît la zile mari ! zicea Păstorel.

— Și ce înțelegi dumneata prin zile mari ? îl întrebă un novice.

— Zilele cînd beau vin...

1081 Primind o citație de la percepție, spre a-și plăti impozitul după venit, Păstorel, care în acel timp n-avea nici un venit, se prezentă zicînd

— N-am venit că am venit, am venit că n-am venit !

Perceptorul rămase cu gura căscată.

1082 Poetul George Topîrceanu fusese un timp revizor școlar la Vălenii de Munte. Ministrul învățămîntului, supărat pe glumele făcute de poet la adresa lui, îi spuse într-o bună zi :

— Sînt nemulțumit de activitatea dumitale. Să-ți dai demisia !

— Eu, în schimb, sînt mulțumit de dumneavoastră și cred că dacă-i vorba de demisie, să și-o dea cel care-i nemulțumit.

1083 Participînd la o adunare în care un milionar vorbea cu mîinile în buzunare, Mark Twain remarcă :

— Bine c-am ajuns să văd și un milionar care să stea cu mîinile în *propriile* lui buzunare !

1084 — Credeți în puterea educației ? întrebă un ziarist pe Mark Twain.

— Desigur. Dovadă că piersicul a fost cîndva un migdal amar, iar conopida o varză cu studii superioare.

1085 La pensiunea unde mînca, prietenii i-au făcut o farsă lui Mark Twain, punîndu-i în farfurie, cu complicitatea gazdei, imitația din lemn a unei pulpe de curcan, acoperită cu garnitură de orez.

— Să știți, *madame*, că această carne a fost cea mai fragedă din cîte am servit pînă acum în pensiunea dumitale ! se răzbună spiritualul scriitor.

1086 Zăbovind mult în fața unei săbii la muzeul din Washington, Mark Twain fu întrebat de prietenul ce-l însoțea :

— Ce te-a emoționat atît de mult ?

— Păi, e sabia marelui George Washington...

— De unde știi că e a lui ?

— Sînt absolut sigur, deoarece am văzut-o în numeroase muzee din America.

1087 Plecînd la drum cu mașina unui prieten ce era novice ca șofer, Mark Twain suferi o zguduitură cînd mașina se izbi de un pom.

— Fii bun și spune-mi cum oprești mașina cînd nu ai nici un pom la îndemînă ? îl întrebă scriitorul, făcînd haz de necaz.

1088 — De ce n-ai venit la noi în vizită ? fu întrebat pictorul Ţuculescu de către o cucoană.

— Fiindcă în timpul acela am pictat...

— Bine, dar noi am fost la dumneavoastră în vizită ! răspunse acesta.

— Ştiu, pentru că nici atunci n-am pictat ! precizã artistul obsedat de valoarea timpului său.

1089 — De cînd v-am admirat tablourile dumneavoastră, în fiecare peisaj din natură sînt şute de ochi care mă pîndesc iscoditor... îi mărturisi o tînără pictorului Ţuculescu.

— Mă bucur că am reuşit să vă fac să descoperiţi ceea ce natura avea dintotdeauna.

1090 La locuinţa din Baia Mare a sculptorului Vida Gheza veni în vizită o delegaţie de naturalişti interesaţi de un anume soi de cactus. Gazda se afla tocmai în seră, pasiunea lui din timpul liber, cînd i-au sosit musafirii. După lungi discuţii despre speciile pe care le cultiva artistul, unul dintre vizitatori, văzînd la plecare nişte pietre cioplite într-un colţ al curţii, puse întrebarea

— Locuiţi cu un pietrar în curte ?

— Da, răspunse sculptorul, însă el nu-i la uneltele sale acum.

1091 Sculptorul Vida Gheza era renumit ca mare amator de trunchiuri de lemn din care dădea la iveală chipuri şi siluete măiestrite. Văzînd într-o grădină un nuc falnic, pornit spre uscare, îl întrebă pe proprietar

— Nu-mi vinzi mie trunchiul pomului ăstuia ?

— Ba da. Cu opt sute lei vi-l tai în cîteva zile.

— Poţi să mi-l aduci şi acasă ?

— Bucuros.

Artistul îi dete ţăranului o arvună şi adresa.

Peste o săptămînă, la poarta casei lui Vida se opri o căruţă în care zăcea trunchiul de nuc tăiat surcele.

— Ce mi-ai adus, omule ? se revoltă sculptorul.
— Nucul, tăiat cum ne-am înțeles !
Răspunsul îl dezarmă pe cumpărător, care-și ascunse dezamăgirea sub un zîmbet blajin.

1092 — Maestre, în ce relații vă aflați cu divinitatea ? fu întrebat Voltaire.
— De concurență ! răspunse celebrul ironist. Cei care i se închină nu vorbesc cu mine și viceversa.

1093 — Voltaire, distrează-mă cu o anecdotă de-a dumitale ! îi porunci regele în timpul prînzului la care-l invitase pe scriitor.
— Sire, mă simt prost pentru așa ceva ! se eschivă musafirul iritat de tonul gazdei.
— Cum așa ? M-ai auzit pe mine vreodată că mă simt cam prost ca să domnesc ?
— Din păcate nu, niciodată.

1094 — La Paris vi s-au ars cărțile ! îl înștiință pe Voltaire un cunoscut.
— Excelent. Ele sînt asemănătoare castanelor cu cît sînt mai bine prăjite, cu atît se vînd mai bine.

1095 — Viața dumneavoastră de actor este foarte grea ! spuse un contabil lui George Vraca.
— Mie îmi place.
— Chiar și în scenele în care sînteți bătut, înjunghiat sau pălmuit ? dori să știe interlocutorul.
— Chiar, deoarece nu eu suport toate acestea, ci personajele pe care le interpretez.

CATO

1096 *Învățătura*

Savanții doar învață cu măsură
Din gafele pretinșilor deștepți,
Dar proștii nu trag nici o-nvățătură
Din comportarea celor înțelepți.

LA GIRAUDIÈRE

1097 *Cititorului, dacă se găseşte vreunul*

Deşi-s proaste versurile mele,
Nu-mi pasă şi tot scriu mereu,
Căci negăsind nimic în ele,
Veţi rîde-aşa cum rîd şi eu !

GUICHARD

1098 *Unui poet*

Turnat ţi-i versul, parcă,
Iar rimele — tam-tam !
Picioare sînt, desigur,
Eu *aripi* căutam !

MARTIAL

1099 *Lui Linus*

Ai vrea să ştii cîştigul ce-mi dă moşia mea ?
Îmi dă plăcerea, Linus, de-a nu te mai vedea !

1100 *Una din două*

Să-ţi publici versurile n-ai găsit cu cale,
În schimb, despre-ale mele zici că-s rele !
Ori publică-le, Lelius, pe-ale tale,
Ori lasă-le în pace pe-ale mele !

1101 *Versuri scurte*

Îmi critici, Velox, scrisul şi spui ca să mă-mpungi,
Că versurile mele sînt, uneori, cam lungi,
Dar tu nu scrii nici unul, ai luat-o mai agale,
Şi astfel sînt, desigur, mai scurte ale tale !

1102 *Dilemă*

Cînd declami şi-n lînă groasă gîtul tot ţi-l înveleşti,
Înţeleg, nu eşti în stare nici să taci, nici să vorbeşti !

1103 *Epigrama 38*

Acest poem e scris de mine !
Îl recunosc atît de bine !
Dar îl reciți atît de rău
Încît și eu cred că-i al tău !

PIRON

1104 *Epitaf*

Piron n-a fost nimic — se știe —
Nici membru la Academie !

JEAN JACQUES ROUSSEAU

1105 Fost-au hoții ieri la mine !
— Mare ghinion pe tine !
— Mi-au luat versurile. Mor !
— Ce vrei ? Ghinionul lor !

VOLTAIRE

1106 *Despre Coypel*

C-ar fi, se zice,-acest Coypel
Horațiu-ntreg și Rafael,
Ca să-i întreacă-i țelul lui !
Și azi nu poți să-i contrapui !
Poet pictînd frumos ca el,
Nici pictor s-aibă vers mai șui !

WOLCOT

1107 *Unui autor în viață*

Prietene, eu ți-am citit contextul
Și mi-a plăcut jumatea ce-i furată,
Dar, sigur, piesa poate fi-ndreptată
Ah, omule, curaj... și fură restul !

Despre clasici români

EUGEN LOVINESCU

1108 *Domnului Ion Pavelescu*

De ești într-adevăr inteligent,
Atuncea fă un tîrg cu Cincinat
Cere-i, frumos, oleacă de talent
Și dă-i puțin din părul tău bogat.

CORNELIU MOLDOVANU

1109 *Artistei Maria Filotti*

N-aș vrea să ai în comedie
Umorul meu din poezie,
Și iar n-aș vrea să-l ai în drame
Ca Cincinat la epigrame.

SORIN PAVEL

1110 *Unui confrate*

Aflai, în timp ce conversam,
Că el citește de istov
Teatru de Omar Khayam
Și *rubaiate* de Cehov !

CINCINAT PAVELESCU

1111 *Unui mare calomniat [Nicolae Iorga]*

Să nu te miri cînd bîrfitori
Izbesc în nobila ta muncă !
Copiii pietre nu aruncă
Decît în pomii roditori.

1112 *Scriitorului Al. Cazaban*

Cheltia e în minus, frate,
Eu cred că ăsta-i adevărul !

Amicul Cazaban mă bate
Nu cu talentul, ci cu părul !

1113 *Unui scriitor avid de nemurire*

Uitînd că gloria e fum,
Imprimi volum după volum,
Dar timpul crud, pe nesimțite,
Cum le primește, le și-nghite !

1114 *Pe cînd citește...*

Pe cînd citește Mircea piesa,
Făcînd să dîrdîie dulapul,
Alecsandri, deși statuie,
Ca să n-audă-ntoarce capul !

1115 *Unui poet netalentat, dar foarte pietos*

Găsesc că prea se-ngîmfă el
Cu părul-i arhiabundent !
Alecsandri era mai chel
Și parcă-avea mai mult talent !

ION GR. PERIEȚEANU

1116 *Lui Delavrancea*

În piesa ta, *Apus de soare*,
Domnește un total amurg,
Care-și întinde umbra-i deasă
Peste crou și dramaturg.

I. IONESCU-QUINTUS

1117 *Unui scriitor*

Dacă scapi de sărăcie,
Spui că nu mai scrii deloc,
Joacă la o loterie...
Poate c-om avea noroc !

NICOLAE TĂUTU

1118 *Eminescu*

Badea Mihai uimit și-a zis,
Văzîndu-ne pofta adîncă
Poeții-s geniali, precis,
De-ar scrie toți precum mănîncă !

AL. O. TEODOREANU (PĂSTOREL)

1119 *Monumente*

Iată fapte omenești
Ce sfidează orice vis
Turnul Eiffel la Paris,
Domnul Iorga-n București !

Despre autori contemporani

ION BUTNARU

1120 *Opțiunea epigramistului*

De-o fi sau nu reîncarnare
Rămîne-un semn de întrebare,
De-o fi — m-aș vrea reîncarnat
În Cincinat !

STELIAN FILIP

1121 *Maestrului Tudor Măinescu, traducătorul lui Martial*

Ți-am furat cîte ceva,
Vrînd să fiu spiritual,
Dar, de fapt, prin dumneata
Am luat din Martial !

ION GEANA

1122 *Poante vechi. Lui Gabriel Teodorescu*

Cum văd că și pe Cincinat
De-un timp l-ai cam epuizat,

Îţi recomand, colegial,
Să-l răsfoieşti pe Martial !

1123 *Epigramistului Petre Tipărescu*

Că Tipărescu-ar fi un nou poet,
Pînă-n înalte ceruri zvonul vine,
Şi Gutemberg exclamă „Cît regret
Că n-am luat tiparniţa cu mine !"

1124 *La un recital prezentat de epigramistul Tit. Marcaru*

Cine-l ascultă face-o constatare,
La care-adaug şi părerea mea
Printre atîţi rivali pe care-i are,
Gramatica se numără şi ea !

DIMITRIE JEGA

1125 *Plagiatorul*

Îi dau un deget şi-mi ia mîna toată !
C-aşa e el din fire, lacom foc,
Dar invocînd un sprijin reciproc,
Cu mîna mea mai scrie cîteodată !

ION MIOC

1126 *Scriitorului Tudor Măinescu, autor al volumului MUZICĂ UŞOARĂ*

Despre „muzica-ţi uşoară"
Am avut cuvinte bune,
Melodia-i bunişoară...
Numai textul indispune !

1127 *Unui autor de cărţi pentru copii*

Ca scriitor nu te dezici !
Rămîi constant în ochii mei !

Nu-i rău că scrii pentru cei mici,
E rău atunci cînd scrii ca ei !

MIRCEA IONESCU QUINTUS

1128 *Lui Leonida Secreţeanu, autor al volumului CÎNTEC PENTRU PROMETEU*

Prometeu înlănţuit
E de-a pururi osîndit !
Cînd îl sfîrtecă vultanul,
Cînd îl cîntă Secreţeanu !

GEORGE ZARAFU

1129 *Poetului T. Al. Munteanu, la un cenaclu*

Ne-a citit cu pasiune
Versuri noi şi versuri vechi,
Şi-am fi zis că-s foarte bune...,
Dacă nu aveam urechi !

1130 *Poetului Ion Bănuţă care mi-a publicat versuri la ALBINA*

Pe-a *Albinei potecuţă*
Cîntă cam aşa tarafu :
Vin zarafii la Bănuţă,
Şi bănuţii la Zarafu !

Provocări epigramatice

N. MIHĂESCU NIGRIM

1131 *Magistratului Cincinat Pavelescu care a fost mutat de la Constanţa la Sinaia*

— Trist Ovidiu, ce-i cu tine ?
Tu la chip înseninat ?
Ce arăţi aşa de bine ?
— Am scăpat de Cincinat !

CINCINAT PAVELESCU

1132 *Unui amator*

Na-ți epigrama ! Am citit-o !
Dar nu știu, naiba să mă ia !
Plăcerea de-a ți-o-napoia
E singura ce am simțit-o !

AURELIAN PĂUNESCU

1133 *Norocul epigramiștilor români*

Avem norocul colosal
De-a-l fi citit pe Martial
Și-l mai avem și pe acel
De-a nu fi noi citiți de el !

1134 *La un concurs de epigrame*

Eu nu trimit ca alții kilograme !
Modest — precum am fost întotdeauna —
Trimit pentru concurs trei epigrame
De fiecare premiu câte una !

GEORGE CORBU

1135 *Maestrului Tudor Mușatescu*

T. Mușatescu, pană fină,
Și răsfățatul orișicui,
Suspină-ntruna, lung suspină
Că n-are pana... Corbului !

DIMITRIE JEGA

1136 *La confruntare cu un epigramist prolific*

Mă cam privește peste umăr
Desigur nu fără dreptate !
El se remarcă net prin *număr*,
Eu, mai modest, prin *calitate !*

GIUSEPPE NAVARRA

1137 *Lui George Zarafu*

Găsesc că n-ar fi rău s-adopt
Un vers vestit la timpul lui :
„Plecat-am nouă la Vaslui !"
Și cu Zarafu... opt !

GEORGE ZARAFU

1138 *Lui Giuseppe Navarra. Replică*

Poanta m-a nedumerit,
Cînd în *minus* m-ai găsit,
N-aș avea nimic de spus
Dacă tu n-ai fi în *plus !*

1139 *Epigramistul Giuseppe Navarra elabora revista de cuvinte încrucișate PUNCT ȘI CONTRAPUNCT*

Scoate *Punct și contrapunct,*
El director, el adjunct,
El pe post de autor
Și tot el dezlegător !

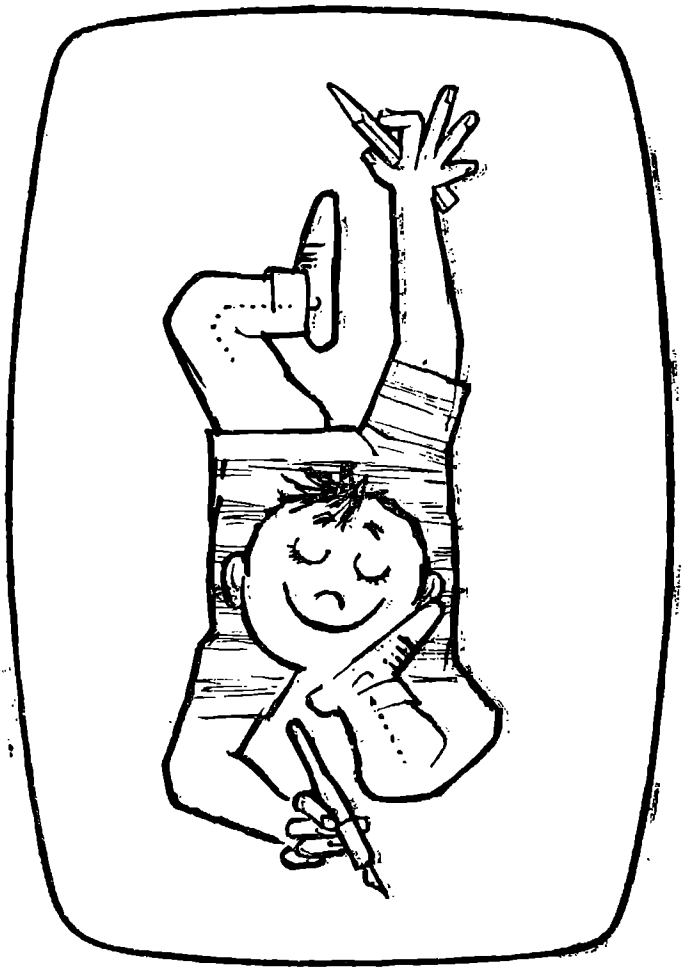

Capitolul 5

Epigrame ale unor școlari

1140 *Unui chiulangiu*

Pe la școală el cînd vine,
E o mare sărbătoare,
A mai fost și-acum o lună
Ca să joace un meci mare !

1141 *Unui „sculptor"*

Cică arta o iubește !
Zi de zi se străduiește,
Lemne-ntregi își șlefuiește,
Chiar și banca o cioplește !

1142 *Unuia care-i „în plop" la botanică*

„Plopul... plopul face jir !"
A răspuns și nu mă mir !
Jir se poate că a dat
„Plopu"-n care-i cățărat !

1143 *Inventarul ghiozdanului unui chiulangiu*

Cuie, nasturi și-un inel,
Coji de nuci, un carnețel,
Frunze moarte, solzi de pește,
Numai cartea îi lipsește !

1144 *În tabără*

Ale sale două cărți
Și le luă prevăzător,
Poate că-n acele părți
Va găsi vreun cititor !

1145 *Definiție*

Epigrama-i ca veninul
Viperei din bălăric,
Ce-și urmează calm destinul
Ori mortal, ori doctoric !.

1146 *Epigrama*

Ce-i epigrama, preadistinși confrați ?
Un *zîmbet* ce tristețea ne alungă,
O *rază-n* suflet, de voiți să-i dați,
Iubire adîncă și de viață lungă.

1147 *Ce-i epigrama ?*

Fulger scurt ce se aprinde
Într-o clipă, cînd izbește.
Tot-succesul său depinde
De cel care-l mînuiește !

1148 *Poetului inspirat*

Citind poeme ce-s la fel
Un adevăr ni se impune,
Nu-i important ce spune el,
E important ce nu ne spune !

1149 *Cartea de umor se epuizează repede*

Un singur om o a zărit
(El ar putea să spuie),
Era pe cînd s-a tipărit,
Azi n-o vedem, deci nu e !

1150 *Unui epigramist care pretinde că l-a citit pe NICHITA STĂNESCU*

Nu-ți contestă nimeni harul,
Negreșit ajungi departe,
Că-ai citit și-a doua carte...
(Prima-a fost abecedarul !)

1151 *Unui epigramist*

Sala-ntreagă-a aţipit,
Liniştea-i covîrşitoare,
Căci maestrul a citit
Cinci catrene-adormitoare !

1152 *În familie*

— Gigel ! i-a strigat mămica,
Nu mai chinui pisica !
— Mamă, vezi că n-am ce-i face
Eu o ţin şi doar ea trage !

1153 *Unui coleg*

Dansator de mare clasă,
Dă din cap, c-aşa e rockul,
Însă la învăţătură
Dă din cap ca mormolocul !

1154 *Unor colegi*

Băieţii din internate
Ziua sînt ca nişte zmei,
Dar seara, la discotecă,
N-au curaj nici de doi lei !

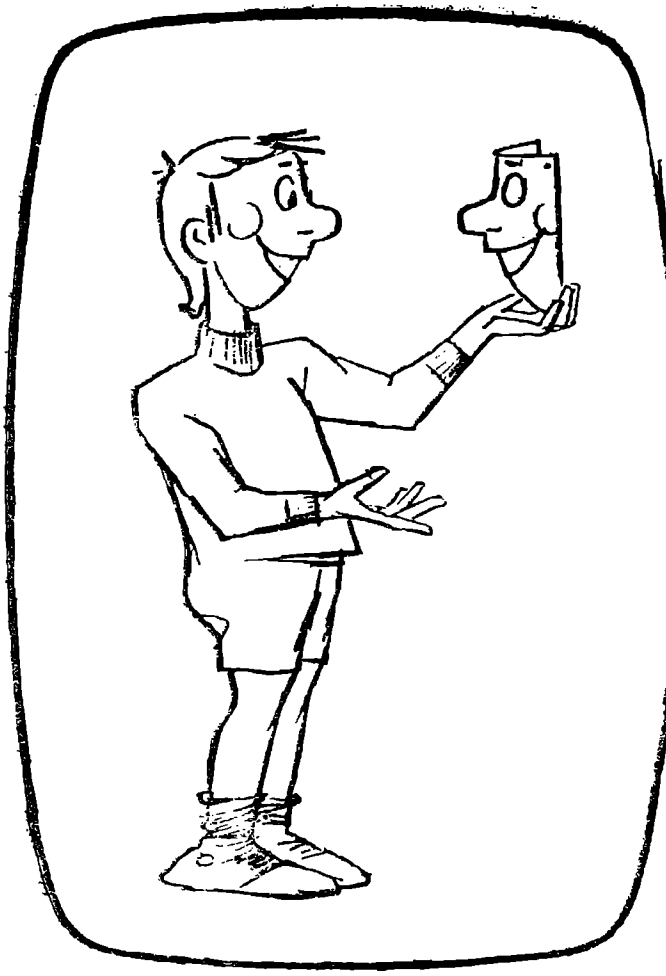

Capitolul 6

Cugetări despre valoarea rîsului și umorului

1155 A te tăvăli de rîs este o expresie foarte adevărată. Cine rîde din toată inima, aceluia-i vine gustul să se tăvălească pe jos.

MIHAI EMINESCU

1156 Dintre toate zilele, pierdută este aceea în care n-ai rîs.

CHAMFORT

1157 Nici un om care a rîs măcar o dată, din toată inima, nu poate fi iremediabil rău.

CARLYLE

1158 Orice om care nu rîde de o trăsătură ridicolă înseamnă că o împărtășește.

KEATS

1159 Noi rîdem de unul, de doi și patruzeci rîd de noi.

PROVERB ROMÂNESC

1160 Oamenii care provoacă rîsul sînt doctori înnăscuți. Rîsul te face mai rezonabil ca mîhnirea, deoarece împrejurările se judecă mai drept.

KÖNIGSTÄDTLER

1161 Prostul rîde de trei ori o dată cînd rîd ceilalți, o dată cînd înțelege gluma și încă o dată cînd își dă seama că rîsese fără să înțeleagă.

PROVERB BENGALEZ

1162 Rîsul e ca soarele, alungă iarna de pe chipul oamenilor.

VICTOR HUGO

1163 Rîsul este caracteristic omului.

VICTOR HUGO

1164 Vorba de spirit și umorul rîd împreună, dar pe cînd cea dintîi rîde și se ceartă, umorul rîde și se împacă.

CARNIERI

1165 Mă gîndesc să rîd, ca să nu fiu silit să plîng.

BEAUMARCHAIS

1166 Sînt destui scriitori care te fac să rîzi de operele lor mai rar sînt aceia care prin operele lor te fac să rîzi.

I. L. CARAGIALE

1167 Dintre toate felurile de povestiri — cele mai amuzante sînt anecdotele.

PROVERB INDIAN

1168 Mai bine e să scrii lucruri de rîs decît de plîns, fiindcă rîsul e propriu omului.

FRANÇOIS RABELAIS

1169 Puţini s-au născut cu darul hazului ; cei mai mulţi ajung să fie cu haz prin imitaţie, copişti fără căldură ai vioiciunii şi ai veseliei.

VAUVENARGUES

1170 Celebrul medic Sydenham susţinea că sosirea unui măscărici într-un sat ar fi de două ori mai de preţuit ca sosirea a douăzeci de măgari încărcaţi cu medicamente.

WEBER

1171 În veselie îţi strălucesc toate însuşirile, ca frumuseţile naturii în soare.

NICOLAE IORGA

1172 Rîsul Ce putere !

VICTOR HUGO

1173 Nimic nu uneşte mai mult oamenii ca rîsul.

L. N. TOLSTOI

1174 Rîsul este una dintre cele mai puternice arme împotriva a tot ce este perimat.

A. I. HERZEN

1175 Felul meu de a glumi este să spun adevărul. Aceasta este cea mai nostimă glumă din lume.

G. B. SHAW

1176 Veselia omului e ca mirosul florilor ea nu se înalţă din sufletele veştede.

NICOLAE IORGA

1177 **O vorbă de spirit, oricît de strălucitoare, își are și ea mormîntul. În urechile prostului.**

LUCIAN BLAGA

1178 **Satira este un gen de oglindă în care privitorii descoperă, în general, chipul oricui în afara feței lor, pricina principală a privirii calde, pe care o află în lume.**

JONATHAN SWIFT

1179 Soarta unei glume depinde de urechea care o aude, nu de limba care o spune.

WILLIAM SHAKESPEARE

1180 Majoritatea cuvintelor de spirit sînt spuse pentru a doua oară.

VOLTAIRE

1181 Umorul înseamnă, ca atitudine, o identificare cu simțul comun.

LUCIAN BLAGA

1182 Prin nimic nu-și arată mai bine oameni caracterul lor decît prin ceea ce găsesc că e ridicol.

J. W. GOETHE

1183 Caracterul unui om nu se remarcă nicăieri mai pregnant ca în gluma pe care o ia în nume de rău.

TUDOR MUȘATESCU

1184 Uneori nu e nevoie decît de o mică glumă ca să dărîmi o mare trufie.

VAUVENARGUES

1185 Albina e satirică înțeapă. Eu am umor : pișc.

TUDOR MUȘATESCU

1186 Semințele glumei sălășluiesc în mințile tuturor oamenilor, și, deși roadele lor pot fi domolite de rațiune, meditație și bun simț, sînt foarte capabile de a exploda, înflorind deplin, în cugetul celui mai mare geniu.

ADDISON

1187 Acei ce cred că vorbele de spirit sînt bune numai pentru distracție se înșală, ele servesc și ca lecție.

GILLES MÉNAGE

1188 Gluma trebuie să facă dreptate și să îndrepte toate năravurile. Datorită ei eviți să te compromiți. Ea te ajută să pui totul la locul cuvenit, fără a ieși de la locul tău.

CHAMFORT

1189 O glumă este o fulgerare care ne face să vedem că sîntem mai desăvîrșiți decît un semen al nostru.

KEATS

1190 Îndeobște gluma noastră este suferința altuia.

JEROME KLAPKA

1191 De la sublim la ridicol nu-i decît un pas.

NAPOLEON

1192 Umorul este agerimea spiritului.

F. M. DOSTOIEVSKI

1193 Zîmbetul înseamnă consimțire, pe cînd rîsul are în el descori un refuz.

VICTOR HUGO

1194 Comicul este negația continuă a naturii.

FRIEDERICH HEBBEL

1195 Din toate lavele pe care, ca un crater, gura omenească le aruncă, veselia e cea mai nimicitoare.

VICTOR HUGO

1196 O vorbă de duh aduce adesea o dezlegare mai bună și mai durabilă în lucruri decît asprimea.

HORAȚIU

1197 Dacă un om rîde din tot sufletul, înseamnă că-i un om bun.

F. M. DOSTOIEVSKI

1198 Între Jupiter care trăsnește și Jupiter care rîde, ultimul e mai de temut.

VICTOR HUGO

1199 Cu cît e mai inteligent, cu atîta un umorist are mai puțină nevoie să deformeze realitatea ca să o facă mai semnificativă.

ANDRÉ GIDE

1200 Omul de spirit e acela care-n fundul inimii lui rîde de toţi şi de toate. Om de geniu e cel ce rîde de el însuşi. De aceea un geniu nu poate fi rău, pe cînd un om de spirit e totdeauna rău.

MIHAI EMINESCU

1201 Glumele nevinovate sînt ca sarea în bucate.

PROVERB ROMÂNESC

Anecdotele selecționate au fost extrase din diferite almanahuri, reviste și cărți ale unor autori români. Cele din capitolul Perle din caietele elevilor *provin, în majoritate, din volumul* Rîsete în catalog *de N. Saftu.*

Traducerile unor epigrame aparținînd autorilor străini au fost realizate de C.A. Dragodan, Tudor Măinescu și Cincinat Pavelescu.

Epigramele din capitolul 5 (1140—1154) aparțin elevilor:

AVRAMESCU, SILVIU — *Școala generală nr. 108, București*
BUCUR, ANDREEA — *Școala generală nr. 278, București*
CIUCHE, ROXANA — *Școala generală nr. 29, Bacău*
CIUTĂ, BOGDAN — *Școala generală nr. 19, Bacău*
IORGA, ȘERBAN RADU — *Școala generală nr. 3, București*
MOLDOVEANU, GINA — *Școala generală nr. 4, Vaslui*
PRACSIU, MAGDALENA — *Școala generală nr. 4, Vaslui*

Epigramiști incluși în antologie.

Balaci, Ștefan 798
Beiu, Sorin, 373, 882
Belei, Gheorghe 799, 800
Bogdan, Mircea 239
Bogrea, Vasile 120
Bogza, I. Șt. 121
Boțu, Florica 221
Bouchet, Guillaume 374
Butnaru, Ion 1120
Caranfil, Gheorghe 770
Cato 1096
Ciobescu, Ilie 502
Clenciu, Alexandru 122, 311—315, 503
Codruț, Păun 952
Constantinescu, Ghiocel 262, 316, 317
Corbu, George-123, 318, 504—507, 1135
Cremer, Emil 775, 951
Devechi, Alexandru 263, 953
Dragodan, C. A. 954
Epitet 121
Filip, Stelian 771, 776, 1121
Frunză, Eugen 417
Geană, Ion 264, 917, 955, 1122—1124
Giraudière 1097
Ghițescu, Nicolae 801
Grigore Ion 802
Grosu, Gheorghe 956
Guichard 1098
Hilmu, Victor 265, 375
Huțu, Vasile 319
Iancu, Ilie 508, 509
Iordache, Aurel 125, 320, 510
Iordăchescu, Florin 171, 190, 266, 321—323, 511—521
Ivanovici, Sofronie 702
Jega Dimitrie 126, 127, 522 1125, 1136
Lăpușneanu, Alexandru 324
Lică, Pavel 376
Lovinescu, Eugen, 1108
Lungoci, Gheorghe 128, 760—764
Martial 1099—1103
Martin, Ioan 377, 803
Mazilu, D. C. 325, 523, 703, 832—837
Măinescu, Tudor 704
Mioc, Ion 765, 1126, 1127
Moldovanu, Corneliu 1109
Mitroaică, Gheorghe 129
Navarra, Giuseppe 14, 34, 47, 48, 69, 95—97, 130—136, 172, 191—194, 222, 267—269, 326—334, 378, 379, 524—543, 631; 632, 705, 706, 739, 766, 772, 777, 778, 804—806, 883, 884, 1137.
Nigrim-Mihăescu, N. 1131
Pavel, Sorin 380—382, 544, 885—887, 1110
Pavelescu, Cincinat 137, 767, 768, 774, 1111—1115, 1132
Pavelescu, Mircea 393
Păunescu, Aurelian 270, 1133, 1134
Peițețeanu, I. Gr. 1116

Petrescu, N. 335, 418
Petrone, George 688
Piron, 1104
Popa, V. D. 271, 336, 545
Popescu, Mircea 889, 890
Quintus-Ionescu, Ion 394, 1117
Quintus-Ionescu, Mircea, 1120
Quintus, Nelu 707, 773
Rosetti, Radu 120, 758, 759
Rousseau, Jean Jacques 1105
Sachelaride, Const. 395
Savu, Florea, 708
Sofronie, Cornel 546, 709
Steriade, Gheorghe 891
Suciu, I. Şt. 272
Şchiopescu, Virgil 273, 547, 548
Tăutu, Nicolae 1118
Teodoreanu, Al. O. (Păstorel) 1119
Teodorescu, Gabriel 223, 274, 549—551, 633, 740, 779, 807, 892, 957
Trifu, Mircea 35, 98, 173, 174, 195—197, 240, 275, 276, 337, 338, 552, 604, 605
Tropcea, Ştefan 553, 554, 769
Veron, Ene 893
Vladimir, Ion 606, 741
Voltaire 1106
Vulpescu, Ion 894
Wolcot 1107
Zarafu, Gheorghe Efigie, 15—23, 49—52, 70—72, 99, 139—159, 175—177, 198—200, 224, 225, 241, 242, 277—280, 339—346, 396—399, 555—592, 607—610, 634—637, 662—668, 719—718, 742—745, 780, 898—913, 838—844, 895—899, 918, 919, 958—969, 1129, 1130, 1138, 1139

1

2

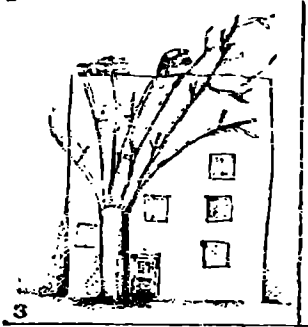

3

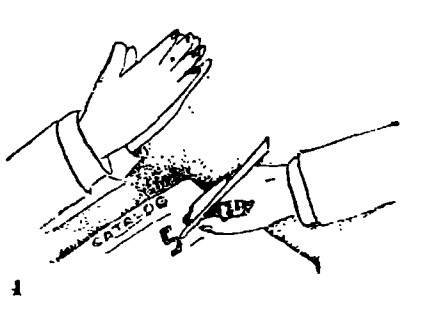

4

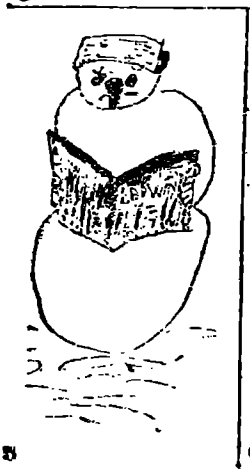

5

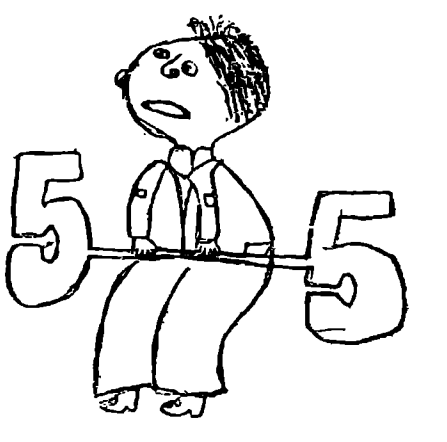

6

7

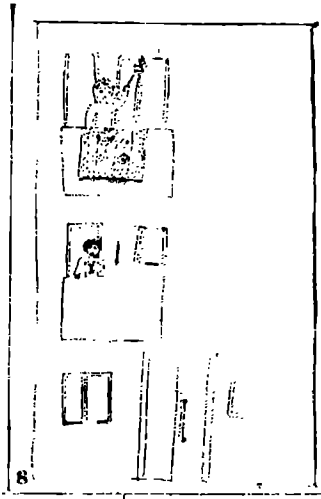

8

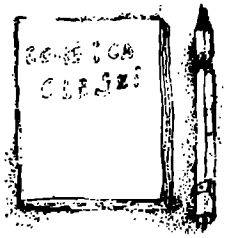

9

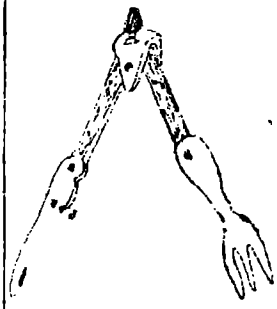

10

11

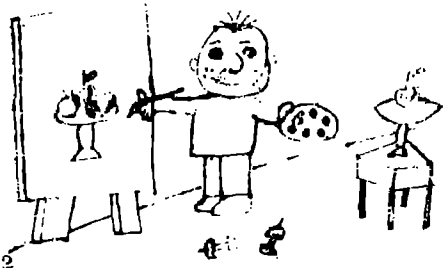

12

13

14

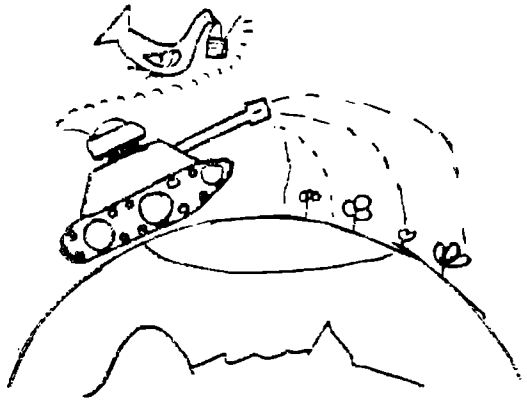

15

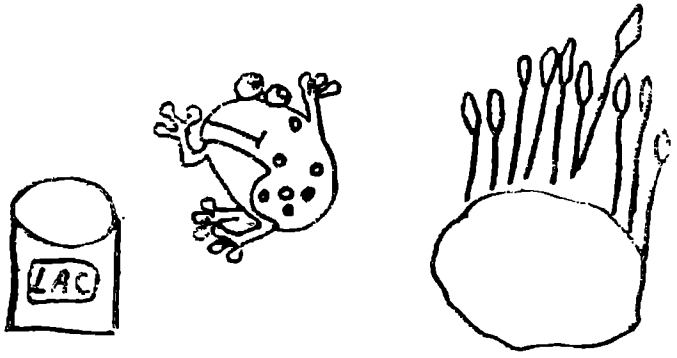

16

Caricaturile aparţin elevilor :

1. STOENESCU EUGENIA ELENA
cls. a VI-a A, Şcoala generală nr. 2, Ocna Mureş-Alba

2. STOENESCU NICOLETA
cls. a VIII-a A, Şcoala generală nr. 2, Ocna Mureş-Alba

3. MORARU EUGEN
clas. a VII-a D, Şcoala generală nr. 198, Bucureşti

4. BÂRLOGEANU MIHAELA
cls. a VII-a C, Şcoala generală nr. 198, Bucureşti

5. CIZMAŞ AUREL VALER
cls. a VII-a, A, Şcoala generală nr. 2, Ocna Mureş-Alba

6. CACOVEAN CRISTIAN
cls. a VI-a A, Şcoala generală nr Ocna Mureş-Alba

7. STOENESCU EUGENIA ELENA
cls. a VI-a A, Şcoala generală nr. 2, Oca Mureş-Alba

8. MOLDOVAN EMILIA
cls. a VII-a A, Şcoala generală nr Ocna Mureş-Alba

9. MORARU EUGEN
cls. a VII-a D, Şcoala generală nr. 198, Bucureşti

10. CIZMAŞ AUREL VALER
cls. a VII-a A, Şcoala generală nr. 2, Ocna Mureş-Alba

11. DAMIAN RODICA
clas. a VII-a C, Şcoala generală nr. 198, Bucureşti

12. STOENESCU NICOLETA
cls. a VII-a A, Şcoala generală nr. 2, Ocna Mureş-Alba

13. DUMITRU ADINA
cls. a VII-a E, Şcoala generală nr. 198, Bucureşti

14. DINDEA EUGEN
cls. a VII-a A, Şcoala generală nr. 2, Ocna Mureş-Alba

15. DOBRIN DORIN
cls. a VIII-a A, Şcoala generală nr. 2, Ocna Mureş-Alba

16. ARSENE LUCIAN
cls. a VII-a A, Şcoala generală nr. 2, Ocna Mureş-Alba

Cuprins

Către cititori 5

CAPITOLUL 1. — IMAGINI ÎN OGLINDA ABURITĂ 9

CALCULE ÎNTORTOCHEATE 10
CLIO SE AMUZĂ 14
ÎNTRE VALENȚE ȘI ECHIVALENȚE 16
SCURT-CIRCUITE 19
PRINTRE CACTUȘI ȘI ARICI 22
MUZE CU SCUZE 26
SURPRIZELE POLIGLOTULUI 35
RĂTĂCIȚI PRINTRE MERIDIANE ȘI PARALELE 39
CU CAPUL ÎN NORI 42
HĂRNICIE PE HÎRTIE 46
ZÎMBETE RĂTĂCITE PRIN SĂLI ȘI MUZEE 49
PRINTRE ȘTACHETE ȘI SERPENTINE 55
CINE SE GRĂBEȘTE GREȘEȘTE 65
ÎN LABIRINTUL INIMII 74
PERLE DIN CAIETELE ELEVILOR 78

CAPITOLUL 2. — PRINTRE CALITĂȚI ȘI DEFECTE COPILĂREȘTI 83

INDISCIPLINĂ ȘI INDOLENȚĂ 84
POLITEȚEA ÎN SUFERINȚĂ 101
MINCIUNA ȘI LĂUDĂROSENIA 104
NAIVI ȘI PĂCĂLIȚI 109

UNA ZICE, ALTA FACE . . . 113
INIȚIATIVE ȘI SOLUȚII PRIPITE 120
VĂZUTE ȘI AUZITE . . . 124
DL. GOE PRINTRE NOI . . . 131

CAPITOLUL 3. — PRINTRE UNII CLIENȚI AI UMORULUI PERMANENT 137

VÎNĂTORII ȘI PESCARII 138
CLIENȚII LUI „AU-MĂ-DOARE" . 143
VÎNZĂTORII ȘI CUMPĂRĂTORII 152
ÎN LUMEA ZGÎRCIȚILOR 155

CAPITOLUL 4. — ÎN ANTURAJUL OAMENILOR CELEBRI 163

CAPITOLUL 5. — EPIGRAME ALE UNOR ȘCOLARI 199

CAPITOLUL 6. — CUGETĂRI DESPRE VALOAREA RÎSULUI ȘI UMORULUI . . . 203

EPIGRAMIȘTI INCLUȘI ÎN ANTOLOGIE . 213

Lector : **SINGER SANDU**
Tehnoredactor **KLARA GALIUC**

Bun de tipar 11.06.1990
Apărut 1990
Coli tipar 14

Comanda nr. 148
Combinatul Poligrafic București
Piața Presei Libere nr. 1
ROMÂNIA

7,00 lei
2,00 lei T.L.

9,00 lei TOTAL

ISBN 973-25-0350-5

EDITURA ION CREANGĂ